

DZIENNIK PRAW

N^{ro.} 33.

Tom ósmy.

D-95/85

ke

103301

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.
Cesarza Wszech Rosyi,
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Gdy dla podpadaiący zmianom konsystencyi woyska, zamieszkanie pojedynczych osób woyskowych, staje się często niepewném, a ztąd co do ważności wręczeń sądowych, różne spory wyniknąć mogą; chcąc przeto zapobiedz takowym, a zarazem usunąć trudności, w exekucyi aktów i wyroków sądowych przeciw osobom woyskowym zachodzące, na przedstawie-

nie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, tudzież Kommissyi Rządowej Woyny, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

W sprawach przeciw osobom wojskowym w Sądach cywilnych w materji osobistey wszczynanych, pozwy po osoby wojskowe wydawane, doręczone być mają Prokuratorowi Królewskiemu, który obowiązany będzie, przesłać takowe niezwłocznie a naydalej w dniach ośmiu:

1. dla Żołnierzy, Podofficerów i Officerów w półkach lub korpusach użytych aż do stopnia Dowódcy, tudzież dla Audytorów, Kapelanów półkowych, Sztabślekarzów, i lekarzów batalionowych na ręce Dowódców półków lub korpusów.
2. dla Dowódców półków i korpu-

sów, na ręce Dowódców Brygad lub Dywizyi, do których należą.

3. dla Dowódców Brygad, Szefów Sztabu dywizyjnych, Officerów tychże Sztabów, oraz dla Audytorów, Płatników, i Lekarzy dywizyjnych, na ręce Dowódców dywizyów.
4. dla Adjutantów polowych Nayaśniejszego Pana, i Wielkiego Xięcia Naczelnego Wodza, na ręce Jenerała dyżurnego.
5. dla Adjutantów i Officerów Sztabu Brygad, na ręce Jenerałów, do których są przywiązani.
6. dla Dowódców dywizyów, tudzież dla Jenerałów wszelkiego stopnia, nie dowodzących wojskiem, iakoteż dla kommandantów twierdz i placów, na ręce Jenerała dyżurnego.

7. dla dowódcy korpusu Żandarmeryi, na ręce Jenerała dowodzącego Jazdą.
8. dla dowódcy korpusu Inwalidów i Weteranów, dla dowódcy batalionu Weteranów czynnych, dla dowódcy korpusu pociągu, dla Officerów mających dozór spisu wojskowego w Województwach, dla Audytora Jeneralnego, dla Kapelana i Lekarza naczelných woyska, tudzież dla Officerów wszelkiego stopnia reformowanych z woyska, to iest: do ogółu woyska nie do szczególných półków lub korpusów należących, na ręce Jenerała dyżurnego.
9. dla Officerów do spisu wojskowego użytych, na ręce Officera mającego dozór spisu w Woiewództwie.

10. dla Officerów sztabu głównego, na ręce Szefa sztabu głównego.
11. dla Officerów kwatermistrzostwa ieneralnego, na ręce Kwatermistrza Jeneralnego.
12. dla Officerów i Urzędników głównego dyżurnstwa woyska, na ręce Jenerała dyżurnego.
13. dla Officerów i Urzędników w sztabach placu i twierdz, na ręce Kommendantów tychże.
14. dla członków i Urzędników wojskowych w Kommissyi Rządowéy Woyny, na ręce teyże Kommissyi.
15. dla Urzędników Kommissoryatu wojskowego, na ręce Dyrektora jeneralnego tegoż Kommissoryatu.
16. dla Urzędników Kassy Jeneralnéy woyska, na ręce Płatnika Jeneralnego.

Artykuł 2.

Wręczenie w artykule pierwszym wspomniane ma, nastąpić w Biorze Prokuratora Królewskiego tego Woiwództwa, gdzie konsystuje zwierzchność wojskowa, na której ręce pozew ma być przesłany.

Artykuł 3.

Zwierzchność wojskowa obowiązana będzie pozew od Prokuratora odebrany, przesłać niezwłocznie pozwanemu z oświeceniem go, iż jeżeli pretensją o którą jest zapozwany, niesprawiedliwą być uważa, ma ustanowić przy Sądzie, do którego jest pozwany obrońcę i temu obiekcy swe przeciw skardze z dowodami przesłać, dla przedstawienia ich sądowi.

Artykuł 4.

Czas do stawienia się w Sądzie prawem oznaczony, będzie dla pozwa-

nych wojskowych dwumiesięczny, licząc od dnia doręzonego Prokuratorowi Królewskiemu zapozwu.

Artykuł 5.

Tym samym iak wyżej przepisano sposobem, uskutecznione być mają w ciągu processu, wszelkie wręczenia, które podług przepisów procedury sądowej, osobie, lub w zamieszkanu iey nastąpić powinny.

Artykuł 6.

Co do exekucyi aktów i wyroków przeciw osobom wojskowym; iuż w art. 4. Postanowienia Naszego z dnia 9. Stycznia 1816 roku oznaczyliśmy iż sprzęty wojenne, rzeczy skarbowe, tudzież konie, mundury, broń i wszelkie przedmioty do służby wojskowej należące, nie mogą być na satysfak-

cyą wierzyciela zajęte, ani sprzedawane.

Przedmioty dopiero rzeczzone więc, gdziekolwiek znajdujące się, i nadal zajęciu i sprzedaży podpadać nie mają.

Artykuł 7.

Wolnemi także od zajęcia i sprzedaży w drodze exekucyi sądowey byź mają wszelkie inne ruchomości w kwarterze woyskowéy, lub w zajętem przez woyskowego zamieszkaniu znajdujące się.

Artykuł 8.

Gdy pensye odstawkowe uważane byź powinny za fundusz alimentarny woyskowym lub Urzędnikom woyskowym dla ran, utraconego zdrowia, lub długoletniéy służby, do służby niezda-

tnym od Rządu wyznaczony, przeto zastósowane byź mają do tychże pensyów przepisy artykułu 582 procedury cywilnéy o alimentach.

Artykuł 9.

Gdy podług artykułu 3. postanowienia Naszego z dnia 9. Stycznia 1816 wyroki sądowe, w materyi cywilnéy zapadłe, z mocy których wypada na satysfakcyą wierzyciela, zatrzymać pewną część żołdu osoby woyskowéy, lub Urzędnika woyskowego, tylko przez władze woyskowe exekwowane byź mają; strony przeto exekucyi na pensyi żądające, z wyrokami takimi do Prokuratora Królewskiego udać się mają, który takowe Kommissyi Rządowéy Woyny prześle, ta zaś stósownie do przepisów prawa, zaleci czwartą część żołdu zatrzymać na zaspokojenie wierzyciela.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku praw umieszczone być ma, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, i Woyny, w czem do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinėj dnia 7. Miesiąca Stycznia 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości.
(podpisano) M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n.

Dzień ogłoszenia dnia 12. Lutego 1823 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz *Wszech Rossyi, Król Polski*
etc. etc. etc.

Zważywszy iż chwilowa zmiana w odbywaniu Spraw Administracyinych Naszego Królestwa Polskiego przyniesłaby musiała przerwę dobru kraju i służbie publicznej szkodliwą;

Postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Namiestnik Nasz w Królestwie Polskiem wykonywać będzie przez cały ciąg teraźniejszego pobytu Naszego w temże Królestwie władzę iaką Mu nadaliśmy pełnomocnictwem

z dnia 17 Kwietnia 1818 roku w całej
jego rozciągłości i zupełności.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Namiestnikowi Naszemu polecamy.

Dan w Warszawie d. 15 Stycznia 1823 r.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie General Brygady;
Radca Stanu, Dyrektor Generalny
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
General Brygady, Radca Stanu,
Dyrektor Generalny
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego.

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 12. Lutego 1823 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Na rapport ukochanego Brata Naszego Jego Cesarzowiczowskię Mości Wielkiego Xięcia Konstantego, Naczelnego Wodza Woyska Naszego Królewsko-Polskiego:

Zważywszy, iż nieuchronną jest potrzebą zastąpić w szeregach Woyska tegoż ubytek iakiegoby w upłynionym roku doznało skutkiem wyścia Pod-Officerów i żołnierzy, którzy z przyczyny upłynienia lat służby, interessów sukcessyinych, kalectwa lub innych prawnych powodów, kwalifikowaliby się do uwolnień, pen-

syy retretowych lub przeniesienia do Korpusu Weteranów i Inwalidów, również iak skutkiem zaszłych śmierci i dezercyi; postanowiliśmy i stano- wiemy co następuje:

Artykuł 1.

Celem utrzymania Woyska Nasze- go Królewsko-Polskiego, na rok 1823 w komplecie stopy pokoju, wybraném będzie, poczynając od $\frac{1}{3}$ Września roku bieżącego na cały rozciągłości Królestwa trzy tysiące rekrutów z rze- du popisowych.

Artykuł 2.

Zaciąg ten skuteczniejszy będzie wedle prawideł obiętych postanowie- niami Naszemi z dat $\frac{5}{17}$ Października 1816 roku i $\frac{1}{27}$ Lipca 1819 roku.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Naszego postanowienia które w Dzienniku Praw umieszczoném będzie, Kommissyom Rzą-

Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, oraz Woyny, w czém do któręy należy, polecamy.

Dan w Warszawie dnia $\frac{18}{30}$ Sier- pnia 1822 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi (podpisano) *T. Mostowski.*

przez Césarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie

General Brygady, Radca Stanu
Dyrektor Jeneralny

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginalem

Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie

General Brygady, Radca Stanu
Dyrektor Jeneralny

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginalem.

Radca Sekretarz Stanu

General Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 22. Lutego 1823 roku:

Tom VIII. do Nru 33.

2

103301

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.
 Cesarza Wszech Rossyi,
 Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Ponieważ zdarza się, że spisowi dla uniknienia zaciągu, uchodząc potajemnie z Woiewództwa w którym są urodzeni lub zamieszkali, tułają się po kraju; przeto w celu zapobieżenia takowym nadużyciom, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Woyny, postanowiliśmy i stanowiąmy, co następuje:

Artykuł 1.

Spisowy niemający prawa do wyłączenia od zaciągu, na mocy postanowienia z dnia ⁵/₁₇ Października 1816 roku a chroniący się od obowiązku

służenia w woysku, gdziekolwiek schwytanym zostanie, bez względu na miejsce swego zamieszkania, lub urodzenia, natychmiast do placu Miasta Warszawy odesłanym będzie, dla umieszczenia go w woysku.

Artykuł 2.

Spisowi tego rodzaju do placu Miasta Warszawy przysłani, policzeni będą na rachunek przyszłej dostawy zaciągowych téj Kommissyi Woiewódzkiej, w której Woiewództwie za iéy staraniem schwytani, i stosownie do artykułu 1. niniejszego postanowienia, woysku oddani zostali.

Artykuł 3.

Gdyby iednakże spisowy, przed czasem nadchodzącego poboru zaciągowych do woyska, oddalał się z miejsca swego zamieszkania w inne Woiewództwo, dla ułatwienia iakowych

interessów, natenczas władza miejscowa, udzielająca mu pozwolenie do takowego oddalenia się, winna na niem wyrazić termin, w którym do zamieszkania swego wrócić jest obowiązany, czego, gdyby nie dopełnił, iako unikający zaciągu, wedle artykułu 1. niniejszego postanowienia, uważanym będzie; chyba jeżeli, uchybienie czasu, na który wrócić mu należało wynika z słabości, lub innych istotnych przeszkód, o czem miejscowa Kommissya Woiewódzka dokładnie się przekonawszy, zawiaćdomić powinna Kommissyą Woiewódzką, w której obrębie zamieszkanie spisowego znajduje się.

Artykuł 4.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyon

Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Woyny polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinėj, dnia 16. Stycznia 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Radca Stanu
pełniący tymczasowie obowiązki
Ministra Woyny, Generał Dywizyi
(podpisano) Hauke.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 22. Lutego 1823 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Maiąc na względzie, aby fundusze własności publicznej w Województwach Płockiem i Augustowskiem będące, nie poniosły uszczerbku przez krótki do appellowania termin od decyzjów Kommissyy hipotecznych, iaki w artykule 5. postanowienia z dnia

22. Stycznia roku zeszłego dozwołonym, a przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości pod dniem 6. Listopada roku zeszłego ogłoszonym został; w uzupełnieniu zatem postanowienia dopiero wzmiankowanego, obeymującego przepisy względem appellacyi, od decyzjów bądź Kommissyy hipotecznych, bądź Wydziałów Sądowych; na przełożenie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Czas odwołania się od decyzjów Kommissyy hipotecznych dozwołony artykułem 1. postanowienia z dnia 22. Stycznia roku zeszłego a ogłoszony przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości pod dniem 6. Listopada roku zeszłego przedłuża się dla Pro-

kuratoryi Jeneralnéy co do Woiewództw Płockiego i Augustowskiego do dnia 6. Czerwca roku bieżącego, czy to Prokuratorya Jeneralna, czyli strony prywatne przeciw Prokuratoryi Jeneralnéy appellować będą.

Artykuł 2.

W przypadkach odwołania się od decyzjów Kommissyy hypotecznych w rzeczonych dwóch Woiewództwach w terminie przez artykuł powyższy dozwolonym, Sąd na żądanie Prokuratoryi Jeneralnéy winien udzielić iedną sześciomiesięczną dylacyą, czy to Prokuratorya Jeneralna, iako stro-
na appellująca, czyli téż iako zaappellowana czynić będzie.

Wykonanie ninieyszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umie-

szezoném bydź ma, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 16. Stycznia 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący
w Kommissyi Rządowéy
Przychodów i Skarbu
(podpisano) X. X. Lubecki.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 22. Lutego 1823 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.
 Cesarza Wszech Rossyi
 Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zapobiegając przemycaniu którego się dopuszczają żydzi zamieszkujący licznie wsie na pograniczu, bez żadnego stałego sposobu do życia ze szkoda dochodów Skarbu, i uszczerbkiem znacznym przemysłu krajowego.

Na przełożenie Kommissyi Rządowych Spraw Wewnętrznych i Politycy, tudzież Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowiąmy:

Artykuł 1.

Od dnia 1. Stycznia r. 1824 nie będzie wolno żadnemu żydowi mieszkać na wsi nad granicą Prus i Austrii w odległości trzech mil od teyże granicy, jeżeli nie udowodni

1. Że się trudni uprawą roli sam lub przez czeladź swojego wyznania.
2. Albo że ma inne pewne stałe zarobkowanie, z ogólnemi przepisami zgodne, iako to:
 - a.) Stała służba.
 - b.) Rzemiosło lub fabryka iaka.
 - c.) Pakt krów.
 - d.) Gorzelnictwo, piwowarstwo za konsensem.
3. Że dotychczas nie przemycał, i za to nie był poszukiwanym.

Artykuł 2.

W stosunku do art. 1. punktów 1. 2. 3. Żyd każdy nad granicą na wsi aż do odległości trzech mil mieszkający, otrzymać powinien od miejscowego Wóyty Gminy świadectwo, zatwierdzone przez Kommissarza Delegowanego w Obwód, i pod tym tylko warunkiem dalsze mieszkanie tamże może mu być dozwolone.

Świadectwa te podlegają corocznemu z końcem Miesiąca Czerwca, zatwierdzeniu przez rzeczonych urzędników.

Artykuł 3.

Od dnia 1. Stycznia 1824. Żyd w przestrzeni art. 1. oznaczony na wsi zamieszkały, któryby świadectwa przepisane nie mógł okazać; z wsi w której przebywa niezwłocznie jeżeli obcy za granicę, jeżeli kraiovec w głąb kraju ma być przeprowadzony.

Artykuł 4.

Gdyby Żyd opatrzony w świadectwo dopuścił się przemykania, w takim razie Wóyt Gminy, po przekonaniu, że wiedział o przemykaniu, że był przestrzegany, a władzy najbliższej Skarbowej niedoniósł, jako spółnik czynu będzie karany, Żyd zaś w głąb kraju ma być przeprowadzony, z zachowaniem kar prawem przepisanych.

Artykuł 5.

Za danie Żydowi świadectwa, z rzeczywistością niezgodnego, Wóyt Gminy jako za występki fałszu będzie poszukiwany; a gdyby się okazało w takim razie, że Żyd przemykał, za współnika będzie uważany.

Artykuł 6.

Lista wsiów wyrażonych w artykule 1. ma być podana Kommissyi

Rządowéy Spraw Wewnętrznych i
Policji do zatwierdzenia.

Uskutecznienie tego postanowienia,
które ma bydź umieszczone w Dzien-
niku Praw Kommissyom Rządowym
w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posie-
dzeniu Rady Administracyinéy d. 31.
Stycznia 1823.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policji.

(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. Hoffman n.

Dzień ogłoszenia d. 9. Marca 1823 roku.

z Bożéy Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc, etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46.
Ustawy Konstytucyinéy Królestwa
Naszego Polskiego, oraz na postano-
wienie Nasze o uszlachceniu z dnia ⁵/₁₇
Czerwca 1817 roku.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi
Senatu tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Naszego Namiestnika
w Królestwie Polskiem;

Chcąc uznać zasługi Jmci Pana
Józefa Orłowskiego Rektora Szkoły

Podwydziałowéy w Szczuczynie, w zawodzie Nauczycielskim dla kraju położone;

Postanowiliśmy udzielić i nadać iakoż niniejszym Dyploniatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaliśmy temuż Jmci Panu Józefowi Orłowskiemu, dla niego i jego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego;

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego Jmci Panu Józefowi Orłowskiemu i wyż rzeczonym potomkom iego herb Złotoryb, to iest:

Na tarczy wzdłuż przedzielonéy nad którą hełm ozdobiony dwoma or-

lemy białemi skrzydłami końcem do góry wzniesionemi, w polu białém na prawéy stronie książka zamknięta, dwoma laurowemi gałęziami otoczona a u wierzchu gwiazda złota sześciokątna, zaś na lewéy stronie w polu czerwoném skrzydło orle białe końcem do góry wzniesione;

Udzielając niniejsze Dyploma Szlachectwa i herbu Jmci Panu Józefowi Orłowskiemu, upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostéy linii do zaszczycania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych, wiecznemi czasy.

Dla większéy wagi niniejsze Dyploma własnoręcznie podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową, Naszego

Tem VIII do Nr 53.

Królestwa Polskiego na nim przy-
łożyć.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{11}{12}$ Kwie-
tnia 1822 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

(podpisano) *Stanisław Grabowski.*

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

w zastępstwie General Brygady

Radca Stanu Dyrektor Generalny

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

Antoni Bendochowski.

Dzień ogłoszenia d. 15. Marca 1823 roku.

z Bożéy Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz *Wszech Rossyi, Król Polski*

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46.
Ustawy Konstytucyjney Królestwa
Naszego Polskiego, oraz na postano-
wienie Nasze o uszlachceniu z dnia 17
Czerwca 1817.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi
Senatu tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Namiestnika Naszego
w rzezoném Królestwie;

Chcąc uznać zasługi znamienite
które położył w kraini Jmci Pan Ja-

kób Frederyk Hoffman na teraz Professor zwyczajny w Królewsko-Warszawskim Uniwersytecie, iako Lekarz Lazaretów Woyskowych oraz iako ieden z tych, którzy przyłożyli się do założenia Szkoły Lekarskiéy w teyże Stolicy.

Postanowiliśmy udzielić i nadać iakoż ninieyszym Dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż Jmci Panu Jakóbowi Frederykowi Hoffman dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego;

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego Jmci Panu Jakóbowi Frederykowi Hoffman i wyznaczonemu potomkowi iego herb Różan, to iest:

Na białéy tarczy z srebrną obwódką nad którą znajduje się korona złota o pięciu liściach, ozdobna trzema różami, żelazna kotwica i trzy róże z których iedna po prawéy, druga po lewéy stronie a trzecia pod spodem kotwicy;

Udzielając ninieysze Dyploma Szlachectwa i herbu Jmci Panu Jakóbowi Frederykowi Hoffman, upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawém i w prostéy linii, do zaszczytowania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większéy wagi ninieysze Dyploma własnoręcznie podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową Naszego

Królestwa Polskiego na nimże przy-
łożyć.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{11}{21}$ Kwie-
tnia 1822 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

(podpisano) *Stanisław Grabowski.*

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie Generał Brygady
Radca Stanu Dyrektor Generalny
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

Antoni Bendochowski.

Dzień ogłoszenia d. 15. Marca 1823 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xigze-Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Maiąc na uwadze iż istnienie Go-
rzelní w Mieście Stołeczném Warsza-
wie, tak pod względem Skarbowym
iako i Policyinym iest szkodliwe,
w zamiarze przeto wrócenia rolnictwu
właściwéy onemu gałęzi przemysłu,
na przełożenie Kommissyów Rząd-
owych Spraw Wewnętrznych i Policyi
tudzież Przychodów i Skarbu posta-
nowiliśmy i stanowimy:

§. 1.

Wszystkie dotąd w obrębie Mia-
sta Stołecznego Warszawy i Pragi

istniejące gorzelnie z dniem 1. Maja r. b. zamknięte będą.

§. 2.

Obręb Miasta Warszawy i Pragi liczony być winien zajmując $\frac{1}{4}$ mili odległości od granicy zewnętrznej do Jurysdykcji Miejskiej należący.

§. 3.

Żadna Gorzelnia nadal zakładana ani fabrykacja wódek (Dystylarnie Rządowe wyjąwszy) dozwolana w obrębie dopiero zakreślonym nie będzie.

§. 4.

Upoważniona zostaje Administracja Rządowa Dochodów Konsumcyjnych w Warszawie i Pradze, do wyciągnięcia w układy z właścicielami lub dzierżawcami gorzelnii względem nabycia wódek zapasowych w tychże gorzelniach wyrobionych. Umówienie ceny i terminów stopniowej wy-

płaty od dobrowolnego obu stron zgożenia się zależeć będzie, zostawiając właścicielom wolność wyprowadzenia tychże wódek za obręb Miasta Warszawy i Pragi.

§. 5.

Celem rozpoznania czyli właściele lub dzierżawcy zamknąć się mających gorzelnii, z szczególnych iakowych względów nie zasługują na pewne wynagrodzenie, wyznaczoną zostaje odrębna Kommissya złożona:

1. z Radcy Stanu Kalinowskiego.
2. z Radcy Stanu Woydy.
3. z Inspektora Krieger.

która opinią swą na zasadach przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu przepisać a przez Nas zatwierdzić się mających, za pośrednictwem Ministra Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów

i Skarbu Nam do decyzji lub dalszego postąpienia przedstawi.

§. 6.

Wykonanie niniejszego Postanowienia które w Dzienniku Praw będzie umieszczoném Kommissyom Rządowym w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyinėj dnia 13. Lutego 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

(podpisano) X. X. *Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 20. Marca 1823 roku.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46. ustawy Konstytucyinej Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu, z dnia 17 Czerwca 1817 roku.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionej iako też i zdania ogólnego zgromadzenia Naszjej Rady Stanu;

Na rapport Namiestnika Naszego w rzeczonym Królestwie;

Chcąc uznać ciągle łożone przez JPanów Teodora i Jana Opitz właścicieli dóbr Grabienie i innych w Woiewództwie Kaliskiem Obwodzie Koninśkim usiłowania ku rozkwitnieniu przemysłu i gospodarstwa wieyskiego a przyczynieniu się tym sposobem do dobra ogólnego kraju; postanowiliśmy udzielić i nadać i niniejszym dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaiemy tymże JPanom Teodorowi i Janowi Opitz dla nich i ich potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa Szlachciców Polskich.

Chcemy aby odtąd używali prerogatyw do téj godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego JPanu Teodorowi i Janowi Opitz i wyż rzeczonym ich potomkom herb Boberfeld

to jest: Na tarczy wzdłuż przedzielonéj na prawéj stronie w polu czerwonym, dwie srebrne gwiazdy iedna wad drugą umieszczone, a na lewéj stronie w polu srebrném drzewo laurowe, wznoszące się na wzgórkę okrytym murawą, nad tarczą hełm otwarty z skrzydłami, których pierze różowe i białe, ozdobiony trzema piórami strósiemy, równegoż pierza i dwoma do góry wzniesionemi czerwonymi orłami skrzydłami, na każdym z tych gwiazda srebrna sześciokątna;

Udzielając ninieysze dyploma Szlachectwa i herbu JPanom Teodorowi i Janowi Opitz, upoważniamy ich wraz z potomkami ich prawami i w prostéj linii, do zaszczytowania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu wiecznemi czasy, tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Pol-

skiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych.

Dla większey wagi ninieysze dyploma własnoręcznie podpisując pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego przyłożyć kazaliśmy.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{11}{2}$ Kwietnia 1822 roku.

(podpisano) **ALEXANDRE.**

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie
Generał Brygady, Radca Stanu
Dyrektor Jeneralny

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 31. Marca 1823 roku.

w Imieniu Najjaśnieyszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważając, iż Straż Celna graniczna, dla dobra ogółu kraiu, i zabezpieczenia dochodów Skarbu, na punktach naybliższych granicy, pomieszczoną nieodzownie być winna. Zważając, iż bez względu na to, niektórzy z właścicieli gruntowych wzbraniaią się za opłatą nawet dawać mieszkania dla téż Straży; na przełożenie Kommiss-

syi Rządowéy Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Każden właściciel domów i budowli mieszkalnych, w miastach, wioskach, lub téż odosobniono nad granicą Królestwa leżących, obowiązany jest dać dla Nadstrażników, Strażników konnych, oraz pieszych granicznych, mieszkanie w tychże domach, a to za wynadgrodeniem przez tychże z pensyji im ze Skarbu oznaczonych płacić się mającém, w tym sposobie: iż Nadstrażnik rocznie aż do kwoty Złp. 100 wyraźnie złotych polskich sto, Strażnik konny aż do kwoty Złp. 40. wyraźnie złotych polskich czterdzieści, Strażnik zaś pieszy, aż do kwoty Złp. 30. wyraźnie złotych polskich trzydzieści płacić właścicielowi

lowi domu, do którego wkwaterowanym zostanie, jeśli się na niższą kwotę dobrowolnie z nim nie umówi, obowiązany będzie.

Artykuł 2.

Właściciele domów artykułem poprzednim wzmiankowani, wyższego wynadgrodenia nad powyżéy oznaczone domagać się nie mogą. Jaka zaś część zamieszkania za powyższe wynadgrodenie odstąpioną być winna, Kommissya Woiewódzka w każdym szczegółowym przypadku, gdzie dobrowolna nie zaydzie umowa, tak ją oznaczyć obowiązana będzie, iżby taż część mieszkania zastosowaną była do koniecznéy tylko potrzeby Nadstrażników, Strażników konnych i pieszych.

Wykonanie niniejszego postanowienia Naszego Kommissyi Rządowéy
Tom VIII. do Nru 33.

Przychodów i Skarbu, umieszczenie zaś go w Dzienniku Praw Komisji Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 4. Marca 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

(podpisano) X. X. Lubecki.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z wypisem.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra
K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 9. Kwietnia 1823 roku

w Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi,
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Chcąc otworzyć żydom sposobność do stałych zarobkowań i wzbudzić w nich chęć do pracy rolnictwa; na przełożenie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowiąmy:

O zarobkowaniu rolniczém.

Artykuł 1.

Wolno jest żydom osiadać na gruntach ornych w dobrach Rząd-

wych i duchownych które od mieszcowskiej potrzeby folwarków, lub też od lepszego uposażenia włościan, okazywały się zbywającymi, na pustkach włościańskich, tudzież w zaroślach lub lasach od leśnictw odłączonych pod warunkami niżej opisanymi.

Artykuł 2.

Jeden osadnik tyle tylko gruntu ornego, lub wykurdować się mającego, otrzymać może, ile on sam, jako rolnik obrobić potrafi, i w miarę funduszu potrzebnego na zakład gospodarstwa, który fundusz pierwszy okazać powinien.

Artykuł 3.

Żydzi na gruntach osiadający, zajmować się powinni gospodarstwem rolniczym. Wyrabianie lub szynkowanie trunków, zabronione im jest pod karą oddalenia z osady i utracenia

nia na zawsze dobrodzieystwa do pozyskania gruntu, prócz kar ogólnie wskazanych na szynkujących lub wyrabiających trunki bez konsensu.

Artykuł 4.

Czeladź wszystka, iakię do pomocy w gospodarstwie rolniczym potrzebować będą z samych tylko żydów obojczy płci składać się ma.

Trzymanie czeladzi Chrześcijańskiej żydom jest zabronione.

Artykuł 5.

Rozległość osad ma być taka, iaka urządzeniami dla kolonistów jest przepisana.

Nie wolno żydowi nadany osady pół włóki lub mniej obymniący rozdzielać, ani drugiemu w części bez zezwolenia właściwej władzy odstępować.

Artykuł 6.

Osiadający na gruncie, otrzyma za-
pomogę w drzewie na budowlę tam,
gdzie to z lasów Rządowych danem
bydź może.

Opuszczający osadę nie będzie miał
prawa do wynagrodzenia za postawio-
ne budowle i budowle te pozostaną
własnością Skarbu.

Artykuł 7.

Grunta dawane będą żydom na
czynsz, lub za dobrowolną umową
z obowiązkiem odrabiania powinności
do osady przywiązanych;

Grunta gotowe orne i pustki wło-
ściańskie, puszczone będą w czasową,
krudunki karczować się mające w wie-
czystą dzierżawę.

Artykuł 8.

Jeżeli żyd osiada na gruntach or-

nych do których opłata czynszu lub
powinności są przywiązane, a grunta
te są obsiane i z budowlami w dobrym
stanie, w takim razie, otrzyma uwol-
nienie na ieden rok od opłaty czyn-
szu, podatków publicznych i grun-
towych, od odbywania powinności
i ciężarów gruntowych, wyjąwszy ie-
dnak ciężary gminne i daniny ko-
ścielne.

Artykuł 9.

Jeżeli żyd osiada na gruncie ornym,
nieobsianym, i w części w budynki
opatrzonem, w tenczas uzyska uwol-
nienie podobne iak wyżej na lat trzy.

Artykuł 10.

Jeżeli osiada na gruntach ornym
nieobsianym i bez budowli, otrzyma
uwolnienie, iak wyżej na lat sześć.

Artykuł 11.

Osiadający na gruncie wykrudo-

wać się dopiero mającym, i bez budowlu otrzyma uwolnienie od opłat i ciężarów w artykule 8. wyrażonych na lat dwanaście.

Artykuł 12.

Gdyby żyd po upłynieniu lat wolnych chciał opuścić osadę, obowiązany będzie do zaspokoienia czynszu i wynagrodzenia powinności, oraz drzewa jeżeli takowe dane było z lasów Rządowych, a pomimo tego budynki na osadzie wystawione nie zostały. Prawo swoje odprzedać może za konsensem właściwéj władzy.

Artykuł 13.

Osiadający na gruntach Rządowych żydzi, obowiązani będą podług zatwierdzonego porządku i planu budowlę wystawić.

Artykuł 14.

Wolność osiadania na gruntach

służy tylko żydom kraiowcom. Chcący więc osiadz na roli, winien niewątpliwie udowodnić że jest kraiowcem, a nie zagranicznym.

Artykuł 15.

Żydzi, chcący osiadz na gruntach w dobrach Rządowych i duchownych, zgłaszać się mają do właściwych Kommissyi Woiewódzkich, z wyrażeniem, w iakich dobrach osiadz zamierzaia.

Artykuł 16.

Osiadający na gruntach w dobrach prywatnych żydzi, podlegają tym samym warunkom, iakie w artykułach 3. 4 i 5. są przepisane.

O zarobkowaniach przemysłowych.

Artykuł 17.

Jak mieszkańcom innych wyznań,

wolno iest równo każdemu żydowi sprawować bez żadney przeszkody wszelki kunszt, rzemiosło lub profesyą, wyiawszy roboty przedaży trunków po wsiach, chociażby do żadnego zgromadzenia rzemieślniczego nie należał. W takim razie nie iest mocen wyzwać uczniów, i zaświadczenia iego nie mogą służyć do udowodnienia lat wprawy pracuiący czeładzi, ponieważ to wyłącznie majstrom należącym do zgromadzenia, podług postanowienia daty 31. Grudnia 1816 iest zostawione.

Artykuł 18.

Zarobkowania handlowe żydom z zachowaniem ogólnych rozporządzeń i przepisów Skarbowych i Policyjnych bez ograniczenia równie są dozwolone.

Uskutecznienie tego postanowienia,

które w Dzienniku Praw ma bydź umieszczone, Kommissyom Rządowym, w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyiney dnia 4. Miesiąca Lutego 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych
(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossowski.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 9. Kwietnia 1823 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Wuzupełnieniu Postanowienia Naszego z dnia 19. Czerwca 1818 roku uwalniającego pogorzalców do stanu ubóstwa przywiedzionych od używania papieru stęplowego, postanowiliśmy co następuje:

Artykuł 1.

Na wsiach włościanie bądź dóbr Narodowych bądź Prywatnych lub ia-

kieykolwiek natury, wolni są w razie pogorzeli od używania papieru stęplowego, tak w korespondencyach doznanego pożaru dotyczących, iako i w składaniu świadectw o postępie i ukończeniu budowli, niemniéy przy odbieraniu Bonifikacyi z Kass Towarzystwa.

Artykuł 2.

Pogorzele dworskie na wsiach, tudzież pogorzelnicy w miastach nie są wolni od używania papieru stęplowego, wyjąwszy tych których postanowienie z dnia 19. Czerwca 1818 od używania stępla uwolniło.

Artykuł 3.

Podobnież nie są wolne od stępla wszelkie korespondenecye nietyczące się pogorzeli, lecz należące do ogół-

nych Towarzystwa Ognioowego czynności, iako to: względem przyięcia zabudowań do Assekuracyi, wystąpienia z Towarzystwa i t. p. Wszystkie te działania zarówno z innemi korespondencyami interessów prywatnych dotyczącemi, podlegają przepisom ustawy stepłowey z dnia 23. Grudnia 1811 roku.

Artykuł 4.

Papier używać się mający w podaniach do Dyrekcyi Towarzystwa Ognioowego winien być ceny złotych dwa.

Artykuł 5.

Dopełnienie niniejszego Postanowienia które w Dzienniku Praw umieszczone być ma Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi

oraz Kommissyi Rządowey Przycho-
dów i Skarhu polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyiney d. 25. Marca 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi.

(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia d. 7. Maia 1823 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.

*Cesarz Wszech Roszyi, Król Polski
etc. etc. etc.*

Zważywszy pomyślne skutki z zaprowadzenia biletów kassowych tak w byłém Xięstwie Warszawskiem, iak i w innych krajach;

Chcąc przez ten środek ułatwić i ożywić obieg wartości w Naszém Królestwie Polskiem; postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Utworzona będzie na całe Królestwo Polskie ilość biletów kassowych wyrównywaiąca summie szesnastu milionów złotych polskich.

Art. 2.

Artykuł 2.

Pewność biletów kassowych, zabezpieczamy na wszystkich dochodach stałych Królestwa. W budżecie konstytucyiny, przeznaczymy fundusz na ich umorzenie.

Artykuł 3.

Będzie cztery klasy biletów kassowych, to iest:

K l a s s a A.

1,800,000. sztuk biletów pięciozłotowych 9,000,000.

K l a s s a B.

400,000. sztuk biletów dziesięciozłotowych 4,000,000.

K l a s s a C.

40,000. sztuk biletów pięćdziesięciozłotowych 2,000,000.

K l a s s a D.

10,000. sztuk biletów sto złotych 1,000,000.

Tom VIII. do Nru 33.

Artykuł 4.

Bilety pięcio-złotowe będą koloru granatowego;

Dziesięcio-złotowe, koloru czerwonego;

Bilety pięćdziesięcio i sto-złotowe będą białe.

Forma i szczególne znamiona biletów kassowych osobną Uchwałą Namiestnika przepisane będą.

Artykuł 5.

Bilety kassowe służyć mają ukazielowi który zawsze za prawego właściciela uważanym będzie.

Artykuł 6.

Bilety kassowe nie przynoszą żadnej prowizyi.

Artykuł 7.

Ustanowiona będzie w Warszawie kassa wymiany, i osobnym opatrzona funduszem.

Artykuł 8.

Bilety kassowe w takię tylko ilości w obieg puszczane będą, iaka kassa wymiany w miarę posiadanego funduszu eskontować będzie mogła.

Artykuł 9.

Bilety kassowe będą mogły bydz wymieniane na gotowe pieniądze. Kassa wymiany płacić będzie gotowizną każdy bilet który iey przyniesionym zostanie, za potrąceniem trzech groszy od pięciu złotych. Taż kassa na żądanie każdego zamieniać będzie bezpłatnie bilety sto i pięćdziesięcio-złotowe, na pięcio i dziesięcio-złotowe lub nawzajem.

Artykuł 10.

Kassa wymiany otwarta będzie w poniedziałki, wtorki, środy, czwartki i piątki od godziny dziewiątej ra-

no do pierwszey z południa, wyia-
wszy dni świąteczne.

Artykuł 11.

Wszystkie podatki i dochody iak-
kiego bądź rodzaju, tak stałe iak i
niestałe, będą mogły być płacone
do kass skarbowych zarówno w mo-
necie brzęczący lub biletach kasso-
wych, bez żadnego potrącenia.

Artykuł 12.

Nawzajem wszelkie wypłaty z kass
skarbowych uskuteczniane będą bądź
w gotowiznie bądź w biletach kasso-
wych. Miara zapasów tak gotowizny
iak biletów w każdéy kassie, służyć
będzie za podstawę stosunku zacho-
wywać się mającego we wszelkich
iéy wypłatach.

Artykuł 13.

Przy uiszczaniu należitości wyni-

kających z kontraktów kupna i prze-
daży, lub z innych tego rodzaju ukła-
dów między prywatnemi, nikt nie
będzie mógł być przymuszany do
przyimowania biletów kassowych, ie-
żeli ten rodzaj zapłaty wyraźnie w
układzie zastrzeżonym nie był.

Artykuł 14.

Bilety kassowe sporządzone będą
w Petersburgu pod Naszym bliższym
dozorem przez osoby przysięgłe i w
obecności delegowanego przez Kom-
missyą Rządową Przychodów i Skar-
bu Królestwa Polskiego urzędnika.
Bilety te będą ułożone w księgi, któ-
re zostaną wręczone temuż delegowa-
nemu. Nasz zaś Minister Przych-
dów i Skarbu Królestwa Polskiego
odebrawszy takowe księgi i protoku-
larnie opieczetować kazawszy, złoży
je do depozytu Kassy Jeneralnéy Kró-

lestwa w Warszawie. Za poleceniem pomienionego Ministra, księgi te będą częściowo wydawane z kassy ieneralnéy, na summe którą za każdą razą Nasz Namiestnik oznaczy, i wręczane Kommissyi nadzwyczajnéy na ten cel przez Nas mianowaney, która bilety stęplami, numerem porządkowym i podpisami Kommissarzy opatrzy. Tak przygotowane bilety, zostaną z arkuszków wycięte, tak, ażeby grzbiet każdego biletu w księdze pozostawał, a Kommissya, nadzwyczajna odda je protokółarnie Ministrowi Przychodów i Skarbu który niemi według potrzeby kassę ieneralną i kassy wojewódzkie zaopatrzy. Księgi obeymujące grzbiety biletów, zostaną złożone w kassie wymiany.

Artykuł 15.

Kommissya nadzwyczajna złożona będzie:

Z pięciu Senatorów,
Z pięciu Członków Izby Poselskiéy,
Z pięciu Członków Rady Stanu,
których mianowanie sobie zachowujemy;

Również zachowujemy sobie powiększenie liczby Kommissarzy, jeżeli doswiadczenie tego okaże potrzebę.

Artykuł 16.

Namiestnik Nasz zanominuje prócz tego na przedstawienie Ministra Przychodów i Skarbu, dwóch kontrolerów którzy Kommissyi dodanymi będą.

Artykuł 17.

W czasie umorzenia biletów kasowych Namiestnik Nasz wybierze:
Trzech Senatorów,
Trzech Członków Izby Poselskiéy,
Trzech Członków Rady Stanu,
Trzech Urzędników z Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

Osoby te obecnemi będą operacyi umorzenia biletów, którzy protokół przedstawiony Nam będzie przez Namiestnika Naszego.

Artykuł 18.

Kierunek wszelkich działań dotyczących się biletów kassowych, poruczamy wyłącznie Naszemu Ministrowi Przychodów i Skarbu, który Nam w tym przedmiocie osobne rapporta półroczne składać będzie przez pośrednictwo Namiestnika Naszego.

Artykuł 19.

Falszujący bilety kassowe, ich wspólnicy i pomocnicy, równie jak wszyscy, którzyby ułatwiali obieg fałszywych biletów, ulegać będą karom jakie kodex karny Królestwa na fałszujących monetę wymierza.

Ukaranie ich ogłoszone będzie przez pisma publiczne.

Artykuł 20.

Ten kto pierwszy doniesie iakięć bądź władzy o fałszującym bilety kassowe, odbierze (jeżeli doniesienie jego się sprawdzi) summę 3,000 zł. polsk. w Warszawie jeżeli jest mieszkańcem Królestwa, jeżeli zaś mieszka w obcym kraju, wyliczy mu ją Minister sprawujący Nasze interesa w tymże kraju. Zachowuiemy sobie podwyższyć tę nagrodę na przypadek gdyby odkryto maszyny lub narzędzia przeznaczone, do fabrykacyi biletów, i które mogłyby im nadać bliższe do prawdziwych podobieństwo.

Artykuł 21.

Bilety zgubione albo zniszczone nie będą wynagradzane.

Każdy bilet splamiony, uszkodzony, lub podarty, będzie przyjmowa-

ny w kassach, byleby rozeznac na nim można napis, wartość, nazwiska Kommissarzy, stęple i numer porządkowy.

Ponieważ znaki wodne wyrobione w biletach, są nayspewniejszą rękojmią ich rzeczywistości, żaden bilet w którymby znaki te przez podklejenie zakrytemi były w kassach nie będzie mógł być przyjęty.

Artykuł 22.

Bilety splamione, uszkodzone i podarte które podług artykułu 21. uznane zostaną prawdziwemi, będą zamienione w kassie wymiany na bilety nowe.

Artykuł 23.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw umieszczoném być ma, Namiestnikowi

Naszemu i wszystkiém Kommissyom Rządowym w czym do której należy polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 15 Kwie-
tnia 1823 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Prezydujący
w Kommissyi Rządowej

Przychodów i Skarbu
(podpisano) X. X. Lubecki.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie

Generał Brygady, Radca Stanu
Dyrektor Jeneralny

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie

Generał Brygady, Radca Stanu
Dyrektor Jeneralny

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu

Generał Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szeł Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 10. Czerwca 1823 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy, że dotychczasowy sposób transportowania od Gminy do Gminy zbrodniarzy, zbiegów i włóczęgów narażając Gminy Wieyskie traktom przyległe na przeciążenia, celowi swemu nie odpowiada; chcąc przez oznaczone do odbywania téj służby środki właściwsze zapewnić do-

stateczniejszy porządek, - kontrolę i skutek w transportach, na przełożenie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policji postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Kommissye Wojewódzkie z doświadczenia lat ostatnich ułożą wykaz dni w każdym Województwie na transportowanie zbrodniarzy, zbiegów i włóczęgów rocznie potrzebnych, ilość dni potrzebnych na wszystkie Gminy Województwa rozłożą i rozkład ten Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policji do zatwierdzenia przed 1. Lipca r. b. podadzą. Ilość dni ogólna ma być w szacunku po gr. 15. za dzień zastosowana do potrzeby funduszu na transporta piesze i konne oraz na żywność w cenach po-

niżej w art. 5 i 10. oznaczonych
wprzód wyrachować się winnego.

Artykuł 2.

Do wyboru mieszkańców należeć
będzie ilość dni rzeczonych iaka na
każdego przypadnie bądź w naturze
odbyć, bądź po gr. 15. za każdy dzień
opłacić. Wybór ten przed władzą
mieyscową w miesiąc po ogłoszeniu
rozkładu ma nastąpić, pod karą po-
dwoionéy opłaty za każdy dzień od
tych, którzyby deklaracją swoją uczy-
nić zaniedbali.

Artykuł 3.

Od d. 1. Sierpnia r. b. wszelkie
transporta ludzi pod strażą do mieysc
ich przeznaczenia wysyłanych, odby-
wać się będą od Miasta do Miasta.

Artykuł 4.

Kommissye Woiewódzkie oznaczą na
traktach we wszystkich ich kierunkach
stałe stanowiska czyli stacye trans-
portowe w samych Miastach, gdzie-
by zaś odległość Miasta od Miasta nad
mil 4. czyli dzień podróży była dal-
szą, ustanowią stacye podobne w Gmi-
nach pośrednich zamożniejszych i lu-
dniejszych i ustanowione stacye w
Woiewództwie swém ogłaszają.

Artykuł 5.

Transporta w iednymże Obwodzie
za kartą drożną Burmistrzów, za Ob-
wód przez pośrednictwo Kommissa-
rzy Obwodowych, za obręb zaś Wo-
iewództwa lub za granicę przez same
Kommissye Woiewódzkie zarządzane
będą i uskuteczniiane przez ludzi do
straży z rozkładu na Woiewództwo

powołanych lub wynajętych i płatnych rachując po gr. 15. na milę jeżeli transport pieszo, a po złotemu jeżeli z użyciem podwody uskutecznionym będzie.

Artykuł 6.

Gminy przytrzymujące ludzi występnych, podeyrzanych lub włóczęgów wraz z wywodem słownym powody przytrzymania wyrażającym, dostawić onych do naybliższego Miasta swym kosztem są obowiązane, Burmistrze dostawionych przyjąć i podług ich kwalifikacyi, bądź wprost do Sądu, bądź do Gminy właściwéy, bądź do Komisarza Obwodowego, w kierunku nayprostszym wysłać powinni.

Artykuł 7.

Zbrodniarze lub zbiegi woyskowi,
pod

pod eskortą Żandarmeryi bądź Weteranów z Miast gdzie oddziały ich konsystują do mieysc przeznaczenia wysyłani być powinni z dodaniem w pomoc teyże, gdzieby potrzeba była straży płatnéy cywilnéy.

Artykuł 8.

Ludzie których transport za granice kraju ma nastąpić, zatrzymani będą w Miastach Woiewódzkich aż do zniesienia się z władzą zagraniczną, stosownie do obowiązujących zastrzeżeń kartelowych względem ich pochodzenia i przyięcia. Tymczasowie zaś zatrudnieni być mogą pod dozorem Policji, podług sposobności swoiéy dla zarobienia na koszt transportu i życia.

Artykuł 9.

Burmistrze obowiązani są pod od-
Tom VIII. do Nru 33.

powiedzialnością przybierać do straży ludzi pewnych i pilnych; za nieprze-
zorność w téj mierze ulegać będą ka-
rze porządkowéy pieniężnéy od zł. 6.
do zł. 20. lub w miarę skutków szko-
dliwych z ich zaniedbania kassacyi
i oddaniu pod Sąd ulegną.

Ludzie do straży powołani lub na-
jęci za puszczenie w transporcie are-
sztanta w miarę ich winy do Sądu po
ukaranie odesłani zostaną.

Artykuł 10.

Na opłatę ludzi wynajętych do
straży osób transportowanych, tudzież
na żywienie aresztantów rachując po
gr 15. dziennie w czasie transportu
(gdyby koszta te z ich własnego fun-
duszu zaspokoione być nie mogły)

fundusze tymczasowie awansowane bę-
dą z Kass mieyskich, z których rachun-
ek należnemi dowodami i kwitami
zaopatrzoney Kommissye Woiewódzkie
co kwartał, Kommissyi Rządowéy
przedstawia. Zwrot kosztów tako-
wych poszukiwanym będzie:

- a.) z majątku osób transportowa-
nych o ileby takowy posiadali.
- b.) z funduszu pobieranego od tych
mieszkańców, którzyby według
rozkładu przez każdą Kommissyą
Woiewódzką z doświadczenia téj
służby na całe Woiewództwo
swoie zaprojektowanego a przez
Kommissyą Rządową Spraw We-
wnętrznych i Policji zatwierdzo-
nego, woleli opłacić po gr. 15.
za dnie na nich przypadające, ni-
żeli też dnie w naturze odbywać.

Artykuł 11.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji przepisze w téj mierze instrukcyę szczegółowe, oraz iednostayne listy transportowe, i sposób utrzymywania kontrolli.

Artykuł 12.

Władze Sądowe nie będą wydawać od siebie listów transportowych, lecz po opatrzenie w takowe odeślą aresztanta z stosowném wezwaniem do Urzędu Administracyjnego, wraz z expedycją do téj władzy gdzie transport ma być uskutecziony.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyom Rządowym w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 27. Maia 1823.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji

(podpisano) T. Mostowski.

Radca Sekretarz Stanu; Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu; Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jenerałego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 3. Lipca 1823 roku.

w Imieniu Najjasniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rosyji

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Mając na względzie aby fundusze własności publicznej w Województwie Podlaskim będące nie poniosły uszczerbku przez krótki do appellowania termin od decyzjów Kommissyi Hypotecznych, iak w Artykule 5. Postanowienia z dnia 22. Stycznia r. z.

dozwolonym, a przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości pod dniem 29. Kwietnia r. b. ogłoszonym został.

W uzupełnieniu zatem Postanowienia dopiero wzmiankowanego obeymującego przepisy względem appellacyi od decyzjów bądź Kommissyi Hypotecznych, bądź Wydziałów Sądowych, na przełożenie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i po wysłuchaniu zdań Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Czas odwołania się od decyzjów Kommissyi Hypotecznych dozwolony Artykułem 1. Postanowienia z dnia 22 Stycznia r. z. a ogłoszony przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości pod

dnem 29. Kwietnia r. b. przedłuża się dla Prokuratury Generalnej co do Województwa Podlaskiego do dnia 29. Listopada r. b. czy to Prokuratora Generalna czyli strony prywatne przeciw Prokuratury Generalnej appellować będą.

Artykuł 2.

W przypadkach odwołania się od decyzjów Kommissyi Hypotecznych w rzeczonym Województwie w terminie przez Artykuł powyższy dozwolonym, Sąd na żądanie Prokuratury Generalnej winien udzielić iedną sześciomiesięczną dilacją czy to Prokuratora Generalna iako strona apelująca czyli też iako zaapelowana czynić będzie.

Wykonanie niniejszego Postanowienia które w Dzienniku Praw umie-

szczoneń bydz ma Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 24. Czerwca 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Wyznań Religij-
nych i Oświecenia Pu-
blicznego

(podpisano) *Stanisław Grabowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra

K. H o f f m a n n;

Dzień ogłoszenia dnia 28. Lipca 1823 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.

*Cesarz Wszech Rosseyi, Król Polski,
etc. etc. etc.*

Zapatrzywszy się na prośbę Starszych Zgromadzenia Ewangelicko-Reformowanego w Warszawie, o nadanie Mu placu i domu Rządowego wrzeczoném mieście, przy Ulicy Leszno pod Nrem 662. położonego, na zało-

żenie Szkoły dla Panien ubogich i wybudowania nowego kościoła,

Na rapport Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem;

Postanowiliśmy i stanowimy co następuje.

Artykuł 1.

Plac i dom położony w Stolicy Królestwa Naszego Polskiego przy Ulicy Leszno pod Numerem sześćset sześćdziesiąt i dwa, nadany zostaje wyż pomienionemu Zgromadzeniu Ewangelicko - Reformowanemu, na wieczne czasy, tytułem własności.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Naszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném bydz ma, Na-

miestnikowi i Kommissyom Rządowym w czém do któręj należy polecamy.

Dan w Petersburgu dnia ²⁹ Maia ¹⁰ Czerwca 1823

(pódpisano) ALEXANDER.

Minister Wyznań Religiynych
i Oświecenia Publicznego.

(pódpisano) *Stanisław Grabowski.*

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

w zastępstwie General Brygady
Radca Stanu Dyrektor Generalny
(pódpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

w zastępstwie General Brygady;
Radca Stanu, Dyrektor Generalny
(pódpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(pódpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffman n.

Dzień ogłoszenia d. 28. Lipca 1823 roku.

w Imieniu Najiaśnieyszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy: iż przepisy art. 594. 625 do 635 i 688 kodexu postępowania nie są stosowne do stanu gospodarstwa krajowego i szkodliwe dla rolnictwa pociągają za sobą skutki niemiędzy dochody publiczne na uszczerbek narażają, przeto na przedstawienie Kommissyów Rządowych Spra-

wiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu nim kodex postępowania sądowego stale zaprowadzonym zostanie, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Przy zajmowaniu w posiadłościach wiejskich ruchomości, nie mogą komornicy zajmować w ogólności takich przedmiotów, które znajdując się na gruncie posiadłości wiejskiej i będąc własnością iędy dziedzicą, są przeznaczone do uprawy i użytku gruntu, a mianowicie:

1. Zapasy zboża wszelakiego rodzaju, siana i innych ziemiopłodów, potrzebne do prowadzenia gospodarstwa aż do nowego zbioru, iako to: na zasiewy, na utrzymanie czeladzi, i na wyżywienie inwentarza.

2. Bydło i inne zwierzęta do uprawy roli, do posług gospodarskich, do umierzwienia ziemi i do odniesienia korzyści z gospodarstwa rolniczego służące, to jest: woły, konie, krowy, owce, i trzoda chlewna; zaiętami bydź mogą jednak: zwierzęta na opasie będące, bądź na domową konsumpcyą, bądź na sprzedanie, albo też do użytku i przyjemności osobistey trzymane.
3. Przychówek ze zwierząt wszelkiego rodzaju w takiej ilości, iako jest potrzebną do ciągłego zachowania inwentarza gruntowego, zwyczajnie utrzymywanego.
4. Kury, gęsi, kaczki, indyki, gołębie, ule z pszczołami i ryby w stawach dla ich rozmnożenia.

5. Słoma i gnóy.

6. Wszystkie narzędzia, sprzęty i maszyny gospodarskie, i rolnicze.

7. Narzędzia do prowadzenia miejscowych założeń i fabryk potrzebne, iako to: w gorzelniach i browarach, kotły, kadzie, kilsztoki, alembiki, prassy, fassy, kuffy, garce, beczki, i to wszystko co służy do robienia piwa lub wódki, w młynach naczynia do mielenia, żelaztwo i drzewo do naprawy potrzebne.

Artykuł 2.

Oprócz powyższych przedmiotów przy zajmowaniu ruchomości w posiadłościach wiejskich, pozostawiony być winien z zapasów gruntowych stosowny fundusz na opłacenie ciężarów

rów publicznych, w art. 40 i 41. prawa hipotecznego z dnia 14. Kwietnia 1818 oznaczonych i kosztów utrzymania gospodarstwa.

Artykuł 3.

Przedmioty artykułem 1. objęte mogą być zajmowane jedynie łącznie z samą posiadłością wiejską i razem z nieruchomością na sprzedaż wystawione.

Artykuł 4.

Zajęcie i sprzedanie produktów na pniu dozwolone artykułami od 626. do 635 i 688 kodexu postępowania odtąd niema być dopuszczoném.

Artykuł 5.

Komornicy dopełniający exekucye w posiadłościach wiejskich, obowiąz-

zani są zachować ściśle przepisy niniejszego postanowienia, w przypadku zaś przeciwnego postąpienia, odpowiedzialni będą za zarządzane szkody nie tylko z kaucyi ale nawet gdyby ta niedostateczną była, z całego swojego majątku, nadto ulegną w miarę przekroczenia karze pieniężnej, suspensie lub dymissyi.

Artykuł 6.

Sądy i Prokuratorowie dostrzegać będą przy zachodzących sporach dopełnienia powyższych przepisów, wraz z odkrycia uchybień Prokuratorowie powinni z Urzędu dopilnować, aby na przekraczających kary art. 5. oznaczone były rozciągnięte.

Wykonanie niniejszego postanowienia i umieszczenie w Dzienniku

Praw Komisyyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyinéy d. 8. Lipca 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Radca Sekretarz Stanu General Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia d. 11. Sierpnia 1823 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.
 Cesarza Wszech Rossyi, Króla
 Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Zważywszy iż dla ułatwienia Kontrolli handlu wewnętrznego, potrzebne jest oznaczenie stosunków między kupcami i handlującymi drobnym towarem powszechnie kramarszczyzną zwanym; zważywszy oraz iż oznaczenie stosunków takowych, Skarb publiczny od licznych defraudacyj dochodu Celnego zabezpieczyć, a kupcom ryczałtowym handlem trudniącym się, znaczne korzyści zapewnić może, na wspólne przełożenie Kommissyów Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policji, tudzież Przycho-

dów i Skarbu postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Począwszy od dnia 1. Stycznia 1824 roku tylko kupcy utrzymujący Księgi Kodexem handlowym przepisane, i w Konsensa prawem oznaczone zaopatrzeni, mogą towary do wprowadzenia do kraju dozwolone, bezpośrednio, z zagranicy na handel zapisywać i sprowadzać.

Artykuł 2.

Wszyscy handlujący drobnym towarem powszechnie kramarszczyzną zwanym, Ksiąg Kodexem handlowym przepisanych, stosownie do §. 5go prawa Seymowego o opłatach Stęplowych, nieutrzymujący, żadnych towarów z zagranicy bezpośrednio sprowadzać nie mogą lecz wszystkie towary iakich na sprzedaż częstkową

potrzebują, od kupców krajowych Księgi handlowe utrzymujących, nabywać winni.

Artykuł 3.

Kramarzom takowym, nie wolno będzie rozsyłać za kwitami zaświadczeniami, ani też sprzedawać swego towaru gdzie indziej, iak tylko w Mieście ich zamieszkania a to pod karą na defraudantów przepisanych.

Artykuł 4.

W miejsce Księg dla handlujących Kodexem handlowym przepisanych wszyscy kramarze dla wewnętrznej Kontrolli handlu, utrzymywać mają Książki konnotacyjne ostępowane.

Artykuł 5.

W książki konnotacyjne artykułem powyższym przepisane, każdy

kupiec od którego kramarz towary na sprzedaż cząstkową zakupuie, obowiązany jest ilość ich, gatunek i datę wzięcia z handlu iego towarów wpisać.

Artykuł 6.

Każdy handlujący, któryby albo Księg Kodexem handlowym przepisanych albo też Książki konnotacyjne w art. 4. niniejszego postanowienia przepisanej nie posiadał, iako defraudant, a towar iego iako zde-fraudowany uważanym być ma.

Artykuł 7.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wskaże formę utrzymywania Księg handlowych oraz Książek konnotacyjnych i bliższe szczegóły porządku utrzymywania i odnawiania tychże Księg dotyczące się przepisze.

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Przychodów i Skarbu w czém do której należy, niemniéy umieszczenie go w Dzienniku Praw, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 22. Lipca 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy
Przychodów i Skarbu
(podpisano) X. X. Lubecki.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem.
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 24. Sierpnia 1823 roku:

DZIENNIK PRAW

N^{ro.} 34.

Tom ósmy.

Xiąże Namiestnik Królewski.

Przesyłając Kommissyi Rządowéj w
wierzytelnéj kopii, Akt ostateczny roz-
graniczenia między Królestwem Polskiem,
a Prowincjami Pruskiemi w dniu $\frac{1}{2}$ $\frac{2}{4}$ Kwie-
tnia r. b. przez zobopólnych Kommissarzy
podpisany, a przez Najjaśniejszego Cesa-
rza i Króla Jmci na dniu $\frac{22}{3}$ ^{Maia} _{Czerwca} r. b.
ratyfikowany, zalecamy Kommissyi Rzą-
dowéj iżby Akt rzeczony wraz z onegoż
tłómaczeniem w ięzyku Polskiem w Dzien-
niku Praw umieścić poleciła.

w Warszawie dnia 18. Lipca 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Do
Kommissyi Rządowéj
Sprawiedliwości

Referendarz Stanu
(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.
Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. H o f f m a n n.

Copie de l'acte définitif de Démarcation entre le Royaume de Pologne et les États de S. Mté le Roi de Prusse signé par les Commissaires Démarcateurs à Varsovie le $\frac{12}{24}$ Avril 1823 et ratifié par S. Mté l'Empereur de toutes les Russies, Roi de Pologne à Zarskoe Selo le 22 Mai v. s. de la même année.

Acte définitif de la démarcation de la frontière entre le Royaume de Pologne et les États de Prusse, depuis les confins de la Prusse Orientale, jusqu'à ceux de la Silésie près de Gola.

Au nom de la très Sainte et indivisible Trinité.

Soit notoire à Tous, et à quiconque il appartient: Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, Roi de Pologne, et Sa Majesté le Roi de Prusse, Grand Duc de Posen animés du désir de satisfaire à l'art. XLI. du Traité d'Amitié conclu à Vienne le $\frac{\text{vingt un Avril}}{\text{trois Mai}}$ 1815 en faisant effectuer la démarca-

Akt ostatecznego rozgraniczenia między Królestwem Polskiem a Prussami, począwszy od pogranicza Pruss wschodnich aż do Szląska pod Golą.

w Imię Trójcy Świętęj etc.

W iadomo się czyni komu wiedzieć o tém należy iż: Nayiaśniejszy Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski, iakotéz i Nayiaśniejszy Król Pruski, Wielki Xiążę Poznański chcąc zadość uczynić artykułowi XLI. Traktatu przyjaźni pod dniem $\frac{21 \text{ Kwietnia}}{3 \text{ Maja}}$ 1815 r. w Wiedniu zawartego i ustanowić li-

tion de la ligne frontière entre le Royaume de Pologne et la Prusse, fixée par l'art. I. du Traité précité, et d'après le développement qui a été donné au dit article par la convention signée à Berlin le ^{trente Octobre}_{onze Novembre} 1817. Ils ont confié cette oeuvre à la conduite et aux soins de Leurs commissaires respectifs savoir: S. Mté l'Empereur des Russies Roi de Pologne au Sr. Frédéric Auguste d'Auvray Lieutenant Général de ses armées, Chevalier de l'ordre de St. Alexandre Newski, Grand Croix de celui de St. Wladimir de la seconde classe, Chevalier de l'ordre militaire de St. George de la troisième, de St. Anne de la première classe, et de l'Epée d'or pour la bravoure, de l'aigle rouge de la première classe et de l'ordre pour le mérite de Prusse; de Marie Thèrese d'Autriche, et Commandeur de l'or-

nia graniczną między Królestwem Polskiem a Prussami artykułem 1. Traktatu wspomnionego oznaczoną, podług nadanego temuż artykułowi rozwinięcia przez Konwencyą Berlińską pod dniem ^{30 Październ.}_{11 Listopada} 1817 r. podpisaną; Powierzyli to dzieło zobopólnym swoim Kommissarzom iakoto: Najiaśniejszy Cesarz Wszech Rosseyi, Król Polski Panu Frederykowi Augustowi d'Auvray General Leitnantowi Woysk swoich, Kawalerowi Orderu S. Alexandra Newskiego, Wielkiego Krzyża, Orderu S. Włodzimierza II. Klasy, Kawalerowi Orderu Woyskowego S. Jerzego III. Klasy, Stéy Anny I. Klasy i Złotéy Szpady za męztwo, Orła Czerwonego I. Klasy Pruskiego i Krzyża pour le merite, Orderu Austriackiego Maryi Theressy, i Komandorowi Krzyża Woyskowego S. Jerzego Badeńskiego, tudzież Panu Igna-

dre militaire de St. George de Baden et au Sieur Ignace Prądzyński Lietenant Collonel à l'etat major du quartier maitre général de l'armée Polonoise, décoré de la croix d'or de l'ordre militaire de Pologne, Chevalier de la Legion d'honneur; et Sa Majesté le Roi de Prusse Grand Duc de Posen, au Sieur Charles Louis Erhard de Knobloch Conseiller intime et supérieur des finances, et Président; les quels après avoir échangé leurs pleinpouvoirs trouvés en due et bonne forme, ayant exécuté et fait exécuter les différens opérations que la nature de l'objet exigeait, discuté en 40 seances les différentes questions qui se sont présentées et fixé d'une manière visible, précise et invariable, la ligne de démarcation entre le Royaume de Pologne et les Etats de Prusse conformément à la teneur des

cemu Prądzyńskiemu Podpułkownikowi z Sztabu Kwatermistrzostwa Jeneralnego Woyska Polskiego ozdobionemu Krzyżem Złotym Woyskowym Polskim, i Kawalerowi Legii honorowéy; zaś Nayiaśnieyszy Król Pruski Wielki Xiążę Poznański Panu Karolowi Ludwikowi Erhardowi de Knobloch Radcy tajnemu i Naywyższemu Skarbowemu Prezesowi, którzy to Pełnomocnicy po zamienieniu swoich w przyzwoitéy formie uznanych Pełnomocnictw wykonawszy i wykonać poleciwszy rozmaite czynności z natury rzeczy wynikające, roztrząsnawszy w czterdziestu Sessyach rozmaite wydarzone kwestye i dokładnie iasno i niezmiennie ustanowiwszy linią demarkacyną między Królestwem Polskiem a Prussami, stosownie do brzmienia artykułów właściwych, Traktatu przyjaźni i do osnowy wspo-

articles y relatifs du Traité d'amitié, et aux stipulations de la Convention de Berlin précitées, ainsi qu'aux instructions, dont ils ont été munis dans le courant de l'ouvrage, le complètent aujourd'hui par la signature du présent Acte définitif, pour lequel ils sont convenus des articles suivans.

Article 1.

La ligne de démarcation qui constitue désormais la frontière entre le Royaume de Pologne et les Etats de Prusse, depuis les confins de la Prusse Orientale jusqu' à ceux de la Silésie a été déterminée, tracée et marquée comme ci après:

En partant de la frontière de la Prusse Orientale près de Nowydwór (Neuhoff) village Prussien vis à vis de Biernaty village Polonais, les pré-

mnionéy Konwencyi Berlińskiéy, tudzież stosownie do Instrukcyi onymże w ciągu ich czynności udzielonéy, też czynność w dniu dzisiejszym uzupełniaią podpisuiąc ninieyszy Akt ostateczny zgodziwszy się na następujące warunki:

Artykuł 1.

Linia demarkacyjina która stanowi odtąd Granicę między Królestwem Polskiém a Kraiami Pruskiemi, poczynawszy od Pruss wschodnich aż do Szląska ustanowioną, poprowadzoną, i oznaczoną została iak następuje:

Poczynaiąc od Granic Pruss wschodnich pod Nowymdworem (Neuhoff) wsią należącą do Pruss na przeciwko Biernat wsi Polskiéy, pierwsze słupy są wystawione iak następuje, to jest:

Słup Polski po lewym brzegu rzeki Działdówka (Soldau) na polu wsi

miers poteaux ses trouvent érigés, savoir:

Le poteau Polonais sur la rive gauche de la rivière Działdówka (Soldau) sur un champ du village Biernaty nommé Podokóp, et le Poteau Prussien sur la rive droite de cette même rivière dans une redoute nommée Suedoise, territoire de Nowydwór (Neuhoff). Depuis ces premiers poteaux la nouvelle ligne frontière a été tracée jusqu'au point où elle atteint la rivière Drwenca (Drewenz) en retablissant la frontière de la Prusse occidentale telle qu'elle a subsisté depuis 1777 jusqu'à la paix de Tilsit. D'abord elle descend la Działdówka (Soldau) jusqu'à l'endroit où l'on aperçoit dans le fond de cette rivière une grosse pierre sur la quelle est taillée une croix, d'ici elle quitte la Działdówka (Soldau) traverse le ter-

Biernaty zwaném Podokop; zaś Słup Pruski na prawym brzegu teyże rzeki, w iednéy reducie Szwedzką zwanéy na gruncie Nowodworskim (Neuhoff). Od tychże Słupów wyciągniętą została nowa linia graniczna aż do miejsca gdzie się styka z rzeką Drwęcą (Drewenz) odnawiając dawniejszą Granicę Pruss zachodnich iaka istniała od r. 1777 aż do Traktatu Tyłżyckiego. Nasamprzód spuszcza się taż linia po rzece Działdówce (Soldau) aż do miejsca gdzie iest w téy rzece kamień wielki na którym wykuty iest Krzyż, daléy zaś opuszcza Działdówkę (Soldau), przechodzi przez grunta i las Zieluński, przez Rząd Pruski Bryńskim zwany, aż do karczmy zwanéy Bysznica należącey do Okalewka.

— Mieysca pograniczne od strony Polski poczynszy od pierwszego Słu-

ritoire et la forêt de Zieluń, nommé de Bryńsk par le Gouvernement Prussien jusqu'au cabaret nommé Bysznica dépendance d'Okalewek. Depuis le premier pôteau jusqu'ici les endroits limitrophes du côté de la Pologne sont: Biernaty, Niek, Wyłazłów, Zieluń avec ses dependances, Lubowidz, Płociczno; et du côté de la Prusse. Nowydwór (Neuhoff) la forêt de Zieluń, Olszówka.

Depuis le cabaret Bysznica elle suit jusqu'au ruisseau nommé Pissa les limites territoriales entre: Okalewek, Wierzchownia, Xiente, Karf, Smolniki, Oborzyska, Gołkowo, Szczutowo, Polonais; et Gurzno et Miesionczkowo Prussiens.

Ensuite la frontière remonte le dit ruisseau jusqu'au marais qui lui sert de source, faisant en même temps limites territoriales du côté de la Po-

pa až dotąd są następujące: Biernaty, Niek, Wyłazłów, Zieluń z przyległościami, Lubowidz, Płociczno, a zaś od strony Pruss Nowydwór (Neuhoff) las Zieluński i Olszówka.

Od karczmy Bysznica, linia igdzie Granicami Sąsiedzkiemi między okalewkiem, Wierzchownią, Xientą, Karfem, Smolnikami, Oborzyskami, Gołkowem i Szczutowem, wsiami Polskimi, a Gurzнем, Miesionczkowem wsiami Pruskimi, a to aż do strumienia Pissą zwanego. Daléy linia graniczna idzie pod tenże strumień aż do bagna zkad on bierze swój początek, i stanowi zarazem Granicę między wsiami Polskimi, Szczutowem, Gołkówkiem, Gołkowem, Swiedzebinem, Rokietnicą, Dziezнем, Dziezentkiem, Mantykami, Wielkimi Kretkami, a wsiami Pruskimi Miesiączkowem, młynem Bachorem, Jastrzębiem fol-

logne avec: Szczutowo; Gołkowko, Gołkowo, Swiedzebina, Rokietnica, Dziezno, et Dziezentko, Mantyki, Wielkie Kretki, et du côté de la Prusse avec; Miesionczkowo, moulin Bachor, Jastrzenbie, la ferme de Gołkowko, Skrobacya, Sobieryzno, Zabiegałowo, Dziezno — Pruskie, Gotartowo.

De ce marais la frontière descend un autre ruisseau également nommé Pissa jusqu'à son embouchure dans la Rypiennica, qu'elle suit jusqu'à la Drwenca (Drewenz) formant toujours les limites territoriales du côté de la Pologne: des villages Wielkie Kretki, Smolniki, Kamionka, Osiek, Jeziorki, Łapinóż; et du côté de la Prusse: de ceux de Szynkowo, Koziróg, Opalenica, Gorczenniczka et Kuminy.

Depuis l'embouchure de la Rypiennica dans la rivière Drwenca (Drewenz)

cel-

warkiem Gołkowskim, Skrobacyą, Sobieryzną, Zabiegałowem, Dzieżnem Pruskiem i Gotartowem.

Od tego bagna idzie linia graniczna po nad inném strumieniem także zwanym Pissa, aż do uýścia iego w Rypiennicę; idzie znów daléy po nad tą rzeką aż do Drwency (Drewenz) formuiąc zawsze Granicę dzielącą Wielkie Kretki, Smolnik, Kamionkę, Osie-Jeziorki, Łapinos na Polskiéy stronie leżące, od Szynkowa Koziróg, Opalenicy, Gorczenniczki i Kuminów, wsi na stronie Pruskiéy położonych, od uýścia Rypiennicy do rzeki Drwenca (Drewenz) ta ostatnia rzeka stanowi Granicę aż do uýścia strumienia Bywka, niedaleko Lubicza (Leibitsch).

Mieysca pograniczne Polskie są następujące: Radziki małe, Radziki wielkie, Wienczewo, Pułwiesk, Zdu-

celle ei fait frontière jusqu'à l'embouchure du ruisseau Bywka non loin de Lubicz (Leibitsch). Les endroits limitrophes polonais sont: Radziki Małe, Radziki Wielkie, Wienczewo, Puławiesk, Zduniec, Rodzonne, Płonko, Białkowo, Sokołowo, la ville de Dobrzyń, Ruziec, Pomarżany, Grudza, Strachowa, Dolnik, Ciechocin, Młyniec, Krobia, Lubicz; et du côté de la Prusse: Mszanno, Słoszewo, Pusta Dąbrówka, Józefat, moulin Kołat, Sortyki, l'économie et la ville de Gollub (Lissewo) Tobołka, Elgiczewo, Młyniec, Zyda (Seyde) Leibitsch.

A l'embouchure du Ruisseau Bywka la frontière quitte la rivière Drwency (Drewenz) pour remonter le ruisseau Bywka précité, délimitant Lubicz à la Pologne, et Gumowo à la Prusse jusqu'à la route de Thorn, d'où en délimitant les deux établis-

niec, Rodzonne, Płonko, Białkowo, Sokołowo, Miasto Dobrzyń, Ruziec, Pomarżany, Grudza, Strachowo, Dolnik, Ciechocin, Młyniec, Krobia, Lubicz, a od strony Pruss: Mszanno, Słoszewo, Pusta Dąbrówka, Józefat, Młyn Kołat, Sortyki, Ekonomia i Miasto Gollub (Lissewo) Tobołka, Elgiczewo, Młyniec, Zyda (Seyde) Leibitsch.

Przy uściu strumienia Bywki Granica odstępnie od rzeki Drwency (Drewenz) i idzie po nad tymże strumieniem, oddzielając Lubicz do Polski, a Gumowo do Pruss, aż do Traktu Toruńskiego, gdzie oddzielając do Polski dwie osady zwane Bywka, przechodzi w prostą linię przez las Ciechociński, a potem idąc po nad granicami od strony Polski, lasu wyż wzmiankowanego i wsi Wrotynie, Obory i Osiek, a zaś od strony Pruss

mens nommés Bywka à la Pologne, elle arrive à la forêt de Ciechocin qu'elle traverse en ligne droite, et puis se portant le long des limites territoriales du côté de la Pologne de la susdite forêt et des villages de Wrotynia, Obory, et Osiek, et du côté de la Prusse des villages Kompania, Nowawieś (Neudorf), Smolniki, Grabowiec, Silno, la frontière parvient jusqu'à la Vistule.

Après avoir traversé la vistule en ligne droite la frontière parvient au point, où la limite territoriale des villages Wołyszewo Polonais; et Otłoczyn Prussien, rencontre le fleuve à l'embouchure de la Tonzyna.

Parvenue à ce ruisseau la frontière en suit la direction jusqu'au point de contact avec l'ancienne frontière du district de la Netze, délimitant à la Pologne: Wołyszewo, Białebloto,

wsi Kompania, Nowawieś (Neudorff), Smolniki, Grabowiec i Silno, dochodzi aż do Wisły.

Przeciąwszy Wisłę na prost, linia graniczna dochodzi do punktu gdzie Granica między wsią Polską Wołyszewo a Pruską Otłoczyn, schodzi się z tąż rzeką przy uściu Tonzyny.

Doszedłszy do tego strumienia Granica idzie po nad onymże aż do zeyścia się z dawną Granicą Powiatu Noteckiego, oddziela ją do Polski Wołyszewo, Białebloto, Ukleià i grunta Służewa, a do Pruss Otłoczyn Młyn Kut, Otłoczynek, Holendry Przybranowskie czyli Stanisławów i grunta Nowo Grabskie (Neu Grabie).

Począwszy od tego zeyścia się nad Tonzyną przywrócono znowu dawną Granicę Powiatu Noteckiego, aż do Jeziora Gopło w ten sposób: że Służewo, Przybranowo, Przybranówek,

Ukleia, et les terres de Służewo, et à la Prusse: Otłoczyn, moulin de Kut, Otłoczynek, les Hollenders de Przybranowo ou Stanisławowo et les terres de Nowe Grabie (Neu Grabie).

Depuis ce point de contact sur la Tonzyna l'ancienne frontière du district de la Netze a été rétablie jusqu'au lac de Gopło, de manière qu'elle laisse du côté de la Pologne; Służewo, Przybranowo, Przybranówek, Początkowo, Straszewo, Zakrzewo, Kuczkowo, Sendzin, Michałowo, Kobielice, Bronisław, Szóstka, Płowki, Czołowo, Wonsewo, la petite ville de Piotrkowo, Szewce, Rudzk mały, Rudzk wielki, et Połaiewek où elle atteint le lac de Gopło; et du côté de la Prusse; les villages de Wielkie Opoki, Wilkostowo, Chlewiska, Chrostowo, Przybysław, Bonkowo, Głoykowo, Konary, Skotniki,

Początkowo, Straszewo, Zakrzewo, Kuczkowo, Sędzin, Michałowo, Kobielice, Bronisław, Szóstka, Płowki, Czołowo, Wonsewo, miasteczko Piotrkowo, Szewce, Rudzk mały, Rudzk wielki i Połaiewek gdzie taż Granica dochodzi aż do Jeziora Gopło należą do Polski; zaś do Pruss, wsie: wielkie Opoki, Wielko-Słowo, Chlewiska, Chrostowo, Przybysław, Bonkowo, Gołykowo, Konary, Skotniki, Poproś, Piaski, Maszewnica, Głębokie, Chełmce, Kobylnica szlachecka, Kobylnica Królewska, Jerzyce, Jurkowo, Kaspral i Mietlica.

Tu Granica przechodzi przez Jezioro Gopło i Półwysep, w dyrekcyi granicznéy między wsią polską Łuszczewo i wsią pruską Ostrowek.

Potém przechodzi przez drugą odnogę Jeziora Gopło.

Paprosz, Piaski, Maszewnica, Głębokie, Chelmce, Kobylnica Szlachecka, Kobylnica Królewska, Jerzyce, Jurkowo, Kaspral et Mietlica.

Ici la frontière traverse le lac de Gopło, puis une presque-isle, en suivant les limites de Łuszczew Polonais, et Ostrowek Prussien.

Ensuite elle traverse le second bras du lac de Gopło.

Delà, la frontière laissant Łuszczew en Pologne suit le tracé de l'ancienne frontière du district de la Netze à travers le territoire de Rzeszyn. Ensuite elle délimite à la Pologne; la forêt de Kobylniki, les villages de Skulska Wieś, Rakowo, Radwaneczewo, Dzierzysław, Kościeszki, Wturek, la petite ville de Wilczyn et le village de Kownaty; et à la Prusse: le village de Krzywe Kolano (Krumm-Knie) Trzcionek, Nożyczyn, Lenar-

Ztamtąd oddzieliwszy Łuszczew do Polski, idzie dawną Granicą Powiatu Noteckiego przez grunta Rzeczyńskie. Następnie oddziela do Polski: las Kobylnicki, wieś Skulska wieś, Rakowo, Radwaneczewo, Dzierzysław, Kościeszki, Wturek, miasteczko Wilczyn i wieś Kownaty; a zaś do Pruss wieś: Krzywekolano (Krumm-knie) Trzcionek, Nożyczyn, Lenartowo, Siedlimowo, Wola Kozuszkowska, Woyczyn i Gay.

Tu zaś doszedłszy do Jeziora Kownatskiego, przecina go, idzie po nad północnym onegoż brzegiem, aż do punktu gdzie dawna granica Powiatu Noteckiego przestaie stanowić nową granicę pod Mlecze-Hollender.

Od tego punktu granica powraca do Jeziora Kownatskiego które przecina tak iak i komunikacye pomiędzy jeziorami Kownatskiem, Susze-

towo, Siedlimowo, Wola Kozuszkowska, Woyczyn et Gay.

Jci parvenue au lac de Kownaty la frontière le traverse, en suit le rivage septentrional, et arrive au point ou l'ancienne frontière du district de la Netze, cesse de former la nouvelle près de Mlecze hollender.

De ce point la frontière rentre dans le lac de Kownaty, qu'elle partage ainsi que les communications des lacs de Kownaty, Suszewo, Budziszaw et Powidz. Elle sort de ce dernière à la limite territoriale de Kochowo Polonais et Studzieniec Prussien.

De ce point la frontière délimite à la Pologne: Kochowo, une partie du bois national nommé Polanowo-Revier, Niezgoda-hollender, Piotrowice, la ville de Słupce, Kołonia, Konty, Wierzbocice, et à la Prusse: Studzieniec, une partie de la forêt

wskiém, Budziszawskiém i Powidzkiém, wychodzi znowu z tego ostatniego Jeziora do granicy między wsią polską Kochowo, a pruską Studzieniec.

Z tego punktu linia graniczna oddziela do Polski: Kochowo, część lasu Narodowego zwanego Polanowo-Revier, Niezgoda-Hollendry, Piotrowice, miasto Słupce, Kołonia, Konty, Wierzbocice, a do Pruss Studzieniec, część lasu Polanowskiego, Powidz i Radłowa, wsie Ciosna, Babin, Słomczyce, Sierakowo, Łenzecz hollender, Strzałkowo, Skarboszewo, Chwalibogowo i Gałenzewo.

Z tamtąd linia graniczna przechodzi środkiem łąki wspólnej należącej do otaczających ją wsiów Narodowych i Królewskich oddzielając do Polski: Kolonią Dombrowę, a do Pruss Osadę Nawrockiego, dawniey

de Polanowo, Powidz et Radłowo, les villages de Ciosna, Babin, Słomczyce, Sierakowo, Łenzecz hollender, Strzałkowo, Skarboszewo, Chwalibogowo, et Gałenzewo.

Dela, la fortière passe au milieu d'une prairie commune aux villages nationaux et roiaux environnans, laissant à la Pologne; la Colonie de Dombrowa, et à la Prusse; l'établissement de Nawrocki, ci devant de Langner; elle partage le village de Szamarzewo, dont une partie reste en Pologne et l'autre en Prusse.

Puis elle suit les limites territoriales, savoir du côté de la Pologne: de Pietrzykowo, Rotaie, la ville de Pyzdry (Peisern), Tarnowo, et du côté de la Prusse, de Borkowo, Gorazdowo, Borzykowo, Libobry, Cieśle-małe et Spłowie.

Ensuite la frontière coupe une par-

Langnera, przedziela wieś Szamarzewo, któryć część iedna zostaje w Polsce, a druga odpada do Pruss.

Idzie potém granicami między Pietrzykowem, Rotaiami i miastem Pyzdry (Peisern), Tarnowem, od strony Polski, a Borkowem, Gorazdowem, Borzykowem, Libobrami, Cieślami małemi i Spłowiem od strony Pruss.

Daléy linia graniczna przecina część gruntu Tarnowskiego idzie po nad prawym brzegiem Warty, zostawiając tę rzekę z obydwoima iéy brzegami Prussom i dochodzi aż do uyscia Proсны.

W tym punkcie granica idzie w górę Thalwegu Proсны, aż do mostu znajdujacego się między Czolnachowem a Robakowem, oddzielając do Polski: grunta Tarnowo, Rudę Komarską, Liszewo, Ciemirowo, Szy-

tie du Territoire de Tarnowo, suit la rive droite de la Warta, en laissant cette rivière avec ses deux rives à la Prusse, et va aboutir à l'embouchure de la Prosna.

De ce point la frontière remonte le Thalveg de la Prosna, jusqu'au pont de communication entre Czołnachowo et Robakowo, laissant à la Pologne: le territoire de Tarnowo, Ruda-Komorska, Lissewo, Ciemirowo, Szymanowice, et à la Prusse, Komorze, Chwałkowo, Zerniki, Miniszewo, Prusinowo.

Depuis le pont de communication ci dessus mentionné, la frontière laissant un bras de la rivière en Pologne, remonte celui qui fait les limites territoriales entre les villages Nowa wieś Polonais; Robakowo et Grab Prussiens. Ensuite la frontière remonte le bras qui forme à quelques

manowice, a do Pruss Komorze, Chwałkowo, Zerniki, Miniszewo, Prusinowo.

Od powyższego mostu linia graniczna zostawia iedną odnogę rzeki w Polsce i idzie w górę odnogi téy która stanowi granicę między wsiami: Nową-wsią do Polski należącą, a Robakowem i Grabem należącemi do Pruss. Idzie potém w górę odnogi która oprócz bardzo małych wyiátków stanowi granicę między Rudą Wieczyńską od strony Polski, a Więczynem i Łengiem od stróny Pruss, a potém w górę odnogi téy która rozgranicza wsie Polskie: Obory, Niniewo, Kwilin, od wsiów Pruskich Rzegocin, Zbiki Polskie.

Tutay rzeka Prosna złączona w iedną główną odnogę, służy za Granicę nasamprzód przez grunta Chockie, a potém oddzielając do Polski, wsie:

très petites exceptions près la limite entre Ruda Więczyńska du côté Polonais; et Wieczyn et Łeng du côté Prussien; puis le bras faisant la limite entre les villages Obory, Niniewo, Kwilin, Polonais, et Rzegocin, Zbiki-Polskie Prussiens.

D'ici la Prosna reunie dans un grand bras principal sert de frontière, premièrement à travers le territoire de Chocz et ensuite laisse à la Pologne: les villages Olesiec, Piła, Kuźnia, Brudzewek, Jankowo, une prairie appartenante à Gołuchowo, Grodziszczko, Biskupiec, Łaszków, Zerniki, Kurza, Jastrzenbniki, Zagurzyn, et à la Prusse: Grodzisko, Rokutowo, Tursk, Jedlec, Kuchary.

Parvenne au point où la limite territoriale de Kościelna wieś touche la Prosna, la frontière des Etats quitte cette rivière et suit les limites entre les

Olesice, Piła Kuźnia, Brudzewek, Jankowo, łąkę należącą do Gołuchowa, Grodziszczko, Biskupiec, Łaszków, Zerniki, Kurza, Jastrzenbniki, Zagurzycę, a zaś do Pruss Grodzisko, Rokutowo, Tursk, Jedlec, Kuchary.

Doszedłszy do punktu gdzie granica Kościelnéy wsi styka się z Prosną, linia oba Państwa rozdzielaiająca opuszcza tę rzekę, i ciągnie się granicą między wsiami polskimi, Kościelną wsią, Biskupicami Smolanemi, Dobrzec, Szczypiorném, Sulisławicami, Piwonicami, Zydowem, a wsiami Pruskiemi: Kuchary, Kucharki, Czechel, Zakowice, Głuski, Krtusów, Boczków, Skalmierzyce, Podkoce, Monczniki, Wengry, Chotów, Gostyczyn i Osiek.

W punkcie gdzie granica między Zydowem a Osiekiem styka się z Prosną, linia graniczna wpada w koryto

les villages Polonais: Kościelna wieś, Biskupice, Smolane, Dobrzec, Szczypiorno, Sulisławice, Piwonice, Żydów; et les villages Prussiens: Kuchary, Kucharki, Czechel, Zakowice, Głuski, Krtusów, Boczków, Skalmierzyce, Podkoce, Monczniki, Wengry, Chołów Gostyczyn et Osiek.

Au point où la limite territoriale entre Żydów et Osiek, touche à la Prosna, la frontière rentre dans le lit de cette rivière et continuant à la remonter, en suit le Thalweg. Elle laisse en Pologne les villages, Borek, Zadowice, Wola Droszewska, Kaka-wa, Przystaynia, Ostrów, Monczniki, Giżyce, Skrzynki avec ses dependances Brzeziny, Wenglowice, Osiek, Cieszencin, Sopel, la ville de Wieruszów, Mieleszyn, Piaski, la ville de Bolesławiec et Chrościn; et en Prusse: Osiek, Smiłowo, Leziona,

teyże rzeki, i ciągnąc w górę oneyże idzie w iedną dyrekcyi z Thalwegem, oddziela do Polski wsie, Borek, Zadowice, Wola Droszewska, Kokowa, Przystaynia, Ostrów, Monczniki, Giżyce, Skrzynki z przyległościami, Brzeziny, Wenglowice, Osiek, Cieszencin Sopel, Miasto Wieruszów, Mieleszyn, Piaski, Miasto Bolesławice, i Chrościn, a zaś do Pruss: Osiek Smiłowo, Leziona, Sławin, Ołobok, Wilowieś, Radzichowo, Niwiska, Zamoście, Miasto Grabów, Kuźnica Bobrowska, Bobrowniki, Plugawice z przyległościami, Wyżanów, Lubczyn, Mierków, Dobrzygoszcz, Opatów, Siemianice.

W miejscu gdzie rzeka Prosna przecina granicę Szląską pod wsią Gołą na przeciwko Byczyny (Pitschen) i gdzie się kończy niniejsza demarkacya, postawione zostały

Ślawin, Ołobok, Wielowieś, Radzichowo, Niwiska, Zamoście, la ville de Grabów, Kuźnica-Bobrowska, Bobrowniki, Plugawice avec ses dépendances, Wyszanów, Lubczyn, Mierków, Dobrzygoszcz, Opatów, Siemianice.

Au point où la rivière Proсна coupe la frontière de la Silesie près du village de Gola vis à vis de Byczyna (Pitschen) terme de la présente démarcation, ont été plantés les deux cent cinquante cinquièmes et derniers pôteaux.

La ligne de démarcation ci dessus decrite se trouve éclaircie dans tous ses détails par la carte et le Tableau descriptifs, levés et rédigés en commun par Mrs. Mrs. les Ingénieurs respectifs; signés par eux et joints au présent acte.

Article 2.

Les pôteaux respectifs, marques

dwieście pięćdziesiąt piąte i ostatnie Słupy.

Liniją graniczną powyżey oznaczoną wyiaśniaią we wszelkich szczegółach, Mappa i obraz opisuiący sporządzone wspólnie przez wzajemnych Inżynierów, przez tychże podpisane, a które się do ninieyszego Aktu dołączają.

Artykuł 2.

Słupy zobopólne, iako znaki granicy między Królestwem Polskiem a Prussami postawione, w równey liczbie na przeciw siebie w odległości przynaymniéy dwa pręty Reńskie iedne od drugich o ile miejscowość pozwoliła, odznaczone są herbami Panuiącego tego kraju którego granicę wskazują, i Numerami ciąglemi zaczawszy od 1go aż do 255.

de la frontière entre le Royaume de Pologne et les Etats de Prusse placés en nombre égal vis à vis les uns des autres à deux verges du Rhin au moins de distance, autant que les localités le permettaient sont revetus des armes du Souverain des Etats, du quel ils fixent les limites, et numérotés dans une serie non interrompue depuis Nro 1. jusqu'au Nro 255.

La nécessité de pôteaux intermédiaires s'étant présentée, ceux ci ont, avec le Numero du pôteau précédent, de plus une lettre dans l'ordre alphabetique.

Article 3.

La Carte divisée en seize sections et le tableau descriptif mentionnés à l'art. 1. qui indiquent d'une manière précise la ligne de la frontière, l'emplacement des pôteaux, avec tout le détail des localités, les distances de l'un à l'autre et les Angles de relèvement après avoir été dûment vérifiés et collationés sur les exemplai-

Gdy potrzeba wymagała jeszcze stawienia Słupów pośrednich, pomiędzy już stojącemi Słupami; takowe Słupy pośrednie oznaczone zostały oprócz Numeru Słupa poprzedniego jeszcze literami podług porządku alfabetycznego.

Artykuł 3.

Mappa podzielona na szesnaście Sekcyi, tudzież obraz opisujący w artykule 1. wzmiankowany, wskazujące dokładnie linią graniczną pomieszczenie Słupów z wyszczególnieniem miejscowości, odległość tychże iednych od drugich, iakotóż kąty pomiernicze, po sprawdzeniu i odczytaniu wzajemnych exemplarzy, iako z sobą zgodne podpisane zostały, przez Komissarzy zobopólnych i uważane są, to iest: Karta iak gdyby była dołączona do niniejszego Aktu, a obraz

res mutuels, et trouvés parfaitement conformes ont été munis de la signature des Commissaires respectifs, et sont considérés; la Carte, comme si elle était jointe au Corps du présent acte; et le Tableau descriptif comme s'il y était inséré mot à mot.

Article 4.

Le présent acte définitif sera ratifié, et les ratifications en seront échangées dans le terme de deux mois, ou même plutôt, si faire se peut.

En foi de quoi les Plenipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Varsovie le $\frac{12}{24}$ Avril, l'an de grace Mille huit cent vingt trois.

(signé) *F. d'Auvray* L. S.

(signé) *J. Prądzyński* L. S.

(signé) *Knobloch* L. S.

Того ради по довольномъ разсмотрѣніи сего Акта, Мы Приняли оный за благо, пошвердили, и рашификовали якоже симъ за благо пріемлемъ, подшверждаемъ и рашификуемъ, во

opisuiacy iak gdyby był w tymże dosłownie umieszczony.

Artykuł 4.

Niniejszy Akt ostateczny, będzie ratyfikowany, a ratyfikacye wymienione będą w przeciągu dwóch Miesięcy, lub prędzay iczeli bydz może.

W moc czego zobopólni Pełnomocnicy, niniejszy Akt podpisali z przyłożeniem rodowitych swych pieczęci.

Działo się w Warszawie dnia $\frac{12}{24}$ Kwietnia roku Pańskiego tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego.

(podpisano) *F. d'Auvray* L. S.

(podpisano) *J. Prądzyński* L. S.

(podpisano) *Knobloch* L. S.

Rozpatrzuwszy dokładnie Akt niniejszy, My przyieliśmy go za dobry potwierdziliemy i ratyfikowali-

всѣхъ его статѣяхъ, общія Императорскимъ Нашимъ Словомъ за Насъ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ Нашихъ, что все въ означенномъ Актѣ постановленное соблюдено и исполняемо будетъ не нарушимо. — Во увѣреніе чего Мы подписали собственноручно сею Императорскую рашификацію и повелѣли утвердить ее Государственною Нашею Печатью.

Дана въ Царскомъ Селѣ Маія 22. дня въ лѣто ошѣ Рождества Христова штысяча восемьсотъ двадцать шестое.

Подлинникъ подписанъ собственною рукою Его Императорскаго Величества

АЛЕКСАНДРЪ.

Контрасигновалъ

Статсъ Секретарь

Графъ Несселродъ.

Pour copie conforme

(signé) *L. Baron de Mohrenheim.*

Za zgodność kopii

J. Tymowski Ref. St.

śmy, iakoż niniejszym za dobry przyjmujemy, potwierdzamy i ratyfikujemy we wszystkich jego artykułach, obiecując Imperatorskiem Naszém słowem, za Nas, Sukcessorów, i Prawonabywców Naszych, iż wszystkie wspomnionego Aktu postanowienia, zachowane i wypełniane będą nienaruszenie. Dla wiary tę Imperatorską ratyfikacją własną podpisaliśmy ręką i rozkazaliśmy stwierdzić Państwa Naszego pieczęcią.

Dan w Carskiém Siele 22. Maia tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego roku, od Narodzenia Chrystusa, Panowania Naszego dwudziestego trzeciego. Oryginał podpisany własną ręką Jego Imperatorskiéy Mości.

(podpisano) ALEXANDER.

Kontrasygnował: Sekretarz Stanu *Nesselrode.*

Za zgodność w tłumaczeniu

J. Tymowski Referendarz Stanu.

Dzień ogłoszenia dnia 16. Września 1823 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Wuzupełnieniu artykułu 4. postanowienia Naszego z dnia 8. Lipca r. b. znoszącego zajęcie produktów na pniu, oraz w celu zapewnienia w drodze exekucyi sądowej wierzytelnościom na nieruchomościach uprzywilejowanym i hypotekowanym tych praw, iakie są im przepisami hypotecznymi nadane, i nim Kodex postępowania sądowego stale zaprowadzonym będzie, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

po wysłuchaniu ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

T Y T U Ł I.

O zajęciu i wydzierżawieniu nieruchomości wiejskich.

Artykuł 1.

Każdemu wierzycielowi wolno iest na mocy wyroku i aktu do exekucyi upoważniającego, zajmować na satysfakcyą w drodze exekucyi sądowej nieruchomości wiejskie celem ich wydzierżawienia za poprzedniczym przez Komornika na dni trzy wezwaniem, o zapłacenie należitości dłużnikowi osobiście, lub w iego zamieszkaniu podług przepisów Kodexu postępowania doręczonym.

Gdyby zajęcie nieruchomości w przeciągu naydalej dni 15tu od daty,

doręzonego dłużnikowi wezwania o zapłacenie nie nastąpiło, nie będzie mogło być dopełnione toż zaięcie, aż za powtórny nowym wezwaniem na dni trzy doręczonym.

Artykuł 2.

Wydane do dłużnika wezwanie obeymować powinno: imię, nazwisko Komornika Sądowego, i Sąd przy którym jest mianowanym; imię, nazwisko i zamieszkanie wierzyciela, datę Tytułu z mocy którego zapłata jest poszukiwana, ilość Summy opłacić się mającý; wreszcie oznajmienie, iż w przypadku nie zapłacenia w przeciągu dni trzech, nieruchomości do dłużnika należące zaiętymi i wydzierżawionymi zostaną.

Jeżeli dłużnikowi nie był dokument lub wyrok już poprzednio doręczonym, będzie załączona onego

kopia, i o tém wzmianka w wezwaniu uczyniona.

Równie jeżeli wierzyciel mieszka za obrębem Powiatu w którym leży nieruchomość zaięta, natenczas wydane do dłużnika wezwanie, winno wymieniać zamieszkanie wierzyciela w obrębie tegoż Powiatu obrane.

Zamieszkanie w akcie wezwania wymienione, będzie miejscem doręczenia przez dłużnika i innych wierzycieli, wszelkich aktów dotyczących się zaięcia, oraz wydzierżawienia nieruchomości.

Artykuł 3.

Protokół zaięcia nieruchomości, prócz formalności zwyczajnych innym protokołom zaięcia, wyrażać będzie, datę działania Komornika Sądowego na miejscu, datę doręczonego dłużnikowi o zapłacenie wezwania,

niedopełnienie przez dłużnika wypłaty, samo zaięcie nieruchomości i ustanowienie Dozorcy.

W szczególności akt zaięcia nieruchomości wieyskich wyjaśni: z iakich się składa nieruchomość przyległości, w którym Powiecie i Obwodzie leży, iakich miast iest naybliższą, w czyiém iest posiadaniu i na mocy iakiego Tytułu, iakie są zakłady i fabryki, iaki znayduie się inwentarz według postanowienia Naszego z dnia 8. Lipca r b. do gruntu przywiązany, iaka iest ilość zasiewów, wszelkiego rodzaju zboża i innych ziemiopłodów, iak wielka iest liczba włościan osiadłych, iakie ich są powinności i iakim dobra ulegają ciężarom publicznym i wydatkom gruntowym.

Wyrażać także będzie protokół, iż wszysey w dobrach osiedli byli

zwo-

zwołani i wezwani, aby prowenta Dziedzicowi przynależne ustanowionemu Dozorcy oddawali, wymieni nazwisko tych, którzy do opłat w gotowiznie iako to: z młynów, karczem, są obowiązani, niemniéy termin iaki stosownie do art. 15. do licytacji dzierżawy Komornik wyznaczy, oraz Notaryusza lub Regenta przed którym licytacja ma być odbyta.

Protokół ten podpisany zostanie przez wszystkich przytomnych pisać umiejących, a co do innych pisać nieumiejących lub niemogących, wzmianka o tém w protokóle uczyniona będzie.

Artykuł 4.

Dwie kopie protokołu zaięcia będą doręczone, iedna dla dłużnika w sposobie art. 1. oznaczonym, druga ustanowionemu Dozorcy zaiętych dochodów, trzecia kopia protokołu zaięcia

złożoną zostanie do ksiąg hypotecznych nieruchomości.

Osiadłym w dobrach i do czynienia opłat na rzecz Dziedzica obowiązany, doręczenie aktu zająćia jest niepotrzebne, gdyż samo słowne uwiadomienie ich przez Komornika Sądowego o zająćiu według art. 3. stanowi dla nich obowiązek czynienia wypłat ustanowionemu Dozorcy.

Artykuł 5.

Zająćie nieruchomości wiejskich może nastąpić w każdym czasie nawet w tenczas, gdyby były za kontraktem urzędowym wydzierżawione, lecz w takim przypadku zająćie na rzecz wierzyciela popierającego exekucją będzie miało zupełny swój skutek dopiero po upłynieniu czasu na jaki według kontraktu nieruchomość była wypuszczoną, i termin do licytacji

dzierżawy będzie stosownie do art. 3. i 15. naznaczony w protokóle zająćia dopiero po upłynieniu według kontraktu ostatniego roku dzierżawy; może jednak wierzyciel poszukiwać satysfakcyi z należnéj ceny dzierżawnéj przez czas trwania kontraktu, drogą tytułem 3. wskazaną i z skutkami w art. 49. oznaczonemi.

Jeżeli nieruchomość przed wydaniem do dłużnika według art. 1. wezwaniem wydzierżawioną była za kontraktem prywatnie spisany, tedy wydzierżawienie takowe uważane będzie za nieważne, gdy wierzyciel popierający exekucją lub inni tego żądają.

Artykuł 6.

Zająćie nieruchomości w formie art. 3. i 4. dopełnione, wstrzymanie zająćie przez drugiego wierzyciela, wszelako wolno będzie drugiemu wie-

rzycielowi przystąpić do przeyrzenia, czyli wszystkie posiadłości wiejskie są zajęte podług protokołu, który ustanowiony Dozorca obowiązany będzie okazać; po spisaniu protokołu przeyrzenia Komornik Sądowy wezwie pierwszego wierzyciela zajmującego, do uzupełnienia dalszych kroków artykułami 10. 11. 15. i 16. i dalszemi przepisanych, a gdyby ten opóźniał się z ich uskutecznieniem, mocen będzie po uzupełnieniu przepisu art. 4. sam na rzecz drugiego wierzyciela dalej działać.

Uważa się wierzyciel za opóźniającego skoro nie uzupełnia doręczeń wierzycielom i nie wydaie obwieszczeń, w czasie artykułami 10. 11. 15. 17. 18. 19. 23. 24. 26. przepisanych, lub nie czyni o odsądzenie sporów według artykułu 12. i 13. wytoczonych.

Artykuł 7.

Dozorcą zajętych nieruchomości do czasu ich wydzierżawienia może być ustanowiony ten tylko którego wierzyciel popierający zajęcie Komornikowi sam na piśmie wskaże, i za odpowiedzialnego uzna; może być nawet sam dłużnik jeżeli chce i wierzyciel wyraźnie na piśmie zezwala.

Artykuł 8.

Ustanowiony Dozorca obowiązany jest z troskliwością czuwać nad całością zajętych nieruchomości i niemi iak dobry gospodarz zarządzać, zachowując ściśle przepisy art. 603 Kodexu postępowania i pod odpowiedzialnością tamże wskazaną. Rachuje się z pobieranych intrat i wydatków według przepisu art. 604. Kodexu postępowania z końcem każdego roku, lub jeżeli Administracya krótszy

czas trwała, po iéy ukończeniu, składając rachunki w formie art. 533. i następnych Kodexu postępowania wskazany; za inwentarz gruntowy odpowiada jako Sekwestrator Sądowy i stosownie do przepisu art. 2060 Kodexu Cywilnego.

Artykuł 9.

Jeżeli wierzyciel na rzecz którego zajęcie nastąpiło opóźnia się z dopełnieniem dalszych kroków artykułami 10. 11. 15. 17. 18. 19. 23. 24. 26. wskazanych, i żaden z innych wierzycieli według przepisu art. 6. nie działa, dłużnik mocen jest żądać uchYLENIA dopełnionego zajęcia.

Artykuł 10.

O dacie zajęcia nieruchomości na czyją rzecz było dopełnione, na satysfakcyą iakiego długu i iak wielkiéy Summy, kto został ustanowiony Do-

zorcą, na który dzień termin do licytacyi dzierżawy iest wyznaczonym, i że warunki licytacyi dzierżawy mogą być w kancelaryi Regenta lub Notaryusza przeyrzane, doniesie Komornik w krótkości z wymienieniem skutków w artykule 12. oznaczonych, wszystkim wierzycielom hipotecznym, gdy zajęcie nastąpiło na rzecz wierzyciela osobistego, a jeżeli na rzecz wierzyciela hipotecznego, wierzycielom poprzedzającym w hipotece iego należytość, chyba by poszukiwał zapłaty więcéy iak dwuletnich i z roku bieżącego zaległych procentów, w którym przypadku donieść powinien wszystkim wierzycielom hipotecznym. Doniesienia te doręczone będą naymniéy na dni 40. przed terminem do licytacyi wyznaczonym, wierzycielom osobiście lub w zamieszkaniu w aktach hipotecznych obraném.

Jeżeli wierzycieli hipotecznych nie masz na nieruchomości, Komornik Sądowy po dopełnieniu doręczeń artykułem 4. wskazanym, postąpi według art. 11. i dalszych.

Artykuł 11.

Akt zająćcia, warunki do licytacyi dzierżawy według art. 16. ułożone, uwiadomienia do wierzycieli stosownie do art. 10. wydane i wyciągi urzędowe poświadczające, wiele z nieruchomości zajętych opłaconych jest corocznie podatków publicznych i innych ciężarów przepisami hipotecznymi uprzywilejowanych i ile ich jest zaległości, Komornik Sądowy złoży w Kancellaryi Notaryusza lub Regenta najpóźniéj na dni 35. przed terminem do licytacyi dzierżawy oznaczonym. Wyciągi opłacających się ciężarów co do nieruchomości wie-

skich wydadzą Kommissarze Obwodowi.

Artykuł 12.

Po dopełnieniu dłużnikowi i wierzycielom doręczeń artykułami 4. i 10. przepisanych, każdy z nich obowiązany jest dopilnować służących sobie praw i terminów oznaczonych, dla czego żadne nie będą czynione im doręczenia w popieraniu dalszém licytacyi dzierżawy.

Dłużnik któryby chciał czynić o nieważność zdziałanych przez Komornika w exekucyi aktów, lub przeciwko tytułowi z mocy którego popierane jest zajęcie, powinien wierzycielowi popierającemu exekucyą doręczyć pozew, i wyznaczonemu Notaryuszowi i Regentowi najdalej na dni 20. przed terminem do licytacyi dzierżawy postanowionym, kopią pozwu złożyć, oraz udowodnić że należy do sprawy wpis

opłacił, lub jeżeli jest ubogi że wpis jest prenotowany i w przepisanej księdze Kontrolli Skarbowej wpisany. Równie wierzyciel i dłużnik któryby chciał czynić o zmianę warunków do dzierżawy podanych, powinien też same formalności i w oznaczonym powyżey czasie uzupełnić, nadto wierzycieli hypotecznych, którym doniesienia według artykułu 10. uczynione były, o wydanym przez siebie pozwie uwia- domić.

Niedopełnienie przepisów niniejszym artykułem obiętych pociągnie za sobą ten skutek, że licytacja pomimo wydanego pozwu w naznaczonym terminie odbyta będzie, i tenże pozew prostemu ulegnie uchyleniu, gdyby z niego sprawa na audyencyą Sądową była wprowadzona.

Artykuł 13.

Wydanie pozwu z uzupełnieniem

formalności artykułem 16. przepisanych, wstrzymuje odbycie licytacji dzierżawy, iak również wyrok, skoro od daty iego zapadnięcia czas ośmiodniowy jeszcze nie upłynął, lub jeżeli przed iego upłynieniem założona jest opozycja, gdy był zaocznym, a appellacya gdy był naocznym, oraz złożony został Notaryuszowi lub Regentowi dowód, iako należny wpis jest opłacony.

Po upłynieniu dni ośmiu wydanie pozwu lub opłacenie wpisu nie wstrzymuje wykonania zapadłego wyroku, a założona opozycja lub appellacya prostemu ulegnie uchyleniu.

Artykuł 14.

Wydzierżawienie nieruchomości na skutek zaięcia jednego wierzyciela nie wstrzymuje drugim wierzycielom czynienia prawnie przeciwko wypła-

niu saméy ceny dzierżawnéy, chociażby przeciwko ułożonym do licytacji dzierżawy warunkom nic nie wnosili, skoro im służy prawo pierwszeństwa lub równe z wierzycielem popierającym wydzierżawienie.

Artykuł 15.

Wydzierżawienie nieruchomości wiejskich może nastąpić iedynie od Sgo Jana Chrzciela czyli od 24. Czerwca, termin zaś licytacji powinien bydz oznaczonym w Miesiącu Maiu lub Czerwcu, a gdyby był stosownie do art. 18. potrzebny drugi termin licytacji, to naydaléy w Miesiącu Lipcu.

Termina licytacji odbywane będą przed Notaryuszem Powiatu tego w obrębie którego nieruchomość leży, lub przed Regentem ieżeli zaięcie to nastąpi w Powiecie główne Miasto Woiewódzkie obeymującym.

Artykuł 16.

Warunki do licytacji dzierżawy ułoży Komornik według żądania wierzyciela zaięcie popierającego lub iego pełnomocnika szczególnie do tego umocowanego.

Oprócz innych warunków iakie do dzierżawy ułożone zostaną, Komornik Sądowy z urzędu obowiązany iest zastrzedz opłacenie przedewszystkiém regularne podatków i ciężarów art. 11. wymienionych, oraz całość inwentarza gruntowego według przepisu art. 8. za co odpowiedzialnym będzie stosownie do art. 5. postanowienia Naszego z dnia 8. Lipca r. b.

Czas trwania dzierżawy będzie naydłuższy trzechletni, chyba by wierzyciele według art. 10. uwiadomieni, oraz dłużnik iednomyslnie na dłuższy czas zezwolili.

Artykuł 17.

Odbycie licytacji dzierżawy w terminie oznaczonym poprzedzą dwukrotne obwieszczenia przez Komornika do ogłoszenia podane.

Obwieszczenia winny wymieniać w krótkości nazwisko nieruchomości która jest zajęta, ię przyległości, w którym Powiecie i Obwodzie leży, przez wiele lat dzierżawa ma trwać, ile wynosi roczna cena dzierżawna, na kiedy jest wyznaczony termin do licytacji i przed którym Notaryuszem lub Regentem.

Obwieszczenia takowe będą ogłoszone pierwszy raz na dni 30. powtórnie na dni 15. przed terminem licytacji w dzienniku właściwego Woiewództwa, i w iednéy z Gazet Warszawskich.

Ogłoszenie takowe złożeniem No-

taryuszowi lub Regentowi dziennika i gazety udowodnioném będzie.

Artykuł 18.

Gdyby w terminie oznaczonym licytacja dzierżawy dla braku licytantów nie przysła do skutku, Notaryusz lub Regent wyznaczy powtórny termin do ię odbycia za dni 20. który poprzedzą obwieszczenia art. 17. przepisane na dni 10. przed terminem raz ieden ogłoszone.

Artykuł 19.

Wstrzymanie licytacji dzierżawy z powodów art. 12 i 13. wymienionych pociąga za sobą ten skutek, że po uprzątnięciu zachodzących przeszkód, nowy termin do licytacji dzierżawy, skoro czas art. 15. oznaczony ieszcze nie upłynął, na żądanie wierzyciela Notaryusz lub Regent

wyznaczy. Termin ten poprzedzą obwieszczenia art. 17 i 18. przepisane raz tylko ogłoszone.

Artykuł 20.

Termin do licytacji dzierżawy wyznaczony, rozpocznie Notaryusz lub Regent o godzinie w obwieszczeniach wzmiankowaney, przez głośnie odczytanie aktu zająćia przez Komornika sporządzonego i warunków dzierżawy, następnie po upłynieniu dwóch godzin od chwili rozpoczętę licytacji, w którym czasie wolno będzie każdemu przybywającemu akt zająćia i warunki dzierżawy przeyrzeć, przystąpi do samę licytacji, którą odbędzie za pomocą zapalonych świeczek w sposobie art. 707 i 708. kodexu postępowania oznaczonym. Odbytę licytacji spíše Notaryusz lub Regent dokładny protokół wyjaśniający, kiedy, na

czyie

czyie żądanie, przez którego Komornika i iaka nieruchomości była zajęta, kiedy obwieszczenia były ogłoszone, pod iakiemi warunkami nieruchomości ma bydź wydzierżawioną, którzy z wierzycieli zawiadomionych byli przytomni, imiona, nazwiska i zamieszkanie licytantów, ich podania, oraz komu i za iaką sumę dzierżawa przyznana została.

Przytomni w akcie wyrażeni, protokół podpiszą lub wzmianka uczyniona będzie o tych którzy podpisać nie mogli lub nie umieli.

Przy odbywaniu licytacji Notaryusz lub Regent z urzędu dopilnuie wykonania przepisu art. 16. i pod odpowiedzialnością tamże wskazaną.

Artykuł 21.

Wyciąg główny spisanego protokołu licytacyjnego z formą exekucyi-

na przez Notaryusza wydany, będzie tytułem dla mającego przyznaną sobie dzierżawę do obciążenia przez Komornika Sądowego posesyi nieruchomości wiejskiéy, oraz tytułem do zniewolenia dłużnika do ustąpienia z dóbr nawet pod przymusem osobistym.

Artykuł 22.

Wyciąg takowy będzie wydany mającemu przyznaną dzierżawę, w tenczas gdy złoży Notaryuszowi lub Regentowi dowód, że zadosyć uczynił warunkem licytacji, które powinny być uzupełnione przed rzeczonym wydaniem, o czém wzmiankę uczyni na protokóle odbytéy licytacji.

Artykuł 23.

Gdyby nabywca dzierżawy naydaley w dniach 14. od daty licytacji

przepisanego art 22. dowodu nieskładał, na żądanie dłużnika lub wierzyciela Notaryusz lub Regent bez względu na upłyniony czas w art. 15. wymieniony wyznaczy nową licytację dzierżawy na niebezpieczeństwo dzierżawcy według przepisu artykułu 18, i odtąd dobra na jego niebezpieczeństwo będą administrowane. Obwieszczenie tym celem wydane będzie doręczone w iednym exemplarzu nabywcy dzierżawy.

Artykuł 24.

Jeżeliby i na powtórny terminie licytacji dzierżawy stosownie do artykułu 18. ogłoszonego, dzierżawa dla braku licytantów nie przyszła do skutku, Notaryusz odłoży wydzierżawienie dóbr do następnego roku, i zaraz tym celem wyznaczy termin, wierzyciele zaś stawiający wraz z dłużnikiem

w terminie niedościa dzierżawy, ustanowią za wspólną zgodą dalszą administracją i warunki pod iakiemi ma być prowadzona. Wniosków ich spisie Notaryusz lub Regent dokładny protokół.

Wierzyciele niestawiający uważani będą za przystępujących do zdania większości i nie będzie potrzeba wcale ich zwoływać.

W przypadku gdyby wierzyciele lub dłużnik nie zgodzili się na wybór Administratora i na warunki Administracji, sprzeciwiający odesłani będą do drogi Sądowej, a dopóki wyrok nie zapadnie, dozór przez Komornika ustanowiony trwać będzie.

Jeżeli wierzyciele wcale niestawiają, dozór przez Komornika ustanowiony według art. 3. pozostaie także w swéj mocy.

Artykuł 25.

Wierzyciele lub dłużnik sprzeci-

wiający się, obowiązani są wnioski swe do protokołu Notaryuszowi lub Regentowi podane pozwem naydaléy w dni 8. doręczonym poprzeć, i następnie nappóźniéy w dni 8. udowodnić Notaryuszowi lub Regentowi, iako wpis należny opłacili, inaczej uważani będą za odstępujących od żądań przez siebie do protokołu podanych, i Administracya według wniosków innych wierzycieli przez Komornika Sądowego ustanowioną zostanie.

Artykuł 26.

W przypadku tym gdy licytacya dzierżawy nie może być odbyta dla przyczyn w art. 12. 13. i 19. wyrażonych, wierzyciel powinien po upływie czasu art. 15. oznaczonego, zwołać wierzycieli art. 10. oznaczonych, przed Notaryusza lub Regenta, dla ustanowienia Administracji.

Termin do stawienia się będzie naydaléy na 1. Października, a wezwania będą doręczane przynajmniéy na dni 15. przed terminem, nie zważając na odległość miejsca; w terminie tym po spisaniu wniosków przez wierzycieli czynionych, Notaryusz powinien stosownie do art. 24. wyznaczyć termin do odbycia licytacji dzierżawy w roku przyszłym.

T Y T U Ł II.

O zaięciu i wydzierżawieniu nieruchomości mieyskich.

Artykuł 27.

Zaięcie nieruchomości mieyskich poprzedzi wezwanie dłużnika art. 1. i 2. przepisane, sam zaś akt zaięcia wyrazi w szczególności w którym mieście, na iakiéy ulicy, i pod jakim numerem nieruchomość jest położo-

na, czy jest murowaną lub drewnianą, iaka jest iéy obszerność, iakie są w niéy sprzęty do miejsca przywiązane, wiele mieści w sobie lokatorów, ile każdy z nich opłaca i na mocy iakich umów, w reszcie iakie są ciężary publiczne i inne wydatki. Obeymować także będzie podług art. 3. wezwania lokatorów do płacenia nymu ustanowionemu dozorczy, i inne formalności artykułem rzeczonym przepisane.

Artykuł 28.

Kopia protokółu będzie zostawioną, iedna dłużnikowi, druga ustanowionemu dozorczy, trzecia zostanie wniesioną do hipoteki.

Lokatoróm wyda Komornik w krótkości świadectwa, kiedy i na rzecz czyją zaięcie nastąpiło, oraz kto jest ustanowionym dozorcą.

Artykuł 29.

Obięci aktem zaięcia lokatorowie obowiązani będą opłacaną przez siebie cenę najmu iedynie ustanowionemu dozorczy oddawać; co zaś do wypłat iakie ciż lokatorowie przed dopełnieniem zaięcia uczynili, wierzycielowi popierającemu zaięcie służą poszukiwania w tytule III. artykułu 49. dozwolone,

Artykuł 30.

Wydzierżawienie ogólne całej nieruchomości mieyskiéy za kontraktem, ma też same skutki, iakie względnie wydzierżawionych nieruchomości wieyskich art. 5. stanowi.

Artykuł 31.

Zaięcie na rzecz iednego wierzyciela według art. 27. i 28. dopełnione, wstrzymuje drugie zaięcie, nie-

tamnie wszelako drugiemu wierzycielowi spisania protokołu przeyrzenia i dalszego działania po uzupełnieniu art. 28. skoroby pierwszy wierzyciel zajmujący pomimo uczynionego do siebie przez drugiego wierzyciela wezwania, opóźniał się z dopełnieniem kroków art. 35, 36, 38, 39, 40 wskazanych.

Artykuł 32.

Jeżeli by wierzyciel na rzecz którego zaięcie nastąpiło, opóźniał się z dopełnieniem przepisów art. 35. 36. 38. 39. 40. i żaden z innych wierzycieli według przepisu art. 31. nie działał, dłużnik mocen iest żądać uchylenia dopełnionego zaięcia,

Artykuł 33.

O dacie zaięcia nieruchomości mieyskich, na rzecz kogo, na satysfakcyę

jakiego długu i jak wielkiéy summy było dopełnione, oraz kto został ustanowiony dozorcą, doniesie Komornik w krótkości wierzycielom art. 10. oznaczonym naydaléy w dniach 15. od daty spisane go aktu zaięcia.

Artykuł 34.

Dozorczą zaiętych nieruchomości mieyskich może byđz ustanowiony sam wierzyciel popierający zaięcie, skoro tego żąda, albo ten którego sam Komornikowi na piśmie wskaże, może byđz nawet sam dłużnik ieżeli chce, i wierzyciel wyraźnie na piśmie zezwala.

Artykuł 35.

Obowiązki ustanowionego dozorcę będą uważane według art. 8. W czasie prowadzonéy przez siebie administracyi mocen iest zaięte w nieruchomościach

ściach pomieszkania za wyściem kontraktów lokatorom służących wynajmować z wolnéy ręki, częściowo lub ogólnie całego domu, za zezwoleniem wspólném dłużnika i wierzyciela zajmującego, na piśmie wyraźnie oświadczoném, na czas naydłuższy roczny, lub też gdyby porozumienie się między wierzycielem a dłużnikiem nie zaszło, przez publiczną licytacją wydzierżawić.

Artykuł 36.

Wynajęcie pomieszkań winno następować od zaczęcia zwyczajnego kwartału, lub od czasu zwyczajami mieyscowemi przyiętego, termin pierwszy licytacyi powinien byđz odbytym na dni 30. przed czasem do wynajęcia służącym, a drugi termin licytacyi, ieżeli według art. 39. okaże się byđz potrzebnym, naydaléy na

dni ośm przed czasem powyżéy oznaczonym.

Artykuł 37.

Warunki do wynaięcia ułoży Komornik według żądania wierzyciela lub szczególnie do tego umocowanego przez niego pełnomocnika, którym bydz może ustanowiony dozorca.

Artykuł 38.

Licytacya wynaięcia pomieszkań odbywaną będzie przez Komornika Sądowego i na wyznaczonym przez niego do tego terminie, w miejscu saméy nieruchomości, termin licytacji powinny poprzedzić obwieszczenia art. 17. przepisane, na dni przynajmniej 20. przed terminem ogłoszone, a to w tym sposobie, że będą poprzyklepiane na drzwiach nieruchomości, na drzwiach Ratusza miasta tego, w

którym nieruchomość leży i na rogach niektórych celniejszych ulic, oraz ogłoszone w gazecie jeżeli ta w rzeczonym mieście wychodzi, niemniéy w iednym exemplarzu doręczone dłużnikowi.

Przylepianie obwieszczeń, i doręczenie dłużnikowi, na iednym z nich exemplarzu poświadczy Woźny, a ogłoszenie w gazecie udowodnioném zostanie złożeniem tegoż pisma.

Artykuł 39.

Gdyby na pierwszym terminie wynaięcie nie przyszło do skutku, Komornik wyznacz y powtórny termin, który poprzedzą przepisane obwieszczenia na dni 10.

Artykuł 40.

Jeżeli by w tym drugim terminie wynaięcie nie nastąpiło, będzie mógł

takowe skutecznie z wolnóy ręki sam ustanowiony dozorca.

Artykuł 41.

Jeżeli do nieruchomości mieyskich są przyległe iakie grunta, ogrody, na ten czas zaięcie i wydzierżawienie ich będzie mogło nastąpić, albo łącznie z dochodami samóy nieruchomości mieyskiéy, albo oddzielnie według przepisów w niniejszym tytule oznaczonych i z temiż samemi skutkami, protokół tylko zaięcia wyrażać będzie ich obszerność i rodzaj.

T Y T U Ł III.

O poszukiwaniu satysfakcyi na cenie dzierżawnóy lub na części dochodów nieruchomości mieyskich i wieyskich.

Artykuł 42.

Wolno jest każdemu wierzycielowi

wi na mocy tytułów do exekucyi upoważniających, dochodzić swéy należitości na cenie przez dzierżawców winnóy i u wszystkich częściowo dochody nieruchomości wieyskich lub mieyskich opłacających, iako to: w nieruchomościach wieyskich, na nymie i dochodach z karczém, z młynów, na opłacie z paktu krów, na czynszach przez kollonistów składanych; w posiadłościach mieyskich na nymie od ogólnych dzierżawców i od lokatorów przynależnych i na tym podobnych przedmiotach.

Artykuł 43.

Poszukiwanie satysfakcyi tą drogą, poprzedzić winien akt zapowiedzenia przez Komornika Sądowego wydany. Akt zapowiedzenia wyrażać będzie, datę wyroku lub dokumentu z mocy którego poszukiwana jest zapłata, ilość

summy opłacić się mającý, imię i nazwisko tego, którego fundusze są zapowiedziane, wezwanie zapowiedzianego, aby pod powtórnią opłatą nikomu funduszków zapowiedzianych nie wydawał, i aby w dni 15. od daty doręczenia złożył do protokołu Komornika deklaracyą we względzie posiadanych przez siebie funduszków.

Do aktu zapowiedzenia będzie dołączona kopia tytułu z mocy którego jest wydany, i wymienione obrane zamieszkanie wierzyciela w obrębie Powiatu tego, gdzie zapowiedziany mieszka, jeżeli gdzieindziej jest zamieszkanie wierzyciela.

Kopia aktu zapowiedzenia doręczoną zostanie zapowiedzianemu osobiście lub w zamieszkanu według przepisów Kodexu postępowania.

Artykuł 44.

W ciągu dni dziesięciu od daty doręzo-

reżonego zapowiedzianemu aktowi zapowiedzenia, doręczone będzie samemu dłużnikowi iakoteż wierzycielom w art. 10. oznaczonym, uwiadomienie o uczynioném zapowiedzeniu.

Artykuł 45.

W terminie według art. 43. przypadającym, Komornik odbierze od zapowiedzianego w jego zamieszkanu przepisaną deklaracyą i tym celem obowiązany jest zapowiedziany dokładnie wyjaśnić: z iakiego tytułu przypada należący się od niego dług, ile na niego wypłacił, i ile pozostaie do zapłacenia i w iakich terminach; okaże dowody twierdzenie iego wspierające, oraz zaręczy za rzetelność swojej deklaracyi.

Komornik spisując protokół oprócz wymienienia w nim powyższych szczegółów, wyrazi datę doręzonego zapowiedzianemu aktowi zapowiedzenia,

datę doręzonego dłużnikowi uwiadomienia, ilość summy przez zapowiedzianego w skutek złożony przez niego deklaracyi na rzecz zapowiadającego opłacony, lub przyczyny dla iakię żadna wypłata nie nastąpiła.

Jeżeli termin wypłaty jeszcze nie upłynęły, Komornik wezwie zapowiedzianego, aby przysłał wypłatę czynił bezpośrednio samemu wierzycielowi zapowiadającemu; w przypadkach zaś tych gdzie na jednem miejscu u wielu zapowiedzenie jest uczynione, i rozmaite terminy do wypłaty przypadają, iakoto: przy zapowiedzeniu czynszów przez kolonistów składanych, Komornik ustanowi dozorcę do pobierania takowych opłat, i o dopełnieniu tego wszystkiego w protokóle wzmiankę uczyni. Protokół podpisany zostanie przez przytomnych pisać umiejących.

Artykuł 46.

Kopie spisane przez Komornika protokółu doręczone będą jedna zapowiedzianemu, druga dozorczy, skoro był ustanowiony, trzecia dłużnikowi, ostatniemu naydaléy w dniach 8. od daty spisania protokółu.

Artykuł 47.

Dozorcą zapowiedzianych funduszów może być ustanowiony tylko ten, którego sam wierzyciel zapowiadający Komornikowi na piśmie wskaże. Dozorca ustanowiony ma tylko obowiązek w oznaczonych terminach pobierać przypadające opłaty i z nich rachować się pod przymusem osobistym.

Artykuł 48.

Jeżeliby zapowiedziany w terminie i sposobie art. 43, i 45 oznaczo-

nemi, przepisanej deklaracji do protokołu Komornika złożyć nie chciał, wierzyciel zapowiadający, będzie miał prawo w drodze sądowej żądać uznania zapowiedzianego za prostego dłużnika tej summy, na zapłacenie której zapowiedzenie było uczynione.

Artykuł 49.

W przypadku zachodzących sporów między wierzycielem zapowiadającym a zapowiedzianym względnie złożonej przez ostatniego deklaracji, te rozstrzygnięte będą na audyencji właściwego Sądu za przypozywaniem do nich samego dłużnika, i każdy wierzyciel hipoteczny, na rzecz którego zapowiedzenie nastąpiło, może się domagać się, aby zapowiedziany do powtórnego zapłacenia wydanych już dłużnika funduszy był zobowiązanym, skoro takowe więcéj iak za ie-

den rok przynależne, z góry opłacił, z ominięciem procentów od summ hipotecznych poprzedzających datę kontraktu dzierżawnego przypadających.

Artykuł 50.

Przy skutecznieniu zapowiedzenia przez drugiego wierzyciela, zapowiedziany przy spisaniu protokołu deklaracji, winien okazać akt pierwszego zapowiedzenia, gdyż nieokazawszy go byłby odpowiedzialny za powiadamiającym za wszelkie szkody, iakieby ztąd ponieść mogli.

Równie drugi wierzyciel zapowiadający obowiązany jest po spisaniu protokołu deklaracji według art. 45. naydalej w dniach 15. donieść pierwszemu wierzycielowi zapowiadającemu o swém zapowiedzeniu.

Artykuł 51.

Na mocy dokumentów prywatnych

lub zezwolenia Sędziego, oraz na innych funduszach art. 42. nieobjętych, choćby na mocy tytułów do exekucyi upoważniających, wolno będzie zapowiedzenia czynić tylko w formie art. 557. i następnych kodexu postępowania wskazany.

T Y T U Ł I V .

Ogólne przepisy.

Artykuł 52.

Z dochodów nieruchomości miejskich i wiejskich, mają prawo poszukiwania swęj satysfakcyi wierzyciele uprzywilejowani i hipoteczni na nieruchomości intabulowani, tak co do samego kapitału iako i prowizyi, którym przepisy hipoteczne toż samo prawo rzeczowe co i kapitałowi nadają, dla czego wierzyciele uprzywilejowani i hipoteczni mają prawo pier-

wszeństwa przed wierzycielami osobistemi.

Artykuł 53.

Za dopełnieniem zaięcia nieruchomości celem ięj wydzierżawienia, wierzycielowi aprzywileiowanemu i hipotecznemu nie tylko służy prawo do poszukiwania satysfakcyi z prowentów od daty zaięcia, ale nadto i do zaległości oraz zapasów, iakie szczególnięj w nieruchomościach wiejskich po zaspokoieniu potrzeb gruntowych znajdowały się w czasie zaięcia.

Artykuł 54.

W zbiegu wierzycieli uprzywilejowanych i hipotecznych do dochodów nieruchomości, dzierżaw i innych z nich opłat, ustanowiony dozorca lub zapowiedziany, obowiązany jest składać fundusze do depozytu Sądowego, do wierzyciela zaś lub samego

dłużnika będzie należało, gdyby się między sobą o podział funduszków nie zgodzili, żądać stosownie do art. 557. Kodexu postępowania wyznaczenia delegowanego, który podobnie iak na samym szacunku nieruchomości, według art. 752 kodexu postępowania i następnych, sporządzi klasyfikacyą, mieszcząc każdego wierzyciela uprzywilejowanego i hypotecznego w porządku i z pierwszeństwem według przepisów hypotecznych służącym.

Artykuł 55.

Ustanowiony zajętych nieruchomości lub zapowiedzianych funduszków dozorca, ma prawo żądać wynagrodzenia za czas prowadzonego przez siebie dozoru, w nieruchomościach wiejskich 5. procentu od czystego dochodu, po odtrąceniu wszystkich wydatków gruntowych pozostającego; w nie-

ruchoomościach miejskich 5. procentu od dochodu iaki po odtrąceniu podatków wynosi; wynagrodzenie takowe ma prawo pobierać i sam dłużnik gdy jest ustanowiony dozorcą; lecz niema do niego żadnego prawa ustanowiony dozorcą wierzyciel.

Artykuł 56.

Regenci, Notaryusze i Komornicy, dopełniający exekucyi i spisujący akta powyższemi przepisami wskazane, mają prawo żądać wynagrodzenia, według taxy postanowionéy Dekretami Królewskimi z dnia 14. Marca 1809 roku w Dzienniku Prawa Tomu I. Xięstwa Warszawskiego ogłoszonemi.

Artykuł 57.

Wszystkie spory zachodzące w popieraniu exekucyi według niniejszych przepisów, sądzone będą przez

Trybunały pierwszhey Instancyi w obrębie których nieruchomości są położone. Będą sądzone summarycznie pod tymczasową exekucyą, a w sporach według art. 12. i 13. zachodzących, pomimo opozycji i przed innemi sprawami.

Artykuł 58.

Formalności niniejszém postanowieniem przepisane, winny być pod nieważnością zachowane, nadto za ich uchybienie, Regenci, Notaryusze i Komornicy ulegną karom i wynagrodzeniom artykułami 1030 i 1031. Kodexu postępowania oznaczonym.

Artykuł 59.

Zmowne lub podstępne działanie wierzyciela popieraającego exekucyą, będzie uważane według art. 722 Kodexu postępowania, którego przepisy, w czém nie są przeciwne temu po-

stanowieniu, w swęy mocy się zachowują.

Wykonanie niniejszego postanowienia w Dzienniku Praw umieścić się mającego, Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyiney dnia 2. Września 1823 roku.

(podpisano) ZAJĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *M. Badeni.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 8. Października 1823 roku.

Par la grâce de Dieu

Nous ALEXANDRE I.

Empereur de toutes les Russies,

Roi de Pologne etc. etc. etc.

Vu l'article 46. de la Charte constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre décret sur l'annoblissement en date du $\frac{5}{17}$ Juin 1817;

Où l'avis du Comité du Sénat, à ce désigné,

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans ledit Royaume;

Voulant reconnaître les services

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artyk. 46 ustawy konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowioney;

Na raport Naszego Namiestnika w rzeczonym Królestwie;

Chcąc uznać znakomite zasługi położone dla kraju przez JP. Karóla Diehla Superintendenta generalnego

distingués rendus au pays par le Sieur Charles Diehl, Surintendant général des églises de la confession évangélique réformée, et membre de la Commission des cultes et de l'instruction publique de Notre Royaume de Pologne:

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de noblesse, au dit Sieur Charles Diehl, pour lui et pour ses descendans légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Conférons en outre au Sieur Charles Diehl et à ses descendans susmentionnés les armoiries dites *Piecza*, savoir:

Sur un Ecu mi-parti à lambrequins

kościółów wyznania Ewangelickiego reformowanego, tudzież członka Kommissyi Rządowej Wyznań Religinych i Oświecenia Publicznego w Naszém Królestwie Polskiém;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszém dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż JP. Karolowi Diehl, dla niego i iego potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Choemy aby odtąd używał prerogatyw do téj godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego JP. Karolowi Diehl i wyż rzezonym potomkom iego, herb *Piecza*, to iest:

Na tarczy o naramnikach na dwie części wszerek podzielonéj, nad którą korona złota o pięciu liściach, uno-

surmonté d'une couronne d'or à cinq fleurons, portant une croix également en or, ornée, des deux côtés, d'une branche de palmier; dans la partie supérieure blasonnée de gueules, une croix en or placée obliquement de droite à gauche, et croisée en sens contraire par un livre ouvert; dans la partie inférieure blasonnée d'azur, une abeille volant du côté gauche vers une ruche.

En conférant les présentes lettres de noblesse et d'armoiries au Sieur Charles Diehl, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres nobles de Notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés ou publics, à perpétuité.

En foi de quoi Nous signons les présentes, et y faisons apposer le sceau
des

sząca krzyż złoty z obu stron palmową gałązką ozdobiony; na części wierzchniej w czerwonym polu krzyż złoty ukośnie z prawej na lewą stronę położony, na nim w kierunku przeciwnym księga otwarta; na części spodniej w błękitnym polu ulpiony, do którego z lewej strony pszczoła przylatuje.

Udzielając niniejsze dyploma szlachectwa i herbu JP. Karolowi Diehl, upoważniamy go wraz z potomstwem jego prawem i w prostej linii, do zaszczycania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu tak jak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznymi czasami.

Dla większej wagi niniejsze dyploma własnoręcznie podpisując rozkazujemy pieczęć herbową Naszego

des armes de Notre Royaume de Pologne.

Donné à Varsovie le $\frac{\text{deuxieme}}{\text{quatorzieme}}$ jour
du mois de Janvier de l'an mil huit-
cent vingt-trois.

(signé) ALEXANDRE

Par l'Empereur et Roi

Le Ministre Secrétaire d'Etat

En remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat

Directeur général

(signé) Comte Etienne Grabowski

Królestwa Polskiego na niém przyło-
żyć.

Dan w Warszawie dnia $\frac{\text{drugiego}}{\text{czternastego}}$
miesiąca Stycznia roku tysięcznego
ośmsetnego dwudziestego trzeciego.

Minister Prezydujący w Kommissyi
Rządowej Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

(podpisano) Stanisław Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Bregady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

Młodzianowski

Par la grâce de Dieu

Nous ALEXANDRE I.

Empereur de toutes les Russies,

Roi de Pologne etc. etc. etc.

Vu l'article 46. de la Charte Constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre Décret sur l'anoblissement en date du $\frac{5}{17}$ Juin 1817;

Où l'avis du Comité du Sénat, à ce désigné;

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans ledit Royaume;

Z Bożéy Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artyk. 46. ustawy konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceni u z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817;

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowionéy;

Na raport Namiestnika Naszego w rzezonem Królestwie;

Voulant reconnaître les mérites et les services rendus au pays par le Sieur Jean Godefroi Freyer, Professeur à la faculté de Médecine près Notre Université Royale de Varsovie, dans l'exercice tant de son art que de ses fonctions susmentionnées, ainsi que les soins éclairés, qu'il a voués au progrès des sciences Médicales dans Notre Royaume de Pologne:

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de noblesse, audit Sieur Jean Godefroi Freyer, pour lui et pour ses descendants légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Chcąc uznać zalety i zasługi w kraju przez JP. Jana Gotfryda Freyera Professora w Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Naszego Królewsko-Warszawskiego tak w praktyce sztuki lekarskiej iak w pełnieniu wyż wspomnionych obowiązków położone, niemniéy też światłe starania którełożył ku wzrostowi nauk lekarskich w Królestwie Naszém Polskiem.

Postanowiliśmy udzielić i nadać iakoż niniejszém dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuz JPanu Janowi Gotfrydowi Freyer dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Ja-

Conférons en outre au Sieur Jean Godefroi Freyer et à ses descendans susmentionnés, les armoiries dites *Jerzysław*, savoir:

Sur un écu blazonné d'azur, surmonté d'une couronne d'or à cinq fleurons, ornée d'un triple panache blanc, une tête de cerf, dix cors et entre ses bois une étoile sexangulaire en or.

En conférant les présentes lettres de Noblesse et d'armoiries au Sieur Jean Godefroi Freyer, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier Nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres Nobles de Notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés ou publics, à perpétuité.

En foi de quoi Nous signons les présentes, et y fessons apposer le

nowi Gotfrydowi Freyer i wyż rze-
czonym potomkom iego herb *Jerzysław*, to iest:

Na tarczy, nad którą korona pięcioliściowa złota potrójnym piórem białym przyozdobiona, w polu błękitnym, głowa ielenia a nad nią między rogami z których każdy o dziesięciu gałęziach, gwiazda sześciokątna złota.

Udzielając ninieysze dyploma Szlachectwa i herbu JPanu Janowi Gotfrydowi Freyer upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostey linii, do zaszczytowania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większey wagi ninieysze dyploma własnoręcznie podpisuiąc, rozkazuiemy pieczęć herbową Naszego

Sceau des armes de Notre Royaume
de Pologne.

Donné à Varsovie le $\frac{\text{deuxieme}}{\text{quatorzieme}}$ jour
du mois de Janvier de l'an mil huit
cent vingt-trois.

(signé) ALEXANDRE.

Par l'Empereur et Roi

Le Ministre Secrétaire d'Etat

En remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat.

Directeur général.

(signé) Comte Etienne Grabowski

Królestwa Polskiego na niém przyło-
żyć.

Dan w Warszawie dnia $\frac{\text{drugiego}}{\text{czternastego}}$
miesiąca Stycznia tysiąc ośmset dwu-
dziestego trzeciego roku.

Minister Prezydujący w Kommissyi
Rządowéy Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
(podpisano) Stanisław Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

M ł o d z i a n o w s k i.

Par la grâce de Dieu

Nous ALEXANDRE I.

Empereur de toutes les Russies,

Roi de Pologne etc. etc. etc.

Vu l'article 46. de la Charte Constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre décret sur l'anoblissement en date du $\frac{5}{17}$ Juin 1817;

Où l'avis du Comité du Sénat, à ce désigné;

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans le Royaume de Pologne;

z Bożéy Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rosseyi Król

Polski etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46. Ustawy Konstytucyinéy Królestwa Naszego Polskiego, iako téż na postanowienie Nasze o uszlachceniu z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817;

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowionéy;

Na raport Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiem;

Voulant reconnaître les services et les travaux utiles du Sieur Jean Vincent Bandtkie, Doyen et Professeur à la faculté de droit près Notre Université Royale de Varsovie :

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de noblesse, audit Sieur Jean Vincent Bandtkie, pour lui et pour ses descendants légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Conférons en outre au Sieur Jean Vincent Bandtkie, et à ses descendants susmentionnés, les armoiries dites *Stężyński*, savoir :

Chcąc uznać zasługi i prace użyteczne JPana Jana Wincentego Bandtkie Dziekana i Professora Wydziału Prawa Naszego Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu :

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym Dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż JPanu Janowi Wincentemu Bandtkie dla niego i iego potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téj godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Janowi Wincentemu Bandtkie i wyż rzezonym potomkom iego herb *Stężyński*, to iest:

Na tarczy wzdłuż na wpół podzielonéj, nad którą hełm z złotą ko-

Sur en écu mi-parti surmonté d'un heaume portant une couronne d'or à cinq fleurons, ornée d'un triple panache blanc, à droite en champ d'azur un demi-cerf en course, dont le col orné d'une couronne d'or; à gauche en champ de gueules, une demi-aigle blanche dont l'aile surmontée d'un bras armé tenant un sabre levé.

En conférant les présentes lettres de noblesse et d'armoiries au Sieur Jean Vincent Bandtkie, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres Nobles de Notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés ou publics, à perpétuité.

En foi de quoi Nous signons les présentes, et y faisons apposer le
sceau

roną o pięciu liściach, ozdobioną potrójnym piórem strusięm białym, po prawej stronie w błękitnym polu pół ielenia w biegu ze złotą koroną na szyi; po lewej w czerwonym polu, pół orla białego nad którego skrzydłem wychodzi prawica uzbrojona z pałaszem w rękę.

Udzielając niniejsze Dyploma Szlachectwa i herbu JPanu Janowi Wincentemu Bandkie, upoważniamy go wraz z potomstwem jego prawem i w prostej linii, do zaszczytowania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu tak jak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznymi czasami.

Dla większej wiary niniejsze Dyploma własnoręcznie podpisując rozkazujemy pieczęć herbową Naszego

sceau des armes de Notre Royaume
de Pologne.

Donné à Varsovie le $\frac{\text{deuxieme}}{\text{quatorzieme}}$ jour
du mois de Janvier de l'an mil-huit-
cent vingt trois.

(signé) ALEXANDRE.

par l'Empereur et Roi

Le Ministre Secrétaire d'Etat

En remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat.

Directeur général.

(signé) Comte Etienne Grabowski

Królestwa Polskiego na niém przy-
łożyć.

Dan w Warszawie dnia $\frac{\text{drugiego}}{\text{czternastego}}$
Miesiąca Stycznia, roku tysiącznego
ośmsetnego dwudziestego trzeciego.

Minister Prezydniący w Kommissyi

Rządowéy Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego

(podpisano) Stanisław Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

Młodzianowski

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi,
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Uznawszy potrzebę rychłego ukończenia zamiany wszelkich dziesięcin w kraju i chcąc przyspieszyć skutek dekretów Najjaśniejszego Pana z dnia 18. Marca, z dnia 25. Czerwca 1817, i z dnia 8. Stycznia 1822 r. na prze-

łączenie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Do ukończenia zamiany dziesięcin w całym kraju wedle dekretów Najjaśniejszego Pana z dnia 18. Marca 1817. 25. Czerwca 1817, i z dnia 8. Stycznia roku zeszłego, oznaczamy termin najpóźniej na dzień 1. Czerwca 1825 roku,

Artykuł 2.

Nieprzystępujący w tym przeciągu czasu do zamiany, ani usprawiedliwiający zwłoki w téj mierze uważani będą, iako życzący sobie pozostać przy oddawaniu dziesięcin takich iakie dotychczas oddawali, a po dniu 1. Czer-

wca 1825 r. nie będą mogli używać Kommissarzy do robienia układów, ani udawać się do Dziekanów dla zawierania dobrowolnéj ugody, tylko za poprzedzającym dozwoleńiem właściwéj Kommissyi Rządowéj, uzyskaniem przez Kommissyą Woiewódzką.

Artykuł 3.

Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego co do dziesięcin Duchownych, Kommissya Skarbu co do dziesięcin Skarbowych a Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi co do dziesięcin Gminnych, poleca Kommissyom Woiewódzkiem czuwać iżby zachodzić mogące miejscowe trudności do uskutecznienia zamiany dziesięcin były uprzątnione, mianowicie zaś włościanie życzący sobie przystąpić do

takowéj zamiany, a doznający od kogobądź przeszkody udawać się mogą z swoimi w téj mierze przełożeniami bezpośrednio do rzeczonych Kommissy Rządowych, które obowiązane będą bez żadnéj zwłoki rzecz załatwić.

Artykuł 4.

Zalecamy mianowicie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu aby w tym terminie wszelkie układy o dziesięciny w dobrach Korony, Narodowych i Skarbowi powróconych stosownie do art. 12. dekretu Najjaśniejszego Pana z dnia 18. Marca 1817 r. niezawodnie były ukończone.

Dopełnienie niniejszego postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyom Rządowym w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 30. Mca Września 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Wyznań i Oświecenia
(podpisano) Stanisław Grabowski.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

W zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu

M. Woźnicki,

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia d. 10. Listopada 1823 roku.

DZIENNIK PRAW

N^{ro.} 35.

Tom ósmy.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rosyi,
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Chcąc zapobiedz nieprzyzwoitościom, przy odbywaniu Jarmarków w dni Niedzielne i Święta uroczyste, podczas Nabożeństwa, ciągnącym za sobą nieuszanowanie Religii; na przełożenie Kommissyi Rządowéy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, i po zasiągnięciu Zdania Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu; postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Wszelkie Jarmarki, które na Niedziele lub Święta uroczyste przypadają; niebędą mogły zaczynać się, iak od godziny 12. południowéy.

Artykuł 2.

Targi na sprzedaż i kupno żywności, w dni Niedzielne i Święteczne zaprowadzone, trwać dłużej nie mają, iak tylko do godziny dziesiątę, przed południem.

Artykuł 3.

Przestępujący niniejsze przepisy, ulegać będą właściwym karom policynym.

Artykuł 4.

Wykonanie niniejszego postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kom-

missyom Rządowym w czém do któr^{ej} należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyin^{ej} dnia 4. Listopada 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Wyznań i Oświecenia
(podp.) *Stanisław Grabowski.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 6. Grudnia 1823 roku.

w Imieniu Najiaśnieyszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zapobiegając niewłaściwemu tłumaczeniu artykułu 11. Dekretu Najiaśnieyszego Pana z dnia 18. Marca 1817 roku względem zamiany dzieścin wytycznych, na przełożenie Kommissyi Rządow^{ej} Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Artykuł 11. Postanowienia Najiaśnieyszego Pana z dnia 18. Marca

1817 r. względem zamiany dziesięcin wytycznych stósownie do instrukcyi w dniu 9. Lipca r. z. przez nas zatwierdzoney tyczy się tych dziesięcin które przed lub w roku 1789 z iakiego bądź powodu oddawane już były w pieniądzech a nie w naturze, iako pieniężne w tabelli lustracyinéy z tegoż roku 1789 podane były przez Duchownych i bez robienia późniéy o nie układów ciągle w iednakowéy ilości corocznie były opłacane.

Artykuł 2.

W tych częściach kraiu które zostawały pod Panowaniem Rządu Austryackiego układy o dziesięciny zawarte z mocy patentu tegoż Rządu z dnia 6. Lutego 1801 r. zmienionego późniéyszym patentem z dnia 16. Września 1808 r. iakoteż rodzaj oddawanych dziesięcin będący iedynie

skutkiem tegoż patentu nie mogą służyć przeciw dającym dziesięcinę za dowód że się należy Kościołowi dziesięcina wytyczna iezeli udowodnionem nie będzie że Kościół od roku 1789 do 1801 był w posiadaniu dziesięciny wytycznéy.

Artykuł 3.

Wątpliwości i spory wynikające z przepisów niniejszéy instrukcyi rozwiązywane będą przez Kommissye Woiewódzkie z wolném odwołaniem się do decyzyi Kommissyi Rządowéy.

Artykuł 4.

Spory o prawo należności dziesięcin i ich rodzaj, rozpoznawane będą podobnymże sposobem z zachowaniem wolności dla stron udania się do drogi Sądowéy, w razie gdyby na rezolucyi Władz Administracyinych nieprzystawały; dopóki zaś

wyrok Sądowy nie nastąpi rzecz w dawnym stanie zostawać będzie.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone Kommissyom Rządowym w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyiney dnia 25. Mca Listopada 1823 r.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Wyznań i Oświecenia
(podpisano) *Stanisław Grabowski.*

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości.
(podpisano) *M. Badeni.*

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n u.

Dzień ogłoszenia dnia 31. Grudnia 1823 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Maiąc sobie przedstawiony na dniu 25. b. m. przez Kommissyą Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rapport Kommissyi Woiewództwa Podlaskiego ostrzegający, o niepodobieństwie uskutecznienia appellacyi od decyzji Kommissyi Hypotecznych na przełożenie teyże Kommissyi Rządowey Wyznań Reli-

gyinych i Oświecenia Publicznego, po wysłuchaniu ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stenowimy:

Artykuł 1.

Czas do odwołania się od decyzji Kommissyi Hypotecznój w Woiewództwie Podlaskim postanowieniem Naszem z dnia 24. Czerwca r. b. do 29. Listopada r. b. przedłużony, nadal jeszcze do 1. Marca 1824 r. przedłużamy; a z resztą przepisy wyżej wspomnianego postanowienia Naszego i do tego nowego terminu rozciągamy.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Postanowienia Kommissyom Rządowym; w czem której dotyczy, a umieszczenie onegoż w Dzienniku Praw Kom-

missyi Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyjnój dnia 25. Listopada 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(podpisano) Stanisław Grabowski.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Prezydujący
(podpisano) M. Bałeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 31. Grudnia 1823 r.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na Art. 5. Postanowienia Naszego z dnia $\frac{27 \text{ Czerwca}}{9 \text{ Lipca}}$ 1822, tyczący się ustanowienia stałego wynagrodzenia dla miasta Łowicza za odpadłą od tegoż miasta wieś zarobną Zelkowice powyższem postanowieniem przyłączoną do dóbr Łowickich Nayukochańszemu Bratu Naszemu Jego Cesarzowicowskiéy Mości Wielkiemu Xięciu KONSTANTEMU i Jego Potomkom tytułem własności

nadanych; na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem; postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

A r t y k u ł 1.

Za odietą miastu Łowicz wyż wymienioną realność summa złp. cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia cztery, groszy dwadzieścia ieden, corocznie na zawsze iako wynagrodzenie na dochód tegoż miasta ze Skarbu Królestwa Naszego Polskiego wypłacaną być ma.

A r t y k u ł 2.

Wykonanie niniejszego Postanowienia Naszego i umieszczenie onegoż w Dzienniku Praw, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Policyi, oraz Przy-

chodów i Skarbu w czém do której należy polecamy.

Dan w Petersburgu d. $\frac{20 \text{ Listopada}}{2 \text{ Grudnia}}$ 1823.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Prezydujący
w Kommissyi Rządowej
Przychodów i Skarbu

(podpisano) X. X. Lubecki.

przez Cesarza i Króla
(I. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie

Generał Brygady, Radca Stanu
Dyrektor Jeneralny

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie

Generał Brygady, Radca Stanu
Dyrektor Jeneralny

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu

Generał Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n

Dzień ogłoszenia dnia 24. Stycznia 1824 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W wykonaniu decyzyi Najjaśniejszego Cesarza i Króla z dnia $\frac{27 \text{ Listopada}}{9 \text{ Grudnia}}$ r. b. dozwalający przeniesienia jednego Wydziału Trybunału Iwszey Instancyi Woiewództwa Augustowskiego w Łomży urzędującego do miasta Suwałk, i na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Z dwóch Wydziałów Trybunału

Iwszény Instancyi Woiewództwa Augustowskiego w Łomży posiedzenia swoje odbywającego, ieden Wydział przeniesionym będzie pod tytułem Trybunału Cywilnego Iwszény Instancyi Woiewództwa Augustowskiego Wydziału II. do miasta Suwałk, dla odbywania Sądownictwa w Powiatach, Dąbrowskim, Seyneńskim, Kalwaryiskim i Maryampolskim.

Artykuł 2.

Trybunał Cywilny w Suwałkach rozpocznie swoje urządowanie z dniem 1. Lutego roku przyszłego 1824 i wypełniać będzie wszelkie attrybucye, iakie według istniejącego porządku Trybunałom Cywilnym Iwszény Instancyi są powierzone, wyjąwszy interessa hypoteczne, Administracyą dawnych depozytów, oraz ukończenie mass po Sądownictwie Pruskiem zaległych,

głych, które z całego Woiewództwa pozostaną ieszcze na teraz przy Trybunale Iwszény Instancyi Woiewództwa Augustowskiego, Wydziału Igo w Łomży, dla Powiatów, Łomżyńskiego, Biebrzańskiego i Tykocińskiego urzędującego.

Artykuł 3.

W ukończeniu processów oraz innych czynności Sądowych już rozpoczętych, Trybunały powyżéy namienione zachowaią następujące prawidła:

- a) Wszystkie sprawy, drogą zwyczajnego processu wytoczone, sądzić będzie Trybunał Iwszény Instancyi w Łomży, bez względu na zamieszkanie pozwanych w Powiatach Dąbrowskim, Seyneńskim, Kalwaryiskim i Maryampolskim, jeżeli pozwy po-

wołujące ich przed tenże Trybunał zostały już stronom doręczone.

b) W sprawach zaocznie osądzonych, rozpoznanie założonych opozycji przeciwko wyrokom w Trybunale Iwszëy Instancyi w Łomży zapadłym, równie w tenczas tylko do tegoż Trybunału będzie należało, gdy doręczenie aktów opozycji stosownie do art. 160 i 162 Kodexu postępowania już jest dopełnioném.

c) W sprawach w których wydane zostały przez Trybunał Iwszëy Instancyi w Łomży wyroki przygotowawcze lub przedstanowcze, wyrokować będzie stanowczo tenże sam Trybunał.

d) Sprzedaże nieruchomości, po-

łożonych w Powiatach Dąbrowskim, Seyneńskim, Kalwaryjskim i Maryampolskim, te tylko będą popierane w Trybunale Cywilnym Iwszëy Instancyi w Łomży, których zajęcie stosownie do art. 675 Kodexu postępowania przed ogłoszeniem niniejszego postanowienia nastąpiło.

e) Akta klasyfikacyi i proporcjonalnego podziału przeniesione będą do Trybunału w Suwałkach, jeżeli Delegowani stosownie do art. 659 i 752 Kodexu postępowania nie oznaczyli jeszcze terminów do produkowania przez wierzycieli dokumentów.

f) Spory w exekucjach zachodzące, sądzone będą przez Trybunał Iwszëy Instancyi w Łom-

ży; skoro się do tego kwalifikować będą według zasady powyżéy ad a) oznaczonéy.

Wykonanie ninieyszego postanowienia i umieszczenie onego w Dzienniku Praw Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéy d. 30. Miesiąca Grudnia 1823 roku.

(podpisano) **ZAIĄCZEK.**

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *M. Badeni.*

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 1. Lutego 1824 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My **A L E X A N D E R I.**

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuły 120 i 123. Ustawy Konstytucyinéy Królestwa Naszego Polskiego; iako też na Uchwałę Namiestnika Naszego z dnia 15. Maia 1816 roku obeymującą Organizacyą Rad Woiewódzkich;

Chcąc z iednéy strony wiernych poddanych Naszych w rzeczonym Królestwie zostawić przy używaniu swobód

iakie onymże nadaliśmy, pragnąc oraz z drugiéy ażeby prawidła w téy mierze przepisane, zachowywanemi były,

Postanowiliśmy i stanowimy co następuje.

Artykuł 1.

Namiestnik Nasz zwoła niezwłocznie na mocy niniejszego szczególnego upoważnienia które onemuż tym końcem udzielamy, seymiki i zgromadzenia gminne w miejscach i czasach przez niegoż mających być wskazanemi w listach zwołujących, które też i trwanie wspomnianych zgromadzeń oznaczają.

Artykuł 2.

Zgromadzenia te zajmą się wyłącznie odnowieniem trzeciéy części

Członków Izby Poselskiéy wychodzących podług kolei oznaczonych losem na zebranie się seymu roku 1818, również zastąpieniem tych z pomiędzy rzeczonych Członków, którychby miejsca zawakowały przez zeyście onychże lub za wakujące miałyby być uważanemi, stosownie do przepisów Ustawy Konstytucyniéy i Statutu Organicznego o reprezentacyi narodowéy, z dnia ^{19. Listopada}_{1. Grudnia} 1815 roku; zajmą się także odnowieniem Rad Woiewódzkich według Uchwały Naszego Namiestnika datowanéy dnia 15. Maja 1816 roku, niemniéy ułożeniem List Kandydatów na Urzędy Administracyine i Sędziowskie, wedle przepisów objętych w artykułach 64. 65. 66.

i 67. wspomnionego Statutu Organicznego.

Artykuł 3.

Namiestnik Nasz zostaje niniejszém upoważniony do mianowania Marszałków teraźniejszych seymików i zgromadzeń gminnych.

Artykuł 4.

Namiestnik Nasz ściśle trzymać się będzie rozporządzeń zawartych w artykułach 33 i 34. wzmiankowanego Statutu Organicznego w tém co się tycze oznaczenia czasu i zebrania się seymików i zgromadzeń gminnych.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego postanowienia które ma być umieszczone

w Dzienniku Praw Namiestnikowi Naszemu polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 18to Grudnia 1823 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi.
(podpisano) T. Mostowski.

(L. S.) przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Generał Brygady
Radca Stanu, Dyrektor Generalny
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Generał Brygady
Radca Stanu, Dyrektor Generalny
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 12. Lutego 1824 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla

Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Gdy doświadczenie wskazało potrzebę uzupełnienia Urządzenia Policyjnego postanowieniem Naszém z dnia 26. Kwietnia 1817 względem służących, czeladzi wieyskiéy, i wyrobników przepisanego, przez ściślejsze zastosowanie niektórych szczegółowych określeń do Kodexu karnego późniéy na Seymie 1818 roku uchwalonego, na przełożenie Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, oraz Spraw

Wewnętrznych i Policyi, postanowiliśmy i stanowimy:

T Y T U Ł I.

O służących w ogólności.

Artykuł 1.

Przez służących ninieyszemu Urządzeniu ulegających, rozumieją się osoby oboiéy płci i wszelkiego wyznania, które do usług pospolitych domowych iakiego bądź rodzaju na czas pewny za umówioną zapłatą zobowiązują się, a nad któremi Policya bliższy dozór i pieczę mieć iest obowiązana.

Artykuł 2.

Do téy klasy należą wszyscy ludzie do służby osobistéy przeznaczeni, iako to: odzwierni, stróże, stangreci, posługacze, stajenni, kamerdynerzy,

Iskaie, pokoiovcy, frotery, kucharze, kucharki, pomocnicy kuchenni, garderobiane, młodsze, mamki, piastunki, szynkarki, markiery, ogrodnicy, palarze, słuŹący browarni, parobcy, wyróbnicy, oraz wszelka czeladź do robot gospodarskich tak w miastach iako i na wsiach potrzebna.

Artykuł 3.

Wyłączaia się z pod tego Urządzenia:

1. Officyaliści prywatni i słuŹący domowi wyższyć klasy, iako to: Kommissarze, Sekretarze, Marszałkowie, Koniuszowie, Murgrabiowie, Panny dworskie, Ekonomowie, Pisarze Prowentowi i tém podobni.
2. Ludzie w usługach u osób wojskowych zostaiący, ieŹli są obieci etatem wojskowym.

3. Czelaź i uczniowie terminuiący u kupców, professyonistów i rzemieślników, względem których urządzenia osobnemi Naszemi postanowieniami z d. 31. Grudnia 1816 i pod dniem 11. Stycznia 1817 roku iuŹ są przepisane.

Artykuł 4.

SłuŹący płci oboiędzy chcący przyiać słuŹbę powinni mieć prawo zarządzenia swą osobą, lub zezwolenia tych od których prawnie zaleŹą, iako to: małoletni nieusamowolnieni, od oycy, od matki, lub opiekunów, gdy rodziców nie masz; kobiety zamężne, od mężów.

Artykuł 5.

Wchodzący w nową słuŹbę, powinien okazać iŹ ostatnią w sposobie go-dziwym opuścił.

Artykuł 6.

Nie wolno przyjmować służących iak tylko do posług prawu i obyczajności nie przeciwnych.

Artykuł 7.

Umowy i zobowiązania się do służby, któreby poniższym (w art. 4. 5. 6.) zastrzeżeniom ubliżały, są nie ważne, a mianowicie umowy podług art 6. z mocy samego prawa, umowy zaś przepisom art. 4. i 5. przeciwnie, na żądanie tych którym służy prawo zezwolenia lub zatrzymania w służbie.

T Y T U Ł II.

O wzajemnych obowiązkach panów i służących.

O d d z i a ł I.

O warunkach i skutkach umowy.

Artykuł 8.

Od zobowiązanych umów i ugody za-

leżą stosunki wszelkich zobowiązań i należytości między panami i służącymi, które obustronnie dopełnionemi być mają.

Artykuł 9.

Umowy i ugody między panem czyli panią i służącymi zawierane, szczególniej i wyraźnie oznaczać powinny zapewnienia co do rodzaju służby, przeciągu czasu teyże, ilości zapłaty i zobowiązań względem trzymania na własnym wickie, lub płacenia im strawnego tudzież odzieży czyli liberyi.

Artykuł 10.

Umowy na piśmie lub ustnie zawierane być mogą.

Artykuł 11.

Ugoda jest zawartą gdy służący lub

służąca podeymuie się obowiązków do których się godzi, przestaje na przyrzeczonych sobie z strony pana lub pani warunkach, i tym końcem przyimuie zadatek.

Artykuł 12.

Ilość zadatku zależy od zwyczajui miejscowego lub też od umowy. Zadatek potrąca się w zasługach jeżeli się inaczej nie umówiono.

Artykuł 13.

Służący ugodzeni nie mogą się uwolnić od przyjętęj służby przez zwrót zadatku, iak tylko w przypadku pozostania w służbie dotychczasowéj, lub w okolicznościach niżéj art. 39. i 41. objętych, co iednak w przypadku pierwszym, zaświadczeniem pana lub pani w przeciągu naydaléj dni trzech od wzięcia zadatku, a w każdym z obydwóch,

dwóch, nie późniéj iak na dwa tygodnie przed terminem zwyczajnym odmieniania się służących udowodnić powinni.

Artykuł 14.

Względem przeciągu czasu służby stanowi zobopolna ugoda, która zawierana bydz może na lata, kwartały i miesiące. Gdzie w umowie nie masz oznaczonego czasu służby, takowy rozumie się że jest na czas w miejscu zwyczajny.

Artykuł 15.

Dzień wniýcia w służbę nowego sługi iest terminem wyýcia z służby dawnego.

Artykuł 16.

Dla porządku i zapobieżenia sprzeczkom i niedogodnościom wynikają-

cym z opóźnień służących i nie regularnego przybywania do służby, ustanawiają się w zwyczajnych służbach kwartalnych dni 2. Stycznia, 2. Kwietnia, 2. Lipca i 2. Października iako termina stałe, w których służący do swych powinności stawić się winni.

Artykuł 17.

Służący mimo ugody i przyiętego zadatku, w swym czasie iedynie dla bałamuctwa do służby nie stawiający, do dopełnienia zobowiązania zmagłym zostanie, i pan mocen będzie należytość za dnię opóźnione z zasług onemuż potrącić.

Artykuł 18.

Jeżeli służący w kilku mieyscach razem służbę przyjął, ten pan ma pierwszeństwo do niego, jeżeli go trzymać zechce, który pierwéy dał zadatek,

innym zadatki zwrócone bydź powinny.

Artykuł 19.

Przymiuiący kilka w iednym czasie zadatków, oprócz zwrotu nieprawnie wziętych, za oszukaństwo podług prawa ukarany bydź ma.

Artykuł 20.

Przed terminem i bez poprzedniego wypowiedzenia ani pan służącego oddać, ani służący służby opuścić nie może, chyba za wzajemném zezwoleniem, lub w przypadkach niżej (w art. 39. 41. 55.) wyszczególnionych.

Artykuł 21.

Czas do wypowiedzeń obustronnych wyznacza się: w rocznych służbach na miesiący trzy, w kwartalnych

na miesiąc ieden, w miesięcznych na dni piętnaście przed terminem.

Artykuł 22.

Jeżeli z żadnej strony wypowiedzenie w ustanowionym powyżej czasie nie nastąpiło, służba uważa się za przedłużoną na taki przeciąg czasu, na jakowy poprzedniczą ugodą była zapewniona.

O d d z i a ł 2.

O powinnościach i prawach osób w służbie zostających.

Artykuł 23.

Służący powinni się zachować w służbie wiernie, trzeźwo, pilnie i z należytych dla pana, pani i ich rodziny uszanowaniem.

Artykuł 24.

Wszelkie rozkazy pana lub tego

który w imieniu pańskim zarządza, z zupełnym posłuszeństwem i szczerością uskutecznić, tudzież do rozporządzeń i zwyczajów wewnętrznych w domu zaprowadzonych stosować się są obowiązani.

Artykuł 25.

Wykraczający przeciw takowym powinnościom a w szczególności dopuszczający się

- a) zaniechania w służbie i nieposłuszeństwa.
- b) przeniewierzeń i oszukaństw, chociaż w drobną rzecz.
- c) zuchwalstwa, kłótni, plotek i obmowy w domu lub za domem.
- d) oddalenia się z domu bez wiedzy i zezwolenia pana, a tém bardziej przepędzania nocy za domem.
- e) uczęszczania do szynkowni, piństwa i innych obyczajności przeciwnych bałamuctw.

f) nieostrożnego z ogniem obchodzenia się.

Gdy po napomnieniu i umiarkowaniu z strony pana lub pani skarce-
niu niepoprawionemi się okażą, za
każdem do Policji zaskarżeniem, sto-
sownie do rozpoznanej winy Policji-
nie aresztem od iednego do dni ośmiu,
lub proporcjonalną karą cielesną od
dwóch do szesnastu razów ukaranemi
będą. (art. 30).

Artykuł 26.

Wspólnicy lub namawiający służą-
cych do występku, podobnież stoso-
wnym karom ulegają.

Artykuł 27.

Nikt od służących nie powinien na-
bywać fantów i rzeczy bez przekona-
nia się że te są ich własnością.

Artykuł 28.

Nabywający bez téj ostrożności,

nie tylko w każdym czasie rzecz pań-
ską lub iey szacunek panu zwrócić
obowiązany, ale nadto w miarę oko-
liczności karze policyinėj albo krymi-
nalnej podpadnie.

Artykuł 29.

Nie wolno utrzymującym szynki
przyimować od służących na skład,
w zastaw, a tym bardziéj za trunki
iakiiegokolwiek bądź rodzaju i warto-
ści fantów i rzeczy, pod karą oprócz
zwrotu tychże zapłacenja za pierwszą
razą zł. polsk. 40. za drugą oprócz sto-
sownej kary policyinėj utratą prawa
szynkowania.

Artykuł 30.

Przepisy powyższe (art. 25. 26.
28. 29) pociągają za sobą dochodzenia
i kary policyjne o tyle, ile wykrocze-
nia nie są większej wagi i nie należą do

przypadków na które prawo kryminalne kary przepisuje.

Artykuł 31.

Służący w przeciągu swéj służby obowiązany jest być troskliwym o dobro pańskie, strzedz całości powierzonych sobie rzeczy i zapobiegać ile tylko jest w jego mocy, szkodzie i pokrzywdzeniom pana.

Artykuł 32.

Jeżeliomyślnie lub z własnéj winy, bądź wyraźnie przeciw rozkazom pańskim postępując, szkodę panu zrządza, do wynagrodzenia takowéj jest obowiązany.

Artykuł 33.

Pan mocen jest potrącić z zasług, szkody zrządzone sobie przez służącego. Spór w téj mierze zachodzący

urząd miejscowy policyjny wdaniem się swoim załatwi, lub w miarę okoliczności, gdzie z prawa należeć będzie odeszle.

Artykuł 34.

W każdym przypadku gdzie służący odpowiedzialnym się staje za szkody panu zrządzone, pan mocen jest żądać od policyi miejscowéj zatrzymania rzeczy i własności służącego na zabezpieczenie téż odpowiedzialności, winien jednak przedmiot niezwłocznie wnieść gdzie z prawa należy, i o rozpoczętych krokach prawnych nayałéy w przeciągu dni trzech policyą zawiadomi.

Artykuł 35.

Służący obowiązany jest donosić panu o niewierności w innych służbach dostrzeżonéy.

Artykuł 36.

Zamilczający wiadomą sobie w drugich współsłużących niewierność, pociągniętym być może do wynagrodzenia szkody w takiéj części, w iakowéy wykraczający nie jest w stanie onéy wynagrodzić.

Artykuł 37.

Służący samowolnie i bez słusznój przyczyny służbę przed czasem opuszczający, do dopełnienia swych zobowiązań policyinie żwrocławnym zostanie i w miarę uznanéj winy karze ulega.

Artykuł 38.

Przez czas oddalenia się z własnój winy służącego, lub gdy ten zasłużoną karę aresztu ponosząc, służby swéj nie pełni, wolno panu innego na koszt iego wynająć.

Artykuł 39.

Mają prawo iednak służący żądać uwolnienia od służby przed terminem bez poprzedniczego w art. 21. oznaczonego wypowiedzenia:

1. Gdy pan z zbytnią surowością z nimi się obchodzi, lub przez gwałtowne swe postępowanie, niebezpieczeństwem uszkodzenia onych na zdrowiu zagraża, bądź od podobnych pokrzywdzeń z strony familii lub domowników, opieką swą ich nie zastania. Wszelkie iednak słowne lub uczynkowe zdrowiu nie szkodzące skarcenia, do których służący złem sprawowaniem się daia powody, nie pociągają odpowiedzialności sądowój, i nie mogą być przyczyną do uwolnienia się od służby przed terminem.
2. Gdy pan wysłużoną zapłatę im

zatrzymacie, nie dostateczną żywność daie, lub innych warunków ugody nie uiszcza.

3. Gdy pan naraża ich na zgorszenie, lub namawia do uczynków prawami zakazanych, albo dobrym obyczajom przeciwnych.

4. Gdy pan przedsięwzięje podróż za granicę na czas dłuższy niż służącego do usług ugodził.

Artykuł 40.

W przypadkach powyżéy w artykule 39. wyszczególnionych pan uwolnić służącego od służby, a jeżeli w téy mierze lub względem należytości służgi porozumienie się między panem i nim nie będzie mogło nastąpić, policya albo rzecz wdaniem się swoim załatwi, lub gdzie z prawa wypadła odeśle, służący jednak przed uwolnieniem go, służby opuszczać nie powinien.

Artykuł 41.

Równie domagać się mogą służący uwolnienia od służby przed iéy ukończeniem, za poprzedniczym jednak uwiadomieniem pana, przynajmniej dwoma tygodniami pierwéy:

a.) Gdy ich rodzice dla nagléy pomocy w gospodarstwie potrzebią mieć przy sobie.

b.) Gdy z powodu spadléy sukcesyi oddalenie się ich jest potrzebne.

c.) Z przyczyny ożenienia lub zamęścia.

Istotę i ważność przyczyn takowych, gdy pan tego żądać będzie, służący przed urzędem właściwym udowodnić powinien.

Artykuł 42.

Sługa odprawiający się wszystko co mu przez pana powierzone było

oddąć winien rzetelnie i w zupełności.

O d d z i a ł 3.

O obowiązkach i prawach panów względem służących.

Artykuł 43.

Rzetelność, łagodność i opieka są istotne obowiązki pana w postępowaniu względem służących.

Artykuł 44.

Pan obowiązany regularnie wypłacać służącemu przyrzeczone i wysłużone zasługi i uiszczać rzetelnie wszelkie z umowy i ugody należące one-muż dostarczenia.

Artykuł 45.

W wymaganiu od czeladzi i służących powinności ma mieć wzgląd na

ich siły i zdrowie, w karceniu zdrożności winien być sprawiedliwym, umiarkowanym, tudzież opieką swoją od czyichkolwiek bądź pokrzywdzeń onych zastaniać obowiązany.

Artykuł 46.

Pan nie powinien zabraniać służącemu przyzwoitego czasu do odbywania obowiązków religijnych ich wyznania.

Artykuł 47.

Jeżeli służący w czasie swéj służby na zdrowiu zapadnie, pan obowiązany jest mieć staranie o nim, gdy tenże nie ma w bliskości krewnych mających sposób i obowiązek dania mu ratunku.

Artykuł 48.

Wydatki na to poniesione z zasług

służącemu potrącone bydź mogą, wyiawszy przypadek gdyby choroba z powodu samych obowiązków służby nastąpiła.

Artykuł 49.

Jeżeli w miejscu znajdując się instytutu gdzie chorych zamieszkać można, służący przestać powinien na pomieszczeniu tam siebie przez pana.

Artykuł 50.

Z końcem służby służącego ustaie obowiązek pana mieć staranie o utrzymaniu chorego, winien iednak pan donieść o tém zwierzchności miejscowej policyinicy, aby ta dalsze starania o chorym miała.

Artykuł 51.

W przypadku gdy służący przez pokrzywdzenia lub złe obeyście się pa-
na

na na zdrowiu uszczerbek poniósł, pan odpowiedzialnym iest za czyn i skutki podług praw do takowego czynu stosownych.

Artykuł 52.

Jeżeli w ciągu trwającéj służby służący umiera, pan koszta pogrzebania z zasług ponieść iest obowiązany, a sukcesorowie służącego upomnieć się mogą reszty zasług do dnia zapadnięcia w chorobę.

Artykuł 53.

Jeżeli pan umiera, biorący spadek po nim mają obowiązek utrzymać lub wynagrodzić służącego podług umowy do zwyczajnego w miejscu terminu zmiany służących, a w służbach miesięcznych do końca miesiąca.

Artykuł 54.

Pan służącego przed czasem i bez
Tom VIII. Do Nru 35. 19

przyczyny prawnej oddalający, do wynagrodzenia onegoż obowiązany zostaje.

Artykuł 55.

Prawne przyczyny, dla których pan w każdym czasie służącego oddalić jest mocen, są następujące:

1. Gdy oddane sobie rzeczy przez swą niezdarność, niedbalstwo i nieostrożność wystawia na nieporządek i szkodę.
2. Gdy w powierzonych wydatkach o nierzetelność przekonany zostanie.
3. Gdy przeciw panu lub temu któremu pan zwierzchni dozór powierzył dopuszcza się nieposłuszeństwa i nieuszanowania.
4. Gdy popełnił przestępstwo, z powodu którego w czasie indagacji uwięziony być musiał, lub gdy

na karę dłuższą nad dni ośm areшту skazany, i pan z téj przyczyny usługi pozbawiony został.

5. Gdy z ogniem nieostrożnie się obchodzi, i mimo przestróg niepoprawnym się okazuje.
6. Gdy dla państwa, bałamuctw nie pilnie służy, lub bez pozwolenia państwa domu odstepuje, i mimo napomnień w domu nie nocuje.
7. Gdy dzieci pańskie do złych czynów namawia, lub dla nich zgorszeniem się staie.
8. Gdy z powodu nieprzystoynego życia dostanie iakowey zaraźliwéj lub obrzydliwéj choroby.
9. Gdy na imie pańskie towary lub inne potrzeby bezpłatnie bierze, lub innych służących do iakiegokolwiek przeniewierzenia się namawia.

10. Gdy służąca okazała się być w ciąży, w tym jednak przypadku Zwierzchność policyjna przez pana ostrzeżona być powinna, aby przyzwoite w téj mierze i prawem przepisane środki przedsięwziętymi zostały.

Artykuł 56.

We wszystkich przypadkach artykułem powyższym wyszczególnionych, służący z własnej winy przed końcem służby odprawiony, nie jest mocen żądać większego wynagrodzenia, iak za czas pełnionéj służby.

Artykuł 57.

Przyczyny powyżéj w art. 55. upoważniające pana do odprawienia przed czasem służącego, upoważniają również do nie przyjęcia ugodzonego do nowéj służby i odebrania zadatku,

gdy z świadectwa ostatniéj służby pan się o nich dowie i o rzetelności przekona.

Artykuł 58.

Pan nie może znaglic służącego do pozostania w swych usługach po umówionym terminie służby w czasie przyzwoitym wypowiedzianéj, ani tym końcem iego zaświadczeń zatrzymywać, pod rygorem wynagrodzenia służącemu szkód z téj przyczyny wynikłych.

Artykuł 59.

Pan obowiązany wydać służącemu świadectwo rzetelne i zgodne z prawdą, i jest odpowiedzialnym w drodze sądowéj za szkody, któreby z przyczyny nierzetelności iego zaświadczenia wynikły.

Artykuł 60.

Ważne wady i nałogi dostrzeżone,

oraz większe przestępstwa których się służący w czasie służby dopuścił, w świadectwach takowych wyrażonemi być powinny.

Artykuł 61.

Wolno iest służącemu czuiącemu się być pokrzywdzonym przez obwinienia niesłuszne w zaświadczeniu, dalszą służbę tamujące sobie, zanieść zażalenie do Zwierzchności policyinicy i o śledztwo domagać się.

Artykuł 62.

Policya uznawszy zażalenie służącego sprawiedliwem, zobowiąże pana do wydania służącemu takiego świadectwa na jakie zasłużył, a w przypadku uporu sama ie wyda wyrazwszy powody.

T Y U U Ł III.

Przepisy względem służących w miastach.

O d d z i a ł I.

O zaświadczeniach.

Artykuł 63.

Służący płci oboiędzy w miastach służbą trudniący się, lub o służbę staraiący się, winni mieć książeczkę ciągłych zaświadczeń od miejscowego Urzędu policyiniego sobie udzieloną. Wolni są od tego służący z zagranicy z panami swemi przybywaiący, dopóki w téż saméj służbie zostaią.

Artykuł 64.

Ci, którzy w pierwszemy dopiero służbie zostaią, lub w służbę pierwszą wchodzą, winni złożyć świadectwo

osób wiary godnych względem dotychczasowego sprawowania się swego, i że do przyjęcia obowiązków żadne nie zachodzą przeszkody.

Artykuł 65.

Świadcstwa wyżey w artykule 64. wzmiankowane wydawane być powinny na piśmie z własnoręcznym przez wydających podpisem, świadectwa zaś osób pisać nieumiejących przed Urzędem policyjnym do protokołu zeznawane być mają.

Artykuł 66.

Urząd miejscowy policyjny obowiązany jest przysposobić dla każdego z zgłaszających się służących, książeczkę na to umyślnie z arkuszy trzech in 8vo sporządzoną, stemplem zwyczajnym ceny groszy 10. opatrzoną, przez siebie paraflowaną i numerem porządkowym oznaczoną.

Artykuł 67.

W książce téy ma zapisać zaraz na początku dzień stawienia się, imię i nazwisko, wiek, miejsce urodzenia, opis osoby, rodzaj służby iakiéy się poświęca, u kogo służy, numer domu, czyli ma rodziców i gdzie zamieszkałych, czyli iest w związku małżeństwa, w tym razie czyli ma i wiele dzieci.

Artykuł 68.

Wywód ten słowny powinien być podpisany przez Urzędnika policyjnego i przez stawiającego lub stawiającą, a iezli ci pisać nie umieją, wzmianka o tém uczynioną będzie.

Artykuł 69.

Następnie Urzędnik policyjny wciągnawszy w tęż książkę summarycznie porządkiem dat wszystkie zaświadcze-

nia iakie słuźący lub słuźąca złoży, doda w końcu ieżeli iemu co o sprawowaniu się onychże iest wiadomém, i czyli o rzetelności złożonych sobie zaświadczeń iest sam przekonany.

Artykuł 70.

Zaświadczenia oryginalne zostaną w aktach Urzędnika policyinego, a w miejscu onych słuźącemu lub słuźącćy książka pomieniona za mierną opłatą koszt iéy zwracającą i prócz opłaty stępla, osobno groszy polskich dzieścić nieprzenoszącą wydaną będzie, z napomnieniem, aby takową iako dowód swéy legitymacyi pilnie zachowywali. Jłosc za książkę zapłacona zaraz w téyże książce przez Urzędnika policyinego wyraźnie zapisaną być powinna.

Artykuł 71.

W książkach takowych następnie

zaświadczenia słuźb odbywanych i sposobu w nich zachowania się zapisywane być powinny podług niéy wyrażonych przepisów.

Artykuł 72.

Urzędnicy policyini utrzymywać winni oddzielną listę, czyli porządkową kontrolę wszystkich słuźących (art. 2.) w swych okręgach w słuźbie lub bez słuźby zostających, zapisując w téyże wyszczególnienia w art. 67. wyrażone, numer książki udzielonéy, i następnie zachodzące zmiany.

Artykuł 73.

Słuźący w przypadku zgubienia swéy książki zaświadczeń obowiązany iest starać się o inną przed wniysciem do nowéy słuźby. Przed wydaniem mu nowéy książeczki winien uzyskać i złożyć w Policji zaświadczenia z słuźb od dnia wysłania mu zagubio-

néy książeczki mianych, nadto za karę swéy nieostrożności, prócz powtór-néy opłaty kosztu książki w artyk. 70. oznaczonego, do kassy kar policyjnych złotych dwa zapłaci, i koszt na ogłoszenie przez pisma publiczne ponie-sie, w przypadku gdy Zwierzchność policyjna uzna potrzebę ostrzedz pu-bliczność dla zapobieżenia iżby osoba niewłaściwa pod cudzém imieniem pa-nów nie uwodziła. Urzędnik poli-cyjny wyrazi oraz na początku książ-ki, iż iest powtórna i z iakiéy przy-czyny, i to w kontroli swéy także zanotuje.

Artykuł 74.

Nikt komu innemu służący książ-ki zaświadczeń przywłaszczać sobie nie powinien, wszelki podstęp w téy mierze odkryty, iakoteż fałszowanie książki zaświadczeń, gdy to dowie-

dzioném zostanie, pociąga kary za fałsz i oszustwo prawem przepisane.

Artykuł 75.

Nikt na przyszłość nie powinien przyjmować do usługi ani na mie-szkanie, służącego lub służący przepi-saną powyżéy książką policyjną nie-opatrzonych, pod karą pieniężną od 15 do 30 złotych, lub w niemożności za-płacenia pod karą aresztu policyjne-go od dni trzech do sześciu.

Artykuł 76.

Służący płci oboiéy starający się odtąd o służbę a książką zaświad-czenia nieopatrzeni, jeżeli nie okażą przyczyn usprawiedliwiających, karze aresztu od iednego do dni pięciu pod-padną i do wystarania się o książkę rzeczoną zagnonemi bydź mają.

Artykuł 77.

Służący wchodząc do służby książkę swą zaświadczeń panu lub pani złożyć powinni.

Artykuł 78.

Pan lub zastępca iego odprawiający służącego winien wpisać w iego książkę zaświadczenie wyrażające czas i rodzaj służby, iak się sprawował, a wrazie oddalenia przed czasem, oraz przyczynę dla której odprawiony został, z domieszczeniem daty i podpisu własnego.

Artykuł 79.

Osoby pisac nieumiejące udać się powinni wraz z służącym do Urzędnika policyinego swego okręgu, który takowe zaświadczenia w książkę sam zaciągnie i podpisze.

Artykuł 80.

Gdyby pan stracił lub zagubił książkę

zaświadczeń służącego, która u niego w czasie służby znajdować powinna, koszt na sprawienie innéj zastąpić obowiązany, i oprócz tego do kassy kar policyinych złp. 6. zapłaci, tudzież w miarę uznanéj potrzeby ostrzeżenia o tém publiczności przez pisma publiczne, koszt w téj mierze poniesie.

Artykuł 81.

Służący wyszedłszy ze służby najpóźniéj w przeciągu godzin 24. udać się powinien do Urzędnika policyinego, w którego okręgu z ostatniéj służby oddalił się, i okazać onemuż książkę z zaświadczeniem przez pana lub panią wydaném.

Artykuł 82.

Jeżeli Urzędnik policyiny nie znajdzie przyczyny powątpiewania o rzetelności okazanego sobie zaświadcze-

nia, takowe natychmiast i bezpłatnie podpisem swym stwierdzi.

Artykuł 83.

W przypadku podeyrzeń, dochodzenia iak nayspieszniey uskuteczniomemi bydź maia.

Artykuł 84.

Służący płci oboiędzy nieczyniący zadosyć przepisowi powyżey w artykule 81. wyrażonemu, w miarę opóźnienia swego w zgłoszeniu się do Urzędnika policyinego, i w miarę łącznych okoliczności, karze policyiney podpadaia.

Oddział 2.

O służących dziennych czyli Lehnlokaiach.

Artykuł 85.

W stolicy i innych miastach większych

kszych służący czyli tak zwani Lehnlokaie, do usług dziennych najmuiać się, winni bydź ludzie szczególni z dobrych obyczajów znani, i pod baczną kontrolą policyiną zostawać maia.

Artykuł 86.

Dla uzyskania od Policji zezwalającego świadectwa na sprawowanie tego rodzaju służby, obowiązani są złożyć zaświadczenia utrzymujących oberżę lub domy zaiezdne, okazać dawniejsze zaświadczenia, udowodnić swoje stałe mieszkanie.

Artykuł 87.

Przepisy powyższe w Oddziale 1. względem książek zaświadczeń zawarte, rozciągają się także do Lehnlokaiów.

Artykuł 88.

Świadectwo policyine i książka za-
Tom VIII. Do Nru 35. 20

świadczeń zostawać powinny u utrzymującego oberżę lub dom zaiezdny, u którego Lehnlokay do służby następczonym bywa.

Artykuł 89.

Przymywanie do usług takich ludzi świadectwem policyiném nieopatrzonych, ściaga na utrzymującego oberżę lub dom zaiezdny kary policyine, wyżey artykułem 75. oznaczone, i odpowiedzialność za szkody ztąd wynikłe.

O d d z i a ł 3.

O stręczeniu do służby.

Artykuł 90.

Nikt pod karami policyinemi, nie ma prawa z professyi trudnić się stręceniem służących bez upoważnienia Zwierzchności miejscowéy policyinéy.

Artykuł 91.

Upoważnienia do tego, tylko osobom pewnym i z obyczayności znanyim udzielane być powinny.

Artykuł 92.

Maiący prawo stręczenia pod karą utraty tegoż prawa, nie powinien nastręczać służących książką świadectw ninieyszém Urzędzeniem przepisaną, nieopatrzonych.

Artykuł 93.

Stręczący obowiązany iest zasiagać dokładnéy wiadomości o osobach, które za iego pośrednictwem o służbę się staraia, tak co do ich zdatności i sposobu zachowania się, iakoteż czyli te maia prawo rozrządzenia sobą.

Artykuł 94.

Wiedzący a rozmyślnie zamilcza-

iący o wadach służącego którego rekomenduje, karze Policyinicy ztp. 15. za powtórzeniem téj saméj karze podwójnéj, za trzecią razą utratą prawa stręczenia, a w miarę okoliczności obciążających, innym karom prawem kryminalném przepisany ulegnie, i za szkody ztąd wynikłe do odpowiedzialności pociągnionym być może.

Artykuł 95.

Pod jakimkolwiek pozorem, a tém bardziéj w chęci częstszéj swéj korzyści odmawiający służących w obowiązkach już będących, dla następczenia ich gdzieindziéj, prócz kary Policyinicy ztp. 30. prawo stręczenia utraci. Namawianie i stręczenie wiodące do zgorszenia i rozwiązłości, pociągają kary prawem na takowy postępki przepisane.

Artykuł 96.

Domy i tak zwane Kantory zleceni, gdzie staraiący się o służbę zgłaszać się zwykli, mają zostać pod baczny i ciągłym dozorem Policyi.

Artykuł 97.

Trudnienie się stręceniem służących z utrzymywaniem szynków, tudzież schadzki i przesiadywania tam służących, pod pozorem starania się o służbę, dozwalanemi i cierpianemi być nie mają.

Artykuł 98.

Prezydent Muncypalności i Policyi co do miasta Warszawy, a Kommissye Woiewódzkie co do innych miast, przepiszą szczegółowe prawidła i rozporządzenia porządkowe do miejsca i potrzeby stosowne, względem osób trudniących się stręceniem, tak

co do ich liczby i kwalifikacyi, iako-
też co do sposobu uskuteczniania swéy
dla publiczności usługi, zgodnie z
urządzeniami policyinemi.

Artykuł 99.

Oznaczają równie stosowną ilość opła-
ty iakową stręczący za swą usługę
pobierać mogą. Wymagający wyższej
opłaty nad przepisaną, nietylko to co
nadebrał zwrócić przez Policję będzie
zagniony, ale nadto karze policyiney
złp. 10. za każdą razą podpadnie.

O d d z i a ł 4.

O dozorze Policyinym nad
służącemi bez służby zosta-
jącemi.

Artykuł 100.

Służący wyszedłszy z służby ie-
śli innego sposobu do życia nie obie-

rają i stan fizyczny zdrowia nie czyni
ich niezdolnemi, niezwłocznie starać
się w inszą służbę wniść są obowiąz-
zani.

Artykuł 101.

Służący z własnéj winy przed
czasem oddaleni (art. 55.) pod bliż-
szym i ciągłym dozorem Policyi miey-
scowéj, dopóki pewnego i stałego
sposobu utrzymania się nie okażą, zo-
stawać powinni.

Artykuł 102.

Ludzie oboiég płci w miastach słu-
żbą się trudniący, jeżeli miesiąc bez
służby zostają, winni pod karą trzech
dni aresztu policyiniego stawić się
przed Urzędnikiem policyinym okrę-
gu w którym mieszkają, udowodnić
sposób utrzymania się i wskazać swe
zamieszkanie.

Artykuł 103.

Urzędnik policyiny wyda im pozwolenie na pobyt dla starania się o służbę z oznaczeniem terminu, w jakim wykazać powinni, czy weszli już w taką lub nie? i to w kontroli swęj zanotuje.

Artykuł 104.

Właściciel domu lub Komornik, u którego ludzie podobni przemieszkują, obowiązani pod karą w art. 75. oznaczoną, zawiadomić o nich Urzędnika policyinego.

Artykuł 105.

Służący po dwukrotném przedłużeniu terminu, z których każdy nad miesiąc dłuższym być nie powinien, a mianowicie po upłynieniu czasu do obeymowania służby zwyczajnego, jeżeli jeszcze bez zatrudnienia pozosta-

nie, winien będzie okazać przyczyny dla czego nie wszedł do służby.

Artykuł 106.

Wymówka, że służby znaleźć nie może, nie będzie uważaną za usprawiedliwiającą, jeżeli nie udowodni, iż się o nią starał, a znaleźć ię nie mógł.

Artykuł 107.

Służący płci oboięj względem których zaydzie przekonanie, iż iedynie z zamiłowania próżniactwa i podeyrzanych obyczajów nie biorą się do służby ciągłęj, odesłani bydź mają do domu zarobkowego, gdzie zatrudnienia bezpłatnie za dostarczeniem tylko żywności udzielanemi będą.

Artykuł 108.

Także ludzie podobnemu próżniactwu poświęcający się, do robot gmin-

ných, iako to: do roboty mieyscowéy około dróg i tym podobnych, za miera płacę, zmaglanemi bydz mogą dopóty, póki pewnego i stałego sposobu utrzymania się nie przedsięwzma.

T Y T U Ł IV.

O czeladzi wieyskiéy.

Artykuł 109.

Przez czeladz wieyską rozumieją się ludzie w miastach i na wsiach do robot pospolitych gospodarskich i rolniczych utrzymywani, iakiemi są: włódarze, karbowi, parobcy, fornale, dziewczki, pasterze i tym podobni.

Artykuł 110.

Rodzay służby czeladzi wieyskiéy i iéy należytości, zależy od zobopólnych między nią i panem czyli gospo-

darzem przez ugodę zawartych zobowiązań.

Artykuł 111.

Zastrzeżenia powyższe w Tytule I. art. 4. 5. 6. 7. tudzież przepisy w Tytule II. o wzajemnych obowiązkach i powinnościach panów i służących, ile te do przypadku zastósowanemi bydz mogą, zachowanemi zostaną w ogólności i względem czeladzi wieyskiéy.

Artykuł 112.

Przeciąg czasu służby wieyskiéy iest pospolicie roczny, czas weyścia w służbę zależy od umowy, a w braku takowéy od zwyczaju mieyscowego.

Artykuł 113.

Karność gdzieby skarcenie domowe nie było dostateczném, iak równie zapobieganie wszelkiego rodzaju po-

krzywdzeniom czeladzi wieyskiéy, należy do zwierzchności miejscowéy policyinéy, iako to: Burmistrzów w miastach, Wóytów w gminach.

Artykuł 114.

Urząd Policyiny miejscowy czuwać ma nad zachowaniem się czeladzi, i o wykorzenienie pospolitszych zdrożności i nałogów miejscowych iak najmocniéy starać się obowiązany.

Artykuł 115.

Ani czeladź służby swéy opuszczać, ani gospodarz czeladzi oddać nie może przed czasem ugodę zawarowanym, chyba w przypadkach takowych, iakie znoszą ugode między panem a służącym, podług powyższych przepisów (art. 39. 41. 55.) po należytém ich przed Urzędem Policyinym udowodnieniu.

Artykuł 116.

Czeladź wieyska w iedném miejscu z służby do służby przechodząca, może bydz przyiętą na ustne tylko zaświadczenie gospodarza, od którego z ostatniéy służby wychodzi.

Artykuł 117.

Czeladź podobna w miastach ulega urządzeniom wyżéy w Tytule III. oddziale 1. o zaświadczeniach przepisany.

Artykuł 118.

Czeladź przenosząca się do innéy gminy, w inny Cbwód lub w insze Woiewództwo, powinna bydz opatrzoną świadectwem z ostatniéy służby przez Urząd miejscowéy Policyi podpisaném, dopełni oraz urzędzeń o przesiedleniach.

Artykuł 119.

W świadectwach rzeczonych, wyszczególnioném bydź ma imię, nazwisko, opis osoby, wiek, stan, miejsce urodzenia, miejsce ostatniego pobytu, z wyrażeniem Gminy, Obwodu, i Woiewództwa, rodzaj służby odbytý, iéy przeciąg i sposób zachowania się w teyże, tudzież dokąd, w jakim zamiarze i kiedy wychodzi.

Artykuł 120.

Świadectwa podobne niezwłocznie i bezpłatnie udzielanemi bydź powinny, a to pod karą złp. 15. na pana a 30. złp. na Urzędnika Policyinego, gdyby wydania takowych świadectw bez słuszný przyczyny odmawiali, i pod znagleniem od wyższyć zwierzchności Policyiný do uskutecznienia tego, gdyby do niéy w téy mierze zażalenie zanesioném zostało.

Artykuł 121.

Czeladź bez opowiedzenia się Urzędowi miejscowemu Policyinemu, i bez żądania stosownego świadectwa pod karą od 15. do 30. złotych lub od trzech do sześciu dni aresztu Policyinego, z miejsca swego pobytu na mieszkanie dokądinađ przenosić się nie powinna.

Artykuł 122.

Každy przyjmuiący na mieszkanie do swego domu nowoprzybyłego do gminy człowieka, pod karą złp. 15. lub trzech dni aresztu, obowiązany iest naydaleý w przeciągu dni trzech donieść o nim miejscowemu Urzędnikowi Policyinemu.

Artykuł 123.

Urzędnik Policyiny, gdy przybyły za służbą człowiek zaświadczenia

z swęy gminy i świadectwa służby ostatnięj okazać nie iest w stanie, po zrobieniu z niego wywodu słownego, przez transport go do gminy właściwęj odeszle.

Artykuł 124.

W takim razie Urzędnik Policyiny, mięysca gdzie człowiek zwróconym zostanie, karę na wykraczającego artykułem 121. przepisana wymierzy, i następnie wyda onemuż świadectwo, gdyby takowego żądał, i gdy do udzielenia onegoż żadna nie zaydzie przeszkoda.

Artykuł 125.

Urzędnik Policyiny zaniedbuiący dopełnienia przepisów powyższych (art. 123. 124.) karze ztp. 30. ulega.

Artykuł 126.

Kommissarze Obwodowi mają obowią-

wiązek czuwać nad wykonaniem powyższych przepisów.

T Y T U Ł V.

O w y r o b n i k a c h.

Artykuł 127.

Będzie utrzymywana tak w miastach iak po wsiach w miejscowym Urzędzie Policyinym Kontrola ludzi do robot, bądź dziennie w miarę nastroczaiący się pracy, bądź na ogół roboty wynajmujących się. W Kontroli téy zapisywani będą osobno wyrobnicy miejscowi, osobno ludzie przybywaiący i przyięci do roboty na czas pewny z gmin innych, iako też wychodzący na czas dłuższy za zarobkiem za obręb swęy gminy.

Artykuł 128.

Każdy trudniący się wyrobkiem, bez różnicy płci i wieku i rodzaju zatrudnienia, winien być opatrzony urzędowém zaświadczeniem że jest zapisany w Kontrolę miejscowy Policyi.

Artykuł 129.

Zapisanie to ma obejmować imię, nazwisko, wiek, miejsce urodzenia, opisanie osoby, miejsce zamieszkania, rodzaj zatrudnienia, i wzmiankę czyli żonaty lub wolny.

Artykuł 130.

Dla dopełnienia tego w przeciągu trzech miesięcy po ogłoszeniu niniejszego urządzenia, ludzie wyrobkiem trudniący się, winni stawić się osobiście pod karą złp. 15. lub trzech dni aresztu Policyinego, przed Urzędem

Policyinym miejsca gdzie zamieszkuia lub gdzie ich urządzenie to zastanie.

Artykuł 131.

Urząd Policyiny w miarę przekonania się o miejscu pochodzenia i sposobie zarobkowania, po zapisaniu w Kontroli właściwy szczegółów wyżej (art. 129.) wyrażonych, wyda onemuż stosowne bezpłatne urzędowe zaświadczenie, albo jeżeli wyrobnik nie jest miejscowym mieszkańcem, kartę tymczasowego pozwolenia na pobyt w gminie, dla trudnienia się wyrobkiem, z oznaczeniem terminu, w którym tenże bądź po przedłużenie pozwolenia, bądź po świadectwo z czasu pobytu i sposobu zarobkowania w gminie zgłosić się powinien.

Artykuł 132.

Bez takowego świadectwa urzędu

miejscowéy Policyi lub karty tymczasowego pozwolenia na pobyt w gminie, nikt wyrobnika na mieszkanie, bądź na ciągłą robotę z którą mieszkanie i noclegi są połączone, pod karąmi Policyinemi w artykule 75. oznaczonemi przyjąć nie powinien.

Artykuł 133.

W Stolicy tudzież miastach Woiewódzkich dla porządku i skutecznego dozoru nad ludźmi wyrobkiem trudniącymi się, tudzież dla ułatwienia najmującym sposobności użycia ludzi pewnych i niepodęrzanych, zaprowadzone być mają numery które wyrobnicy na kapeluszach lub czapkach przytwierdzone nosić obowiązani. Urząd Policyiny przy sposobie kosztem iak najmniejszym Numera iednostayne na blasze lakierowane, i takowe wedle porządkowego

numeru iak kto w Kontrolli iest zapisany, każdemu przy udzieleniu świadectwa (art. 131.) za zwrotem kosztu doręczy i nosić każe.

Artykuł 134.

Ludzie dla szukania roboty w pewnych czasach, iako to: do żniwa, młocki, i tym podobnych robot rolniczych, w obce gminy udający się, winni także być zaopatrzeni w świadectwa Urzędu Policyinego miejscowéy gminy, obeymujące szczegóły artykułem 119. wskazane, z wymienieniem miejsca lub okolicy w które się udaie i zamiaru podróży. Przy udzielaniu świadectw takowych Urzędy Policyine iak naysciśléy i pod odpowiedzialnością za skutki baczyć powinny na zachowanie zastrzeżeń przepisanych Dekretem Nayiaśniejszego

Pana z dnia 5 Października 1816 roku
względem popisowych.

Artykuł 135.

Robotnicy przybywający na miejsce gdzie się roboty podejmują, winni w przeciągu godzin 24. stawić się przed Urzędem miejscowym Policyjnym, i onemuż świadectwa swe złożyć, który świadectwa rzeczone w Kontrolę właściwą wciągnie, a następnie po ukończeniu roboty wedle ugody do dalszćy podróży lub powrotu zawiązuie.

Artykuł 136.

Następne przechodzenie za zarobkiem w kraju z miejsca na miejsce, tym samym sposobem za poprzedniczćm zameldowaniem się Urzędowi miejscowym uskutecznianćm i poświadczanćm będzie.

Artykuł 137.

Ludzie nieokazujący zaświadczenia powyżćy przepisanego, przytrzymanymi i po ścisłćm badaniu, ieżeli się nie okażą zbiegami woyskowemi lub ukrywaiącemi się przestępcami z którymi podług osobnych przepisów postępićy należało, iako włóczęgi uważani, do gminy właściwćy przez transport zwróconemi bydź powinni, gdzie za włóczęgostwo ukaranemi zostaną.

Artykuł 138.

Ludzie zaświadczeniem wyrobników opatrzeni próżniactwu oddaiący się, w szynkowniach przesiadaiący, a tćm bardzićy którzy za przestępstwa iuż byli karanemi, iako podeyrzani pod szczegółniejszą bacnością Policyi zostawać maia.

Artykuł 139.

Ieżeli po dwukrotnych napomnie-

niach Policyjnych nie wezmą się do pracy, i nieudowodnią sposobu godziwego zatrudnienia z którego mają utrzymać, miejscowi do pracy w domu zarobkowym lub do robot na korzyść gminy zagnonemi, obcy zaś do gminy właściwéj z pismem Urząd tamtejszy Policyjny o powodach zawiadamiającem, przez transport wysłanemi będą.

Artykuł 140.

Entreprenerowie czyli przedsiębiorcy robot publicznych bądź prywatnych po miastach lub wsiach, tudzież fabrykanci lub inni iakiéykolwiek professyi maystrowie, i robotnicy do prac któremi się trudnią, ludzi bądź to dziennie, bądź na dłuższy czas, aż do ukończenia iakiéy pewnéj roboty najmujący, ulegną karze policyjnéj (art. 132) gdy ich nieopatrzonych należytém iak wyżéj

świadectwem przyimają i utrzymają, a w miarę okoliczności także surowszym karom prawami przepisany podpadną za zaniedbanie potrzebnéj ostrożności, gdyby się ci ludzie ukrywającami popisowemi, zbiegami woy-skowemi, lub przestępcami bydz okazali.

Artykuł 141.

Trudniący się spławami drzewa, produktów lub towarów za granicę i przyjmujący do tego ludzi za flisów lub orylów, mają pod odpowiedzialnością baczyć, ażeby ludzie ci należytymi świadectwy byli opatrzeni, stosując się do przepisów postanowieniem z dnia 23. Kwietnia 1816 r. obiętych, tudzież do zastrzeżeń szczegółowemi w téj mierze Urządzeniami policyjnemi ogłoszonych.

Artykuł 142.

Zastrzeżona powyższemi artykułami odpowiedzialność na najmujących, nieuwalnia Urzędów miejscowych policyjnych od obowiązku baczenia na legitymacją ludzi do robot najmujących się, i ścisłego dopilnowania ażeby pomiędzy ludźmi pod okiem Policyi do najmu nastroczającemi się lub naiętami, nie ukrywali się popisowi, zbiegi woyskowi lub inni przestępcy.

Artykuł 143.

Wyrobnicy winni uskutecznić porządnie i w swym czasie robotę której się podjęli.

Artykuł 144.

Choroba lub nieniszczenie przez najmującego w terminach umówionych, ugodzonéj za robotę nagrody,

upoważniaią wyrobniaka do poprzestania, choćby nieukończonéj roboty.

Artykuł 145.

Uchybienia w art. 55. względem służących wymienione, o ile te do wyrobników stosować się mogą, upoważniaią najmującego do oddalenia wyrobniaka przed czasem, lub przed ukończeniem roboty, do której był ugodzonym.

Artykuł 146.

W przypadkach obydwoma powyższemi artykułami objętych, wyrobnik tylko w stosunku dni odrobionych lub posuniętéj ku ukończeniu roboty wynagrodzenia żądać może.

Artykuł 147.

Jeżeli czas roboty, ani warunek kończenia iéy nie był umówiony, jest

domniemanie ugody na dnie, i wyrobnik po każdym skończonym dniu pracy oddalić się może.

Artykuł 148.

Jeżeli z winy najmującego zaszła przeszkoda robotę przerywająca, najmujący obowiązany jest i za czas przerwy wynagrodzić wyrobnik, gdy ten po ustaleń przeszkodzie robotę dokończyć jest gotów. Nawzajem obowiązany jest wyrobnik nagrodzić najmującemu szkody zrządzone, jeżeli przerwa w robocie z iego nastąpiła winy.

Artykuł 149.

Jeżeli przypadek nieprzewidziany nie dopuszcza ukończenia roboty, wyrobnik żądać może wynagrodzenia tylko za czas pracy, lub w stosunku posunięty roboty.

Artykuł 150.

Jeżeli robota przed czasem ukończenia, z winy najmującego, lub z winy wyrobnika zupełnie ustała, albo wcale nie doszła, natenczas ponoszący zawód lub szkodę, od przewinającego stosownego wynagrodzenia żądać może.

T Y T U Ł VI.

Przepisy Ogólne.

Artykuł 151.

Zwierzchność miejscowa policyjna, to jest: Prezydenci lub Burmistrze w miastach, a Wóyci w gminach, w przypadkach potrzeby porządkowey karności służących i czeladzi, tudzież nawzajem w zastanianiu tychże od pokrzywdzeń i niesłuszności, winna niezwłoczną pomoc w ich

zaskarżeniach i opiekę służącym w sprawiedliwych ich zażaleniach, stosownie do przepisów powyższych.

Artykuł 152.

Zwierzchność miejscowa policyjna w rozpoznawaniu skarg i wymierzaniu kary, postępować będzie iako Sąd Policyjny podług wskazanych sobie przepisów, bez żadnych innych formalności, działając w téj mierze z pośpiechem i bez kosztów.

Artykuł 153.

Kary pieniężne Zwierzchność policyjna ściaga drogą administracyjną, kontrola onych w porządku utrzymwaną być powinna.

Artykuł 154.

Przepisy Postanowienia Naszego z dnia 26. Kwietnia 1817 r. iako Urza-

dzeniem ninieyszém zastąpione, uchylamy.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném być ma, Komisynom Rządowym w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 24. Grudnia 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podp.) T. Mostowski.

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Originalem
Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 12. Lutego 1824 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

My A L E X A N D E R I.

*Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.*

Uzupełniając przepisy Postanowienia Naszego z dnia 18 Marca 1817 r. oznaczającego prawidła względem stawiania i reparacyi Kościołów, oraz Uchwały Namiestnika, która w rozwinięciu powyższego postanowienia na dniu 3. Stycznia 1818 roku wydaną została; na przełożenie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, i po wysłuchaniu zdań Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu;

Po-

Postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1.

W uskutecznieniu artykułu 2. Postanowienia z dnia 18 Marca 1817 r. uznanie potrzeby reparacyi, ułożenie planu, wyrachowanie i rozkład kosztów na reparacye lub stawianie nowych Kościołów i budowli Kościelnych, należy wyłącznie do miejscowych dozorów Kościelnych, które wygotowane przez siebie dzieła mają przysłać za pośrednictwem właściwych Kommissyi Wojewódzkich, pod zatwierdzenie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Artykuł 2.

Właściciele dóbr nieruchomych w Parafii wybierać będą co sześć lat do-
Tom VIII. Do Nru 35. 22

zór Kościelny za poprzedniczym uzyskanem upoważnieniem od Komisji Wojewódzkiej która czas i miejsce zebrania oznaczy. Do tego dozoru Kolator Dziedzic i Dziekan miejscowy z prawa, trzech zaś innych Parafian właścicieli, przez wybór oznaczonych, należeć mają.

Komplet narady dozoru z trzech osób najmniej składać się ma.

Artykuł 3.

Gdyby w Parafii nie było trzech Właścicieli dóbr nieruchomości, natenczas dozór Kościelny z mniejszej liczby Członków, a nawet w zupełnym braku innych osób do Kościelnego dozoru wybranymi być mogących, z Dziedzica gruntu na którym się znajduje Kościół, Kolatora i Dziekana miejscowego składać się może.

Artykuł 4.

Dozór Kościelny przez Dziedzica, lub Dziekana, gdyby pierwszy tego zaniedbał, zwoływany będzie.

Artykuł 5.

Po uznaniu potrzeby reparacji Kościoła, dozór miejscowy przekona się naprzód: czyli w erekcyi lub przez późniejsze rozporządzenie, nie został obmyślony fundusz, albo włożony na kogo obowiązek utrzymywania i reparacji Kościoła. Gdyby żadnego na ten cel funduszu nie było, lub istniejący nie wystarczał, wezwani być mają Parafianie do złożenia ofiar dobrowolnych, po skutecznieniu czego, reszta wydatków między Parafian rozłożoną zostanie.

Artykuł 6.

Wrazie uznaney konieczności roz-

łożenia kosztów na stawianie lub re-
paracyą Kościoła między Parafian,
po odtrąceniu części składki na Ple-
bana artykułem 6. Postanowienia z
dnia 18 Marca 1817 roku i na Kola-
tora artykułem 2. Uchwały Namie-
stnika Naszego z dnia 3. Stycznia 1818
roku nałożoné, wydatki na kupno
materiałów i zapłatę rzemieślnika po-
między Dziedzica i Parafian, właścicieli
gruntowych, wydatki zaś na
sprowadzenie materiałów i ręczną po-
moc przy fabryce, między Parafian
niemających dóbr nieruchomych i
między włościan, stosownie do uchwa-
ły z dnia 3. Stycznia 1818 roku i po-
dług zasad tąż uchwałą wskazanych,
rozdzielone być mają.

Artykuł 7.

Jeżeliby który z Parafian działa-
nym rozkładem kosztów mniemał się

bydź przeciążonym, rozkład takowy
do właściwéj Kommissyi Woiewódz-
kiey a następnie do Kommissyi Rzą-
dowéj Wyznań Religijnych i Oświe-
cenia Publicznego zaskarżyć może.

Artykuł 8.

Składki na Parafian tylko w celu
stawiania lub reparacyi Kościoła i
zabudowań Kościelnych w obwodzie
Cmentarza będących, iako to: Dzwon-
nicy, Kośnicy, i Grabarni, nałożone
bydź mogą. Wszelkie zaś reparacye
w mieszkaniu lub budynkach go-
spodarskich Plebana, jeżeliby na to
nie było funduszu erekcyjnego, albo
zapisu, Plebani sami uskuteczniać
mają.

Artykuł 9.

Dla pomnożenia funduszu na utrzy-
manie Kościołów, Cmentarzy i budo-

wli Kościelnych, po każdym zmarłym duchownym beneficjancie część czwartą pozostałego majątku, nietykając własności gruntowych wiejskich lub miejskich przez spadek odziedziczonych i w naturze po zgonie duchownego pozostałych, oddzielona być ma iako część obowiązkowa na Kościół przy którym zmarły zostawał lub zostawać był powinien. Od tego przepisu wyłączają się Parochowie Grecko-Katoliccy w ogólności, a w szczególności osoby zakonne obóyga obrządków, żyjące pod przełożnictwem po zgromadzeniach i ślubami ubóstwa zobowiązane, jeżeli w czasie swojego życia nie były w posiadaniu iakowego beneficjum.

Artykuł 10.

Oprócz czynności artykułem 2. Postanowienia z dnia 17 Marca 1817 roku

dla dozoru Kościelnego przepisanych, włożony będzie na też dozory szczególny obowiązek spisywania i odbierania fundi instructi po każdym zmarłym Plebanie, a to w przytomności Urzędnika Administracyjnego przez Kommissyą Woiewódzką właściwą delegowanego. Wszelkie szkody w zabudowaniach Plebańskich, w porządkach do Plebanii, rzeczach i sprzętach do Kościoła należących, zdziałane przed wszystkiemi innemi należytościami, z majątku po zmarłym pozostałego, wynadgrozdzone być powinny.

Artykuł 11.

Dochód z pokładnego, ieśli przez wyższą potrzeby przyzwoitego utrzymania Cmentarza, powinien być obrócony przez dozór Kościelny na Kościół; zbywający zaś od reparacyi

Kościół fundusz tego rodzaju, może być i na utrzymanie mieszkania Plebańskiego użyty.

Artykuł 12.

Gdyby dozory Kościelne do których stosownie do artykułu 1. uznanie potrzeby reparacyi Kościoła, podawanie planu i wyrachowanie kosztów należy, okazały się niedbałemi, gdyby kompletu przepisanego zgromadzić nie mogły, lub zgromadzenie swoje zwłóczyły, w tym razie mają być naprzód upomniane przez Kommissyą Woiewódzką, a skoroby to nie skutkowało, też Kommissya doniesie o tem Kommissyi Rządowéj Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, która użyie środków nagłaiających.

Artykuł 13.

Kosztorysy z wyrachowaniem ilo-

ści materyałów, tudzież plany rozmaitej wielkości i kształtu na stawianie Kościołów, Kaplic publicznych, Dzwonnic, na opasanie cmentarzy, na Końnice i Grabarnie, przygotowane będą z polecenia Rządu i rozesłane po Kommissyach Woiewódzkich dla udzielenia ich tym dozorum które będą chciały z nich korzystać; kosztowniejsze budowy nad rozesłane przez Rząd wzory, iedynie z funduszu dobrowolnych ofiar, dozory Kościelne przedsiębrać będą mogły.

Artykuł 14.

Przepisy Postanowienia Naszego z dnia ¹⁸ Marca 1817 roku oraz Uchwały Namiestnika z dnia 3. Stycznia 1818 roku któreby rozporządzeniom niniejszego Postanowienia przeciwne były, uchylają się.

Artykuł 15.

Wykonanie niniejszego Postano-

wienia które w Dzienniku Praw ma
bydź umieszczone, Kommissyom Rzą-
dowym, w czém do której należy
polecamy.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{25 \text{ Grudnia}}{6 \text{ Stycznia}}$
1824 roku.

(podpisano) **ALEXANDER.**

Minister Wyznań i Oświecenia
(podpisano) *Stanisław Grabowski.*

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie General Brygady
Radca Stanu Dyrektor Generalny
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie General Brygady
Radca Stanu Dyrektor Generalny
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Baden

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia d. 28. Lutego 1824 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Na przełożenie Kommissyi Rządo-
wéy Przychodów i Skarbu z dnia 29-
Grudnia 1818 roku w przedmiocie
obliczenia pretensyi iakie dożywotni
uprzywileiowani Dóbr Rządowych po-
siadacze w Woiewództwach Po-Galli-
cyiskich z powodu nadzwyczajnych
w czasach wojennych ponoszonych
ciężarów do Rządu iako właściciela
rzeczonych dóbr formułą, postanowi-
liśmy następne w tym względzie pra-
widła.

Artykuł 1.

Wszelkie dostarczenia i opłaty mają być obliczone poczynając od zaprowadzenia Rządu Konstytucyjnego do Województw Po-Galicyjskich.

Do téj oblikwidacyi nie powinny wchodzić:

- a) Wszelkie podatki krajowe etatowe i liwerunki z Ustaw Séymowych pochodzące.
- b) Klęski wojenne iako to: rabunki, pożary ognia z woyny i kwaterek.
- c) Żadne budowle i melioracye, gdyż uprzywilejowani Possessorowie dożywotni winni w takim stanie oddać dobra, w jakim takowe odebrali.
- d) Również do wynagrodzenia nie należą dostawy dla woysk Rosyjskich wydane, które albo wprost przez Kassy Rosyjskie

zaspokoione zostały, lub przez też Kassy zapłacone być mają.

- e) Wyłączaia się także wszelkie przez Possessorów uprzywilejowanych poniesione ciężary, nie do gruntu lecz do osób przywiązane iako to: podatek lazaretowy, wydatki na zastępców i konie i t. p.
- f) Składki na umundurowanie woyska, żołd i żywność w czasie wkroczenia woysk Polskich do Galicyi przez Dwory opłacone, iako należące do klęsk wojennych.
- g) Wreszcie wszelkie inne pretensye wyłączaia się i do likwidacyi przyięte być nie mogą, które stosownie do Postanowienia z dnia 20. Lutego 1816 roku dla Dzierżawców Dóbr Rządowych nie mają być bonifikowane.

Artykuł 2.

Sposób udowodnienia pretensyi w mowie będących przepisuje się ten sam iaki jest oznaczony dla Dzierżawców Dóbr Rządowych, Postanowieniem z dnia 20. Lutego 1816 roku w Rozdziale III. §§. 56. 57. i 58.

Artykuł 3.

Wynagrodzenie oznacza się w takiéy proporcyi w iakiéy uprzywilejowany posiadacz opłaca do Skarbu dymidie, tertie lub kwarty, to jest opłacaiaący dymidie, czyli połowę dochodu podług lustracyi z roku 1789 w połowie także będzie miał wynagrodzone pretensye, ten co opłaca tertie czyli $\frac{1}{3}$ części dochodu uzyska bonifikacyą ze Skarbu w trzech czwartych częściach przyznanych mu pretensyy a $\frac{1}{4}$ część sam ponosić winien bez nagrody; opłacaiaący nakoniec czte-

ry kwarty czyli całkowity dochód lustracyiny, mieć będzie wynagrodzone pretensye w całkowitości. Opłaty dymidiów, tercyów i kwart, obowiązani będą Possessorowie przywilejami i lustracyami udowodnić dla ustanowienia powyższéy proporcyi w bonifikowaniu.

Artykuł 4.

W ogólności przyimuie się za zasadę iż roczne pretensye posiadaczów uprzywilejowanych Dóbr Rządowych nie mogą przenosić rocznego dochodu lustracyjnego, z którego dymidie tertie i kwarty opłacaiaą.

Artykuł 5.

Cena produktów powinna być podług rocznéy frakeyi ceny targowéy respective miast Woiewódzkich w likwidacyach przyjętą i zaświadczeniami Władz mieyscowych udowodnio-

na. Centnar francuzki siana rachować należy tylko po złotych polskich dwa. Słoma zaś do bonifikacyi nie należy.

Artykuł 6.

Pretensye podług powyższych prawideł obliczone i za legalne przyjęte skompensowane zostaną posiadicielom dożywotnim w zaległych z Dóbr Rządowych przez nich posiadanych należnościach Skarbowych po dniu 1. Czerwca 1816 roku w poborze zawieszonych. Ci zaś posiadacze którzyby nie mieli żadnych zaległości, wydane sobie mieć będą przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu assekuracye piśmienne zapewniające im wypłatę ich należności w sposobie takim iak dla Dzierżawców Dóbr Rządowych uchwałą z dnia 3. Marca r. b. postanowiono.

Art. 7.

Artykuł 7.

Kommissye Woiewódzkie pretensye w mowie będące obliczą a Delegacya Administracyina liquidum tychże ostatecznie ustanowi. Gdy pretensye te przez Skarb bonifikować się mające o tyle o ile z Epoki byłego Xięstwa Warszawskiego pochodzą, za długi Xięstwa uważane być mogą, przeto wyroki Delegacyi Administracyiney przeznaczające bonifikacye dla dożywotników Dóbr Rządowych przesyłane będą przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu Kommissyi w skutek Traktatów Wiedeńskich do obliczenia długów byłego Xięstwa Warszawskiego ustanowioney, w celu zamieszczenia przyznanych im pretensyi, między długi Xięstwa Warszawskiego iako mających się bonifikować Skarbowi Królestwa Polskiego.

Tom VIII. Do Nru 35.

23

Artykuł 8.

Wykonanie niniejszego Postanowienia Kommissyi Rządowej Przycho-
dów i Skarbu, i Delegacyi Admini-
stracyinėj polecamy.

Działo się w Warszawie na Posie-
dzeniu Rady Administracyinėj, dnia 29.
Grudnia 1818 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezdniący w Kom-
missyi Rządowej Przycho-
dów i Skarbu

(podpisano) J. Węgleński.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Radzi.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 4. Marca 1824 roku.

w Imieniu Najiaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla

Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Uzupełniając postanowienie Nasze
z dnia 29. Grudnia 1818 roku i rozwią-
zując wątpliwości, które dotąd wstrzy-
mywały Delegacyą Administracyiną
od ostatecznego wyrokowania w spra-
wach Obrachunkowych o wzajemne
pretensye Skarbu publicznego i uprzy-
wileiowanych posiadaczy dóbr Rządo-
wych w Woiewództwach po Gallicyi-

skich, na przełożenie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Pretensye Emfiteutycznych posiadaczy dóbr Rządowych, mają być wedle zasad postanowieniem Naszém z dnia 29. Grudnia 1818 roku dla Dożywników wskazanych obrachowane i wynadgrrodzone.

Artykuł 2.

Dostawy produktów, iakieby dożywni i Emfiteutyczni posiadacze dóbr Rządowych, z niewłaściwie rozciągniętego Dekretu Królewskiego z dnia 4. Września 1812 roku na rachunek opłaty lub zaległości dymidy, tercyi i kwarty, uskuteczniłi, mają

bydź za nadzwyczajne dostarczenia uważane i wedle zasad postanowienia Naszego z dnia 29. Grudnia 1818 roku obliczane i zasądzone.

Artykuł 3.

Termin normalny, od którego obrachunki wzajemnych pretensyi mają się poczynąć iest dzień ogłoszenia Dekretu Królewskiego 24. Lutego 1810 roku zaprowadzającego Rząd Konstytucyjny do Woiewództw po Gallicyiskich.

Artykuł 4.

Po umieszczeniu w Dzienniku Praw tak niniejszego iako téż postanowienia Naszego z dnia 29. Grudnia 1818 roku wykonanie onych Delegacyi Administracyinéy polecamy.

Działo się w Warszawie na posie-

dzeniu Rady Administracyinėj dnia
24. Grudnia 1823 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Przydujący w Kom-
missyi Rządowej Przycho-
dów i Skarbu.

(podpisano) X. X. Lubecki.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego,
Szef Bióra
K. H o f f m a n n.

Data ogłoszenia dnia 4. Marca 1824 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla

Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważając że przepisy karne Skar-
bowe z dnia 1. Października 1809
roku dotąd obowiązujące, nie mogą
bydź skutecznie zastosowane do prze-
mycających trunki, w Miastach Rzą-
dowych, gdzie zaprowadzoną jest lub

będzie wyłączna sprzedaż onych na rzecz Skarbu; gdy skutkiem téj bezkarności dochody publiczne na znaczne straty są narażane, w zamiarze powściągnięcia tego rodzaju zdrożności, zanim ogólnie dzieło urządzeń karnych Skarbowych wygotowaniem i w właściwéj drodze ogłoszonym zostanie, na przedstawienie Komisji Rządowéj Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Przemycający trunki krajowe do Miast w których iest lub będzie dochód z sprzedaży onych przez Administracyą Rządową na wyłączną rzecz Skarbu publicznego, pobieranym;

oprócz utraty przedmiotu, który przemycić zamierzono, zapłacić będzie obowiązany tytułem kary, podwóyną wartość onego, biorąc za zasadę cenę po iakiéy Administracya Rządowa trunków do szynków sprzedaie, w czasie gdy popełnioną została defraudacya.

Artykuł 2.

Do Miast dopiero namienionych, tylko przez rogatki lub punkta przez władzę miejscową wskazane, przystęp iest dozwolony; ktokolwiek przez okopy, lub miejsca przez Rząd zakazane przechodzi lub przejeżdża do Miasta, chociażby mu zamiar defraudacyi udowodnionym nie był, zapłaci kary złotych trzydzieści.

Artykuł 3.

Jeżeliby kary pieniężne tak powyższemi artykułami objęte, iako i te, któreby na mocy istniejących dotąd przepisów, w innego rodzaju defraudacjach wymierzone zostały, dla ubóstwa defraudanta ściągnięte być nie mogły, w takim razie podług zasady w §. 21. przepisów karnych dotychczasowych wyżej na wstępie z daty zacytowanych, zamienione być mają na areszt policyiny. Osadzony w areszcie, użytym być ma do robot zwykłego sposobowi zarobkowania onego odpowiednich, lub też do naprawy dróg i obwałowania Miasta. Opłata za robotę liczona będzie w stosunku do kwoty codziennie na żywienie aresztowanego potrze-

bnéy, i z właściwych funduszów ma być uiszczona.

Artykuł 4.

Wszelkie inne przepisy karne, dotyczące się defraudacyów i kontraband, o ile niniejszém postanowieniem wyraźnie zmienione nie zostały, zachowują się w swéj mocy, do czasu w którym Urządzenia Ogólne Skarbowe w téj mierze wygotowane, ogłoszone będą.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma; Kommissyom Rządowym w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na po-

siedzeniu Rady Administracyinéy dnia
10. Lutego 1824 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący w Kom-
missyi Rządowéy Przycho-
dów i Skarbu
(podpisano) X. X. Lubecki.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości.
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
SzeF Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 15. Marca 1824 roku,

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz *Wszzech Rossyi, Król Polski*
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46.
Ustawy Konstytucyinéy Królestwa
Naszego Polskiego, oraz na postano-
wienie Nasze o uszlachceniu z dnia ⁵/₁₇
Czerwca 1817.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi
Senatu tym końcem ustanowionéy ia-
ko téż i zdania ogólnego zgromadze-
nia Naszég Rady Stanu,

Na rapport Namiestnika Naszego
w rzezoném Królestwie,

Chcąc uznać stałe łózone przez
JP. Karola Glotz Dzierżawcę Dóbr

Rządowych Groiec - Wielki i Łagiewniki usiłowania ku rozkwitnieniu przemysłu rolniczego w Naszém Królestwie Polskiem a przyczynieniu się tym sposobem do dobra ogólnego kraju,

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż JP. Karolowi Glotz dla niego i jego potomków prawych i w prostéj linii tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téj godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JP. Karolowi Glotz i wyż rzezonym potomkom Jego, herb *Melissa*, to jest:

Na tarczy w polu błękitném przeciętęj ukośnie od lewego na prawy

bok belką białą, na której w posrodku głowa wołowa między dwoma pszczołami złotemi latającemi, sześć gwiazd srebrnych sześciokątnych to jest po trzy gwiazdy z każdéj strony belki. Tarcza obwiedziona złotą obwódką nabitą żelaznemi gwoździkami, nad nią hełm z złotą koroną o pięciu liściach ozdobioną trzema strósiemi piórami.

Udzielając niniejsze dyploma szlachectwa i herbu JP. Karolowi Glotz, upoważniamy Go wraz z potomstwem jego prawem i w prostéj linii do zaszczycania się szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznymi czasy.

Dla większégó wagi, niniejsze dyploma własnoręcznie podpisując roz-

kazujemy pieczęć herbową Naszego
Królestwa Polskiego na niém przy-
łożyć.

Dan w Carskiem Siele dnia 17
Września 1821 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policji:

(podpisano) *T. Mostowski.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *I. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kośsecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 6. Kwietnia 1824 roku.

DZIENNIK PRAW

N^{ro.} 36.

Tom ósmý.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Na rapport ukochanego Brata Naszego Jego Cesarzewiczowskiéy Mości Wielkiego Xięcia KONSTANTEGO Naczelnego Wodza Woyska Naszego Królewsko-Polskiego.

Zważywszy iż iest nieuchronną potrzebą zastąpić w szeregach woyska tegoż, ubytek iakiegoby w upłynionym roku doznało, skutkiem wyisścia Podofficerów i żołnierzy którzy, z przyczyny upłynienia lat służby, interessów successyinych, kalectwa lub innych prawnych powodów uznani byli za kwalifikujących się do uwolnień, pensyi retretowych lub

przeniesienia do Korpusu Weteranów i Inwalidów, również iak skutkiem zaszłych śmierci, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Celem utrzymania Woyska Naszego Królewsko-Polskiego na rok 1824 w komplecie stopy pokoju, wybraném będzie, poczynając od 1. Listopada r. b. na cały rozciągłości Królestwa, dwa tysiące ośmset rekrutów, z rządu popisowych.

Artykuł 2.

Zaciąg ten uskuteczniiony będzie stosownie do rozporządzeń obiętych postanowieniami Naszemi, z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816 roku i $\frac{17}{29}$ Lipca 1819 roku.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Naszego

postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném bydź ma, Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policji oraz Woyny w czém do której należy polecamy.

Dan w Briańsku dnia $\frac{17}{29}$ Września 1823 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji.
(podpisano) *T. Mostowski.*

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: General Brygady
Radca Stanu, Dyrektor Generalny
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: General Brygady
Radca Stanu, Dyrektor Generalny
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 6. Kwietnia 1824 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

W celu zapewnienia Officerom i Urzędnikom Woyska Naszego Królewsko-Polskiego sposobu utrzymania się przyzwoitego, gdy wiek podeszły lub utracone zdrowie, wypadków wojennych za przyczynę niemaiaące, niezdadnemi ich do dalszey służby uczynią; oraz chcąc zabezpieczyć wsparcie dla wdów i sierot po Officerach i Urzędnikach tegoż Woyska pozostałych: umysłiliśmy urządzić sto-

warzyszenie tychże Officerów i Urzędników Woyskowych i po zasiągnięciu zdania ogólnego zgromadzenia Rady Stanu; postanowiliśmy i stano-
wiamy co następuje:

T Y T U Ł I.

O Składzie stowarzyszenia Emerytalnego.

Artykuł 1.

Wszyscy Officerowie od Generałów aż do Podporuczników włącznie, oraz Urzędnicy Woyskowi w stopniach Officerskich będący, należec będą do stowarzyszenia Emerytalnego i wychodząc ze służby dla wieku podeszłego, kalectwa lub utraty zdrowia nie z winy własney i nie z przyczyny wojny pochodzących, mieć będą prawo do pensyi wysłużoney z funduszów stowarzyszenia.

Dla tych zaś Woyskowych którzyby z przyczyny utraty zdrowia z ran w boiu odniesionych pochodzącéy, stali się niezdawnymi do służby, równie iak i dla wdów i sierot po Woyskowych w boiu poległych lub którzy z ran otrzymanych zmarli, opatrzenie oddzielne ze Skarbu publicznego wyznaczoném będzie wedle prawideł ninieyszém postanowieniem przepisanych.

T Y T U Ł II.

O funduszach stowarzyszenia Emerytalnego.

Artykuł 2.

Fundusz stowarzyszenia Emerytalnego składać się będzie:

a.) z procentu corocznie od samego żołdu Officerom i Urzędnikom Woyskowym potrącanego.

b.) z dochodów przypadkowych iakoto: ofiar, zapisów, legatów dobrowolnie na korzyść stowarzyszenia lub Woyska czynić się mogących.

c.) z procentów od Summ lokowanych stosownie do przepisów art. 6. ninieyszego postanowienia.

Artykuł 3.

Procent roczny po cztery od sta potrącany będzie Officerom i Urzędnikom Woyskowym, od żołdu ich etatowego, w dwunastéy części przy wypłatach miesięcznych, niemniéy od żołdu na oszczędność Kassy Woyskowej przechodzącego.

Potrącanie procentu Officerom i Urzędnikom Woyskowym na reformie zostaiącym, dźać się będzie w stosunku ich żołdu reformowego.

Artykuł 4.

Od żołdu Officerów Inwalidów i Weteranów oraz od pensy Emerytalnych już wysłużonych żadne potrącenie na rzecz stowarzyszenia Emerytalnego miejsca mieć nie będzie.

Artykuł 5.

Kommissya Rządowa Woyny będzie miała dozór i administracyą funduszów stowarzyszenia Emerytalnego pilnie przestrzegając, ażeby te fundusze nie były obracane na żaden inny przedmiot; stan zaś rzeczywisty Kassy Emerytalnéy corocznie ogłaszany będzie Woysku przez Kommissyą Rządową Woyny.

Artykuł 6.

Gdyby po upłynieniu roku zbywające fundusze stowarzyszenia, były tak znaczne, iżby przypuścić mo-

żna że po pokryciu wydatków na pensye wysłużone w ciągu następnego roku wyznaczyć się mogące, pozostałoby jeszcze 50,000 złp. takowa Summa lokowaną być może bądź na bankach publicznych, bądź na hypotece ziemskiéy, tak, aby Summa lokowana nie przenosiła połowy wartości dóbr podług zasady oszacowania przyjętęy, do podatku ofiary 10. grosza.

Artykuł 7.

Jeżeli doświadczenie okaże, że stosunek 4. od sta przewyższy Summę na pensye wysłużonych potrzebną, na ówczasniżenie onego nastąpi, iak też nawzajem; jeżeliby okazał się niedostatecznym, podwyższony zostanie.

Podwyższenie takowe lub niżenie za Naszém jednak postanowieniem po wysłuchaniu ogólnego zgromadzenia

Rady Stanu, wydać się mającém, nastąpić będzie mogło.

Artykuł 8.

Officerowie lub Urzędnicy Wojskowi przed zawiązaniem stowarzyszenia Emerytalnego w służbie będący, gdy im przyznana będzie pensya Emerytalna, część téy pensyi za lata przed ustanowieniem stowarzyszenia wysłużone, pobierać będą ze Skarbu publicznego, a resztę z funduszów tegoż stowarzyszenia.

Ponieważ do ustanowienia Emerytury Officerom i Urzędnikom Wojskowym liczone zostaną lata ogólnie w służbie Woyskowéy strawione, a do stowarzyszenia dopiero od czasu kiedy Officerami lub Urzędnikami Woyskowemi w stopniu Officerskim zostali, należeć będą; przeto część pensyi za lata w stopniach niżéy Of-

ficera wysłużone pobierać będą ze Skarbu publicznego a resztę podług prawideł wyżéy niniejszym artykułem opisanych.

Artykuł 9.

Spisowi gdy po wysłużeniu lat 10. prawem przepisanych otrzymaia uwolnienie od służby Woyskowéy, a następnie weyda do służby Cywilnéy, nie będą sobie mieli rachowane do Emerytury te lat 10. w służbie Woyskowéy strawione.

Gdyby zaś nad lat 10. w Woysku zostawali, w stopniach niżéy Officera, a późniéy weszli do służby Cywilnéy, natenczas będą im liczone do Emerytury wszystkie lata w służbie Woyskowéy strawione.

W tym przypadku uzyskuiąc Emeryturę pobierać będą ze Skarbu publicznego część pensyi za lata wy-

służone w Woysku, a część podług prawideł w art. 8. wyrażonych.

Artykuł 10.

Officerowie i Urzędnicy Woyskowi z Woyska do służby Cywilnéj za poleceniem władzy naywyższej Woyskowéj przechodzący, będą sobie mieli zwrócone składki na fundusz Emerytury Woyskowéj czynione, i wniosą je do funduszków Emerytury Cywilnéj. Officerowie zaś i Urzędnicy Woyskowi otrzymujący żadaną dymissyą przed wysłużeniem Emerytury, nie będą sobie mieli zwróconych składek z funduszków Emerytury Woyskowéj.

Jeżeli więc późniéj otrzymaia iaki Urząd Cywilny, muszą albo na nowo liczyć lata służby, albo jeżeli zechcą żeby im służba Woyskowa rachowana była do Emerytury, naten-

czas złożyć będą winni do funduszu stowarzyszenia Cywilnego w gotowiznie tyle, ile w funduszach Emerytury zostawili, i nawzajem, gdyby Urzędnik Cywilny dobrowolnie się oddalający wchodził do Woyska w stopniu Officerskim, dopełnić winien tego samego warunku.

T Y T U Ł III.

O pensyach Emerytalnych.

Artykuł 11.

Emerytury dzielić się będą na 3. klasy:

Pierwsza, składać się będzie z $\frac{1}{4}$ części żołdu, od którego procent do stowarzyszenia ostatecznie był płacony.

Druga, z połowy tegoż żołdu.

Trzecia, z całkowitego tegoż żołdu.

Do pierwszhey, nadaią prawo 20. lat służby skończonych.

Do drugiey, 30. lat służby skończonych.

Do trzeciey, 40. lat służby skończonych.

Żadnéy z powyższych klass otrzymać nie może kto nie ma 50. lat wieku skończonych.

Artykuł 12.

Jeśli atoli po wysłużeniu lat 20. lub 30. Officer albo Urzędnik Woy-skowy Emeryt dalej ieszcze służy, wtedy pensya iego Emerytalna ro-snać będzie corocznie w progressyi arytmetycznéy, a to w ten sposób, iż przez przeciąg lat służby od 20. skończonych do 30. skończonych, co rok do pensyi klasy pierwszhey jedna dziesiąta część oneyże przybywać będzie, a przez przeciąg lat służby od

od 30. skończonych do 40. skończonych, pensya klasy drugiey również co rok iedną dziesiątą onéy częścią ma się powiększać.

I tak n. p. przypuściwszy że ostatnia płaca etatowa Emeryta wynosiła rocznie 4000 zł. to po wysłużonych 20. latach pensya iego wynosić będzie 1000 zł.

po wysłużonych 21. latach . 1100

ditto ditto 22. ditto . 1200

ditto ditto 23. ditto . 1300

ditto ditto 24. ditto . 1400

ditto ditto 25. ditto . 1500

i t. d.

po wysłużonych 30. latach . 2000

ditto ditto 31. ditto . 2200

ditto ditto 32. ditto . 2400

ditto ditto 33. ditto . 2600

ditto ditto 34. ditto . 2800

i t. d.

po wysłużonych 40. latach . 4000 zł.

Artykuł 13.

Gdyby Officer lub Urzędnik Wojskowy przed upłynieniem lat 20. służby nie z własnej winy podpadł prawdziwemu kalectwu lub stracił zdrowie tak dalece: iż z tego powodu nie byłby w stanie pełnić dalej służby, w takim razie uzyska też samą pensją iaką w nagrodę 20. letniej służby iest oznaczona, choćby w ówczas nie miał lat 50. wieku.

Jeżeli podobnemu przypadkowi podpadnie Officer lub Urzędnik Wojskowy w 25. roku służby swojej, natenczas uzyska pensją klasy drugiej; a jeżeli w 35. roku służby, otrzyma pensją klasy trzeciej.

Artykuł 14.

Officerowie lub Urzędnicy Wojskowi którzy utracą zdrowie na placu bitwy lub z wypadków wojennych,

jeżeli pomieszczonemi nie zostaną w korpusie Inwalidów i Weteranów otrzymają choćby lat 50. nie mieli pensją ze Skarbu publicznego podług prawideł w art. 11. 12. i 13. niniejszego postanowienia wyrażonych.

Gdyby Officer z korpusu Inwalidów lub Weteranów życzył sobie przejść na pensją Emerytalną, natenczas będzie miał prawo do takiej pensyi na iakąby zasłużył był przy wyjściu do iednego z powyższych korpusów.

Pensya ta płaconą będzie ze Skarbu publicznego jeżeli Officer nie należał do stowarzyszenia przed umieszczeniem swoim w rzeczonym korpusie.

W przeciwnym razie wypłata onéy uskutecznią zostanie podług przepisów art. 8. niniejszego postanowienia objętych.

Artykuł 15.

Jeżeli Officer lub Urzędnik Wojskowy nie zostawał rok cały na stopniu do którego ostatni jego żołd był przywiązany, w takim razie pensya wysłużona oznaczać się będzie stosownie do żołdu przedostatniego.

Artykuł 16.

Jeżeli w latach przed zawiązaniem stowarzyszenia Emerytalnego Officer lub Urzędnik Wojskowy w ciągu służby swojej, musiał one nie otrzymawszy dymissyi mimowolnie i bez żadnej własnej winy, przerwać przez czas nieiaki, wtedy czas takowey mimowolnej przerwy nie będzie rachowany do Emerytury. Służba iednak Wojskowa poprzedzająca przerwę policzoną mu do niéy zostanie.

Artykuł 17.

Służba zagraniczna Wojskowa li-

czoną będzie Officerom i Urzędnikom Wojskowym do Emerytury stosownie do istniejących dotąd przepisów.

Artykuł 18.

Służba Cywilna Officerów i Urzędników Wojskowych w iakiéykolwiek bądź epoce lecz przed zawiązaniem stowarzyszenia pełniona, będzie liczona do Emerytury w takim tylko razie, jeżeli Officer lub Urzędnik Wojskowy sprawował obowiązki Cywilne w obrębie kraju, dziś Królestwo Polskie składającego.

Artykuł 19.

Officerowie lub Urzędnicy Wojskowi oddaleni ze służby przed wysłużeniem lat 20. będą mieli prawo żądania zwrotu odtrąconych im procentów; wyiawszy przypadek desty-

tucyi, na mocy wyroku Sądu Wojskowego wyrzeczony.

Artykuł 20.

Również gdyby Officer lub Urzędnik Wojskowy oddalonym został po 20. letniéj służbie przed dośściem 50. lat wieku, natenczas może żądać zwrotu wniesionéj z żołdu iego do kassy stowarzyszenia Emerytalnego składki.

Artykuł 21.

Jeżeli zaś oddalony zostanie po wysłużeniu lat 20. i po skończeniu lat 50. życia, natenczas zamiast zwracania mu składki pensya Emerytalna stosownie do liczby lat oznaczona, płacona mu będzie.

Pensyi téj iednak nie otrzymają Officerowie i Urzędnicy Wojskowi wykreśleni z kontrol za złe sprawowanie się.

Artykuł 22.

Emeryt przyjmujący powtórnie służbę publiczną do której płaca etatowa roczna iest przywiązana, obok teyże nie przestanie pobierać pensyi Emerytalnéj, iezeli takową całkowicie z funduszków stowarzyszenia otrzymuje. Jeżeli zaś część onéyże ze Skarbu publicznego ma sobie płaconą, natenczas tę tylko część przez ciąg powtórnej służby swoięj utracą.

Artykuł 23.

Emeryt utracą pensyą wysłużoną:

- a.) iezeli się bez zezwolenia Rządu za granicę wyniesie.
- b.) iezeli wyrokiem Sądowym skazanym zostanie, na karę któraby pociągnęła za sobą utratę stopnia gdyby ieszcze w Woysku służył, lub Urzędu, gdyby na nim zostawał, wyjąwszy iednak przypadki art. 373. lit. a. 375. i 393.

prawa karnego Królestwa przewidziane.

W razie jednak utraty pensyi przez Emeryta, żona iego i dzieci pobierać będą iako alimentu połowę iego utraconey pensyi, a to w ten sposób: iż $\frac{1}{4}$ część oneyże służyć będzie żonie do śmierci a $\frac{1}{4}$ do doyscia do lat niżej przepisanych.

Po śmierci zaś matki część iey na dzieci spadnie. W każdym atoli razie Emeryt utracający pensyą wysłużoną nie będzie miał prawa zarządzania tą połową która przypada żonie iego i dzieciom.

T Y T U Ł IV.

O pensyach dla wdów i dzieci po zmarłych Officerach i Urzędnikach Woyskowych.

Artykuł 24.

Wdowy po Officerach lub Urzę-

dnikach Woyskowych którzy najmniej lat 20. służby pełnili, będą miały prawo pobierać pensyą Emerytalną wynoszącą połowę téy do iakieyby mąż stósownie do lat służby kwalifikował się, bez względu czyli tenże mąż miał lat 50. wieku przed zgonem. Również wdowy po Emerytach do połowy pensyi wysłużoney swych mężów będą miały prawo. Jeżeli Emeryt wszedł powtórnie w służbę, wtedy oznaczenie pensyi i dla wdowy iego zastosowane będzie nie tylko do wysokości iego Emerytalnéy pensyi, ale i do podwyższenia oneyże za lata przez które iey mąż powtórnie w służbie zostawał.

Artykuł 25.

Wdowa utracą pensyą Emerytalną:

a.) Gdy póydzie za mąż

b.) Jeżeli się bez pozwolenia Rządu za granicę wyniesie.

c.) Jeżeli popełni zbrodnią, lub taki występki który pociąga za sobą zamknięcie w domu kary i poprawy. Co iednak nie nadweręża praw sierot jeżeli pozostaną w kraju, w takim razie atoli wdowa utracająca pensyą, nie będzie miała prawa zarządzania pensyą ię dzieciom przypadającą.

Artykuł 26.

Żona Oficera, Urzędnika Wojskowego lub Emeryta któraby się z nim rozwiodła, dom iego lub wspólne mieszkanie samowolnie alboliteż przez prawną separacyą opuściła, utracą prawo do pensyi Emerytalnéy, która w tym przypadku iednak dzieciom podług prawa dla nich zastrzeżonego wyznaczoną będzie.

Artykuł 27.

Jeżeli Officer albo Urzędnik wojskowy wchodzi w związki małżeńskie po skończonych latach 50. wieku swego, wdowa po nim, ani dzieci z tego małżeństwa spłodzone do pensyi Emerytalnéy nie będą miały prawa.

Artykuł 28.

Gdyby Emeryt wszedł w związki małżeńskie, wdowa i dzieci z tego małżeństwa nie będą miały prawa do pensyi Emerytalnéy, chyba gdyby tenże Emeryt wszedłszy późniéy w służbę nabył z powtórnie wysłużonych przez siebie lat prawa do Emerytury.

Artykuł 29.

Dzieci pozostałe po śmierci Emeryta Oficera lub Urzędnika wojskowego który stosownie do niniejszych

przepisów wysłużył lata do Emerytury kwalifikujące, jeżeliby miały matkę pobierającą wsparcie art. 24. oznaczone, udzielone sobie mieć będą iakakolwiek będzie ich liczba i choćby Oyciec ich umierając nie był jeszcze doszedł 50. lat wieku, wsparcie roczne odpowiadające dla wszystkich razem połowie pensyi Emerytalnéy iakaby służyła Oycu.

Wsparcie takowe udzielane będzie Córkom aż do lat 16. skończonych, Synom zaś aż do lat 18. skończonych. Skoro zaś najstarsze dzieci umrze, lub dojdzie do lat wyżéy oznaczonych, część pensyi przez nie pobierana spada na młodsze dzieci, dopóki najmłodsze z nich nie dojdzie lat przepisanych.

Artykuł 30.

Jeżeli zaś pozostaną dzieci bez ma-

tki lub też z matką nie mającą prawa do pensyi Emerytalnéy, natenczas kiedy ich będzie iedno lub dwoie, pobierać będą połowę, a jeżeli więcéy, całą pensyą iaką zmarły ich Oyciec pobierał, lub do iakiey miałby był prawo w stosunku lat wysłużonych, bez względu na wiek w iakim zakończył życie, lecz w ostatnim razie, jeżeli które z dzieci umrze, lub dojdzie do lat powyższym artykułem oznaczonych, część pensyi przez nie pobierana wraca do funduszu Emerytalnego, tak iednak, ażeby połowa Oycowskiéy pensyi pozostała dla dzieci lub dziecka żyjących, albo niemających lat powyższym artykułem oznaczonych.

Artykuł 31.

Wdowy i dzieci po Emerytach pobierać będą wsparcie ze Skarbu publicznego i funduszków stowarzyszenia

w stósunku art. 8. niniejszego postanowienia.

Artykuł 32.

Pensye Emerytalne liczyć się będą uzyskującym, nie od daty przyznania lecz od daty wyjścia ze służby. Pensye Emerytalne wdów i sierot liczyć się będą od daty śmierci mężów lub Ojców.

Artykuł 33.

Pobieranie pensyi Emerytalnéj zawieszaném zostanie przez wyjazd bez pozwolenia za granicę, i zawieszenie takowe trwać będzie przez cały czas pobytu za granicą osoby pensyą Emerytalną pobieraiący.

Pensya takowa za cały ten czas za powrotem nawet Emeryta do kraju, zapłaconą mu nie będzie; ktoby zaś dłużej nad lat 3. za granicą bez po-

zwolenia przebywał, utraci pensyą tak iakby się z kraju wyniosł.

T Y T U Ł V.

O sposobie uznawania kwalifikacyi.

Artykuł 34.

Kommissya Rządowa Woyny uznawać będzie prawa proszących o pensyą w następujący sposób.

a.) Wiek i liczba lat służby w woysku strawionych oznaczone będą stósownie do stanu służby dostatecznie udowodnionego.

Służba cywilna udowodniona bydz powinna mianowaniami na sprawowane urzędy, tudzież świadectwami władzy przyzwoitéy, tak co do lat teyże służby iako i sposobu pełnienia oneyże.

Co do oznaczenia stanu zdrowia, służyć w téy mierze będzie za zasadę zaświadczenie Kommissyi

złożonéy z naczelnego Lekarza woyska i dwóch Lekarzy Dywizyjnych przez Kommissyą Rządową Woyny wyznaczonych przez téż Kommissyą Rządową za dostateczne uznane.

b.) Wdowa po Officerze, Urzędniku Woyskowym lub Emerycie złożyć powinna:

1. Akt ślubu.

2. Akt zeyścia męża.

3. Zaświadczenie właściwego Dowódcy iako z mężem do śmierci mieszkała, i pod żadnym względem nie jest w przypadku pociągającym za sobą utratę prawa do pensyi.

c.) Dla uzyskania wsparcia dla dzieci zmarłego Officera, Urzędnika Woyskowego lub Emeryta, złożone byđz winny metryki ich urodzenia i świadectwa życia.

Ar-

Artykuł 35.

Przepisy dotychczasowe tyczące się weyścia Woyskowych wszelkiego stopnia do korpusu Weteranów lub Inwalidów pozostaia w całej swéy mocy.

Artykuł 36.

Niniejsze postanowienie wprowadzone byđz ma w wykonanie od 1. Stycznia 1824 i od tego czasu przepisy dotychczasowe względem pensyi Emerytalnych przestana byđz obowiązuiać.

Podobnież rewersa żon Officerkich i Urzędników woyskowych któremi wszelkiego wsparcia od Rządu na przypadek zeyścia ze świata ich mężów zrzekły się za niebyłe uważane byđz maia i nadal wymaganemi nie będa.

Artykuł 37.

Wykonanie niniejszego postano-

Tom VIII. do Nru 36.

26

wienia, które w Dzienniku Praw ma
bydź umieszczoném, Kommissyom
Rządowym w czem do której nale-
ży polecamy.

Dan w Petersburgu d. $\frac{12}{24}$ Lutego 1824
(podpisano) ALEXANDER.

Radca Stanu
pełniący temczasowie obowiązki
Ministra Woyny, Generał Dywizyi
(podpisano) Hauke.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie

Generał Brygady, Radca Stanu
Dyrektor Jeneralny
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie

Generał Brygady, Radca Stanu
Dyrektor Jeneralny
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem.
Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 7. Maia 1824 r.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

P r z y p r o w a d z a i ą c do skutku zapo-
wiedziane w postanowieniu Naszém
z dnia $\frac{4}{6}$ Lipca 1817 stowarzyszenie
Urzedników, Officyalistów i Posług-
aczy Królestwa Naszego Polskiego,
w celu zapewnienia im sposobu utrzy-
mania się przyzwoitego, gdy wiek
podeszły, lub utracone zdrowie nie-
zdatnemi ich do dalszey służby uczy-
nia;

Cheąc oraz zastrzedz wsparcie dla

wdów i sierot pozostałych po Urzędnikach, Officyalistach i Posługaczach; po wysłuchaniu zdania ogólnego zgromadzenia Rady Stanu; postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

T Y T U Ł I.

O składzie stowarzyszenia Emerytalnego i jego funduszach.

Artykuł 1.

Wszyscy Urzędnicy, Officyaliści i Posługacze iakiegokolwiek rodzaju służby publicznej Cywilnej pobierający płacę roczną etatową z Kass publicznych w wysokości przynajmniej 100 złp. należec będą do stowarzyszenia Emerytalnego i wychodząc ze służby dla wieku podeszłego, kalectwa lub utraty zdrowia, mieć będą prawo do pensyi wysłużonej z funduszów stowarzyszenia

stosownie do prawideł poniżej przepisanych.

Artykuł 2.

Fundusze stowarzyszenia Emerytalnego składać się będą:

- a.) z procentu potrącanego od płacy etatowej Urzędników, Officyalistów i Posługaczy;
- b.) z dochodów przypadkowych, iakoto: z ofiar, zapisów legatów dobrowolnie na korzyść stowarzyszenia czynić się mogących;
- c.) z procentów od Summ lokowanych stosownie do przepisów artykułu 8. niniejszego postanowienia.

Artykuł 3.

Procent roczny po cztery od sta potrącany będzie przy każdej wypłacie miesięcznej w iednej dwuna-

stęý swoięý części kaźdemu ze Skarbu Etatową placę biorącemu niemnięý od plac. na oszczędność Skarbu przechodzących.

Artykuł 4.

Od pensyy Emerytalnych iako téż i od pensyy titulo szczególnych nagród uzyskanych, żaden procent na rzecz stowarzyszenia Emerytalnego potrącanym nie będzie.

Artykuł 5.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu będzie miała dozór i administracyą poborów funduszów stowarzyszenia Emerytalnego.

Fundusze te pod ięý dozorem oddzielnie utrzymywane na żaden inny przedmiot prócz wypłat poniższemi artykułami wskazanych użyte byđz nie będą mogły pod odpowiedzialno-

ścią osobistą Urzędników straż nad niemi mających.

Stan zaś rzeczywisty Kassy Emerytalnéý przychód i wydatki onęý summarycznie obeymniający, corocznie ogłaszany będzie przez pisma publiczne.

Artykuł 6.

Pobór składek przez Urzędników, Officyalistów i Posługaczy mieyskich, tudzież przez Urzędników, Officyalistów i Posługaczy Dyrekcyi Towarzystwa Ogniewego, na mocy art. 3. niniejszego postanowienia wniesionych, oraz przelew składek takowych, z Kass Mieyskich i Kassy Towarzystwa Ogniewego do Kassy Jeneralnéý Poborów Królestwa, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu za zniesieniem się z Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Policyi urzędzi.

Artykuł 7.

Fundusze zbywające od bieżących wypłat na Emerytury mają być co-rocennie za zdaniem Kommissyi Emerytalnéy artykułem 36. niniejszego postanowienia oznaczonéy i za postanowieniem przez Namiestnika Naszego wydać się mającém lokowane bądź na bankach publicznych bądź na hipotece ziemskiéy, i to na pierwszéy połowie wartości dóbr, podług zasady oszacowania, przyjetéy do podatku ofiary 10. grosza.

Artykuł 8.

Jeżeli się okaże że stosunek 4. od sta procentu jest za wysokim na powyższe przeznaczenie, naówczas znizienie onego nastąpi, iak téż nawzajem, jeżeliby okazał się zbyt niskim podwyższonym zostanie. Podwyższenie takowe lub znizienie za Naszém

iedynie postanowieniem, po wysłuchaniu ogólnego zgromadzenia Rady Stanu wydać się mającém nastąpić będzie mogło.

Artykuł 9.

Urzędnicy, Officyaliści i Posługacze przed związaniem stowarzyszenia Emerytalnego w służbie będący, gdy im przyznana będzie pensya Emerytalna, część téy pensyi za lata przed ustanowieniem stowarzyszenia wysłużone pobierać będą ze Skarbu publicznego, a to z funduszu corocznie tym końcem na Budżecie umieszczoného, a resztę z funduszków tegoż stowarzyszenia.

Artykuł 10.

Do pensyi dla Emerytów mieyskich stowarzyszenie Emerytalne za te tylko lata z własnych funduszków

ma się przykładać, które od zawiązania iego będą wyrachowane. Poprzednicza zaś służba tychże Emerytów, z funduszków na ich pensye Emerytalne dotąd służących wynagradzana będzie.

Artykuł 11.

Podofficerowie i żołnierze którzy otrzymawszy uwolnienie od służby Wojskowej w Cywilnym zawodzie dopełnili lat służby do uzyskania pensyi Emerytalnéy potrzebnych, po uznaniu prawa do niéy odbierać będą tę część która za lata służby wojskowej przypadnie ze Skarbu publicznego, resztę zaś z funduszków stowarzyszenia.

Artykuł 12.

Officerowie i Urzędnicy Wojskowi z Wojska do służby Cywilnéy za poleceniem władzy naywyższej Woy-

skowéy przechodzący, będą sobie mieli zwrócone składki na fundusz Emerytur Wojskowych czynione i wniosą je do funduszków Emerytur Cywilnych.

Officerowie zaś i Urzędnicy Wojskowi otrzymujący żadaną dymissyą przed wysłużeniem Emerytury, nie będą sobie mieli zwróconych składek z funduszków Emerytur Wojskowych. Jeżeli więc późniéy otrzymaiają iaki Urząd Cywilny, muszą albo na nowo liczyć lata służby, albo jeżeli zechcą żeby im służba wojskowa rachowaną była do Emerytury, natenczas złożyć będą winni do funduszu Emerytur Cywilnych w gotowiznie tyle, ile w funduszach Emerytur Wojskowych zostawili, i nawzajem gdyby Urzędnik Cywilny dobrowolnie się oddalaiający wchodził do Wojska w stopniu Officerskim, dopełnić winien tego samego warunku.

T Y T U Ł II.

O pensjach Emerytalnych i o wsparciu dla wdów i sierot.

Artykuł 13.

Pensye Emerytalne dzielić się będą na trzy Klassy:

Pierwsza: wyrównywać będzie $\frac{1}{4}$ ostatniéy naywyższyć etatowéy płacy przez uzyskującego pobieranéy.

Druga: wyrównywać będzie połowie teyże ostatniéy etatowéy płacy.

Trzecia: wyrównywać będzie całéy płacy etatowéy naywyższyć ostatecznie przez uzyskującego pobieranéy.

Artykuł 14.

Do pensyi pierwszêy klasy nadaie prawo 20. lat skończonych służby czynnéy; do pensyi drugiêy klasy 30. lat skończonych teyże służby; a do pensyi klasy trzeciêy 40. lat

skończonych takowéyże służby. Żadnéy iednak z powyżéy uklassyfikowanych pensyi otrzymać nie może, kto nie ma 50. lat wieku skończonych.

Artykuł 15.

Jeśli atoli po wysłużeniu lat 20. lub po wysłużeniu lat 30. Urzędnik, Oficjalista lub Posługacz, Emeryt daléy ieszcze służy, wtedy pensya iego Emerytalna rosnać będzie corocznie w progressyi arytmetycznéy, a to w ten sposób, iż przez przeciąg lat służby od 20. skończonych do 30. skończonych co rok $\frac{1}{10}$ część pensyi klasy pierwszêy przybywać do niéy będzie, a przez przeciąg lat służby od 30. do 40. skończonych co rok $\frac{1}{10}$ część pensyi klasy drugiêy przybywać podobnież do niéy będzie. I tak np. przypuściwszy że ostatnia płaca etatowa Emeryta wynosiła rocznie

4000,	to	po	20.	leciech	służby	pensya	ięgo	wynosić	będzie	.	.	1000	zł.
po	21	leciech	wynosić	będzie	1100								
—	22	—	—	—	—	1200							
—	23	—	—	—	—	1300							
—	24	—	—	—	—	1400							
—	25	—	—	—	—	1500							

i t. d.

po	30	leciech	służby	pensya	ięgo	wynosić	będzie	2000	zł.
—	31	—	—	—	—	2200	—		
—	32	—	—	—	—	2400	—		
—	33	—	—	—	—	2600	—		
—	34	—	—	—	—	2800	—		

i t. d.

po	40	leciech	—	—	4000	zł.
----	----	---------	---	---	------	-----

Artykuł 16.

Gdyby iednak Urzędnik, Officyalista lub Postugacz przed upłynieniem 20. lat służby, nie z własnéj winy podpadł prawdziwemu kalectwu,

lub stracił zdrowie tak dalece iż z tego powodu nie byłby w stanie sprawować daléj publicznych obowiązków, w takim razie uzyska tę samą pensyą iaką w nagrodę 20. letniéj służby jest oznaczona, choćby nie miał lat 50 skończonych. Gdyby podobny przypadek wydarzył się w dalszych latach służby, pensya udzielona będzie w stosunku lat wysłużonych podług powyższego artykułu, a to również choćby nie miał lat 50. wieku skończonych. Dowód zaś niemożności dalszego służenia polegać będzie na urzędowém świadectwie ogólnéj Rady Lekarskiéj uznaném przez właściwą Kommissyą Rządową lub inną Naczelną Władzę, a udzielaném na fundamencie zaświadczeń mieyscowéj Lekarskiéj zwierzchności.

Artykuł 17.

Jeżeli Urzędnik, Officyalista lub

Posługacz nie zostawał roku całego na stopniu do którego ostatnia najwyższa jego płaca statowa była przywiązana, w takim razie pensya wysłużona oznaczoną będzie stosownie do płacy przedostatniéj.

Artykuł 18.

Jeżeli w latach przed zawianiem stowarzyszenia Emerytalnego Urzędnik, Officyalista lub Posługacz w ciągu służby swoiéj musiał one mimowolnie i bez żadnéj własnéj winy przerwać przez czas nieiaki, wtedy czas takowéj mimowolnéj przerwy nie będzie rachowanym w ogóle lat służby i wytrącony zostanie z tegoż ogółu.

Artykuł 19.

Służba publiczna w iakiéjkolwiek bądź epoce lecz przed zawianiem sto-

stowarzyszenia Emerytalnego pełniona, ma bydź uważaną jako dająca prawo do zasłużenia na Emeryturę, skoro Urzędnik, Officyalista lub Posługacz sprawował obowiązki swoje w obrębie kraiów dziś Królestwo Polskie składających, i skoro one dotąd sprawuje.

Artykuł 20.

Lata w służbie Woyskowej gdziekolwiek przez Urzędników, Officyalistów lub Posługaczy Cywilnych przed zaprowadzeniem stowarzyszenia Emerytalnego odbywanéj, rachowane będą za służbę publiczną.

Artykuł 21.

Urzędnicy, Officyaliści i Posługacze oddaleni ze służby przed doysściem do 20. lat służby, będą mieć prawo żądania zwrotu odciągniętych im

procentów, wyiawszy przypadki destytucyi na mocy wyroku Sądowego wyrzeczonéy, lub dymissyi na własne żądanie otrzymanéy.

Artykuł 22.

Gdyby zaś Urzędnik, Officyalista lub Posługacz oddalonym został po 20. letniéy służbie, lecz 50. lat wieku skończonych jeszcze niemający, takiemu, zamiast zwracania składki pensya Emerytalna oznaczona stosownie do liczby lat wysłużonych, płaconą będzie.

Artykuł 23.

Jeżeli Emeryt przyimie powtórnie służbę publiczną, do której płaca etatowa roczna będzie przywiązana, to pensyi Emerytalnéy pobierać nie będzie przez przeciąg téy powtórnej służby. Będzie mógł jednak

nowego iéy oznaczenia z przydaniem lat powtórnie wysłużonych żądać.

Artykuł 24.

Emeryt utracą pensyą Emerytalną:

- a) Jeżeli się bez pozwolenia Rządu za granicę Królestwa wyniesie.
- b) Jeżeli wyrokiem Sądowym skazanym zostanie na karę któraby pociągała za sobą utratę Urzędu gdyby jeszcze na nim zostawał, wyiawszy jednak przypadki w art. 373. lit. a) 375. i 393. prawa karnego przewidziane. W przypadku jednak utraty pensyi przez Emeryta, żona iego i dzieci pobierać będą iako alimenty połowę iego utraconéy pensyi, a to w ten sposób: iż $\frac{1}{2}$ służyć bę-

dzie żonie do śmierci a $\frac{1}{4}$ dzieciom do dośnięcia do lat niżej przepisanych. Po śmierci zaś matki część ię na dzieci spadnie. W żadnym atoli razie Emeryt utracający pensyą wysłużoną nie będzie miał prawa zarządzenia toneyże połową, która przypada żonie iego i dzieciom.

Artykuł 25.

Wdowy po Urzędnikach, Oficjalistach i Posługaczach którzy stosownie do niniejszych przepisów wysłużyli lata do Emerytury ich kwalifikujące, choćby ci nie doszli do 50. lat wieku, będą pobierały pensyą Emerytalną wynoszącą połowę téy iakaby ich mężom służyła. Również wdowy po Emerytach połowę ich pensyi wysłużonéy pobierać będą.

Artykuł 26.

Wdowa utracą pensyą Emerytalną:

- a) Gdy póydzie za mąż.
- b) Jeżeli się bez pozwolenia Rządu za granicę wyniesie.
- c) Jeżeli popełni zbrodnią lub taki występki który pociąga za sobą zamknięcie w domu kary i poprawy, nie nadwężając wszakże praw sierot ieśli pozostaia w kraju, w takim razie atoli wdowa utracająca pensyą nie będzie miała prawa zarządzania pensyą ię dzieciom przypadającą.

Artykuł 27.

Zona Urzędnika, Oficjalisty lub Posługacza któraby się z nim rozwiodła, dom iego lub wspólne mieszkanie samowolnie albolitéż przez prawną separacyą opuściła, utracą prawo do pensyi Emerytalnéy, która ie-

dnak dzieciom podług prawa dla nich zastrzeżonego wyznaczona będzie.

Artykuł 28.

Jeżeli Urzędnik, Officyalista lub Posługacz wchodzi w związki małżeńskie po skończonych latach 50. wieku, wdowa po nim ani dzieci z tego małżeństwa spłodzone nie będą mieli prawa do pensyi Emerytalnéy.

Artykuł 29.

Gdyby Emeryt wszedł w związki małżeńskie, wdowa i dzieci z takowego małżeństwa spłodzone nie będą mieli prawa do pensyi Emerytalnéy.

Artykuł 30.

Dzieci pozostałe po śmierci oycy Urzędnika, Officyalisty lub Posługacza który stósownie do niniejszych przepisów wysłużył lata do Emerytury

kwalifikujące, jeżeliby miały matkę mającą prawo do pobierania pensyi stósownie do art. 25. niniejszego postanowienia, udzielone sobie mieć będą z kassy Emerytalnéy, iakakolwiek będzie ich liczba i choćby oyciec umierając nie był jeszcze doszedł 50. lat wieku, wsparcie roczne odpowiadające dla wszystkich razem połowie pensyi Emerytalnéy iakaby służyła oycu, również dzieci po Emerycie pozostałe i mające matkę, które służyły prawo do pensyi Emerytalnéy pobierać będą połowę wysłużonéy pensyi oycowskiéy. Wsparcia takowe udzielane będą córkom aż do lat 16. skończonych, synom zaś aż do lat 18. skończonych. Skoro zaś najstarsze dziecię dojdzie do lat wyżej oznaczonych, lub gdy które z nich umrze, część pensyi przez nie pobierana, spada na pozostałe rodzeństwo,

i tak następnie aż do najmłodszego dopóki to niedożyje lat przepisanych.

Artykuł 31.

Jeżeli zaś pozostaną dzieci bez matki lub też z matką niemającą prawa do pensyi Emerytalnéy, natenczas kiedy ich będzie iedno lub dwoie pobierać będą połowę, a jeżeli więcéy, całą pensyą iaką zmarły ich oyciec pobierał, lub do iakiéy miałby był prawo w stósunku lat wysłużonych bez względu na wiek w iakim zakończył życie, lecz w ostatnim razie, jeżeli które z dzieci umrze lub dożyje do lat powyższym artykułem oznaczonych, część pensyi przez nie pobierana, wraca do funduszu Emerytalnego, tak iednak ażeby połowa oycowskiéy pensyi pozostała dla dzieci lub dziecka żyjących, albo niema-

jących lat powyższym artykułem oznaczonych.

Artykuł 32.

Wdowy i dzieci po Emerytach pobierać będą wsparcie ze Skarbu publicznego i funduszków stowarzyszenia w stósunku przepisanyim artykułami 9. i 10. niniejszego postanowienia.

Artykuł 33.

Pensye Emerytalne liczyć się będą uzyskującym nie od daty przyznania lecz od daty wyjścia ze służby.

Pensye Emerytalne wdów i sierot liczyć się będą od daty śmierci mężów lub oyców.

Artykuł 34.

Pobieranie pensyi Emerytalnéy zawieszać się odtąd będzie przez wyjazd bez pozwolenia za granicę i za-

wieszenie takowe trwać będzie przez cały czas pobytu za granicą osoby pensją Emerytalną pobierającą, która za powrotem do kraju nie będzie mogła żądać ię wypłaty. Ktoby zaś dłużey nad lat trzy za granicą bez pozwolenia przebywał, utraci pensją tak iak gdyby się z kraju wyniół.

T Y T U Ł III.

O sposobie uznawania kwalifikacyi.

Artykuł 35.

Kommissya Emerytalna, do któręj Prezydującego i pięciu członków z każdęj Kommissyi Rządowęj po iednemu wyznaczamy, w komplecie naymnięj trzech Członków obecnych uznawać będzie prawa podających się, a to w następujący sposób:

1. Każdy Urzędnik, Officyalista lub

Posługacz podający się do pensyi Emerytalnéj winien będzie złożyć za pośrednictwem właściwéj Kommissyi Rządowęj lub innęj naczelnęj władzy od Kommissyi Rządowych nie zawislęj:

- a.) Metrykę chrztu, akt urodzenia, lub gdyby metryki ani aktu urodzenia nie było, świadectwo prawem przepisane, sporządzone w formie urzędowęj, i w dostateczne legalizacye opatrzone.
- b.) Nominacyą lub dowody urzędowe na pierwszy urząd iaki posiadał.
- c.) Zaświadczenie właściwéj Kommissyi Rządowęj lub władzy naczelnęj od Kommissyi Rządowych niezawislęj, co do pełnionęj służby z wyszczególnieniem w takowém zaświad-

czeniu iéy stopniów oraz ciągu lat przez które obowiązków swych dopełniał.

d.) Nominacyą na ostatni stopień i urzędowy dowód iaką ostatnią naywyższą pobierał płacę.

2. Emeryt żądający stósownie do artykułu 23. niniejszego postanowienia nowego oznaczenia swéy pensyi, lub Urzędnik, Officyalista i Posługacz mający już przyznaną pensyą, do podwyższenia onéy, z względu na dalsze lata swéy służby podający się, winni złożyć tylko metrykę lub akt urodzenia i akt przyznania pensyi któręy nowego oznaczenia lub podwyższenia domagaia się, oraz urzędowy dowód powtórna lub dalszą służbę ich poświadczający.

3. Wdowa tak po Urzędniku, Officyaliście lub Posługaczu iak i po

Emerycie podająca się do pensyi Emerytalnéy złożyć powinna oprócz powyższych dowodów: akt ślubu, akt zeyścia męża i zaświadczenie miejscowéy władzy iako z nim do śmierci mieszkała, i iako pod żadnym względem nie jest w przypadku pociągającym za sobą utratę prawa do pensyi.

4. Dla uzyskania wsparcia dla dzieci zmarłego Urzędnika, Officyalisty lub Posługacza, równie iak dla dzieci zmarłego Emeryta złożone bydz winny oprócz powyższych wszystkich dowodów, metryki ich urodzenia i świadectwa życia. Podania czynione przez wdowy, równie iak podania w imieniu dzieci czynione, składane bydz także mają za pośrednictwem właściwych Kommissyi Rządowych lub innych władz

naczelnym od Kommissyi Rządowych niezawisłych, pod któremi zmarły Emeryt lub zmarły Urzędnik, Officyalista lub Posługacz ostatnie swe sprawował obowiązki.

Artykuł 36.

Kommissya Emerytalna która dodanego sobie mieć będzie osobnego Sekretarza i udzieloną pomoc z Kancellaryi Rady Stanu, zbierać się będzie co rok w Miesiącu Wrześniu na czas potrzebny dla odbywania właściwych sobie czynności. Uznane zaś przez siebie prawa do pensyi Emerytalnych przedstawiać będzie wraz z stosowną opinią za pośrednictwem Namiestnika Naszego do Naszój decyzji.

Artykuł 37.

Pensye wdów i sierot po Urzędnikach, Officyalistach i Posługaczach

którzy mieli za życia przyznane i oznaczone już pensye Emerytalne, lub po Emerytach, przyznawane i oznaczane będą ostatecznie przez Kommissyą Emerytalną bez odwoływania się do Naszego zatwierdzenia. Jeżeli Urzędnik, Officyalista lub Posługacz mający już przyznaną i oznaczoną pensyą Emerytalną, dalej jeszcze obowiązki urzędu swego pełnił, oznaczenie pensyi dla wdowy i dzieci iego zastosowane będzie nietylko do wysokości iego Emerytalnéj pensyi lecz i do podwyższenia oneyże, iakiego zmarły miałby był prawo żądać w miarę późniejszych lat służby, a to w proporcyi artykułu 15. niniejszego postanowienia przepisany.

T Y T U Ł IV.

Przepisy ogólne.

Artykuł 38.

Professorowie i Nauczyciele publi-

czni, nie podlegają rozporządzeniom niniejszego postanowienia i oddzielne urządzenie przepisze prawidła, względem ich pensyy Emerytalnych.

Artykuł 39.

Składki prostych Górników nazwane: „*Rnabschaftkasse*” oraz składki zaprowadzone w służbie pocztowey między Pocztylionami pozostaia nadal wedle osobnych swych przepisów.

Artykuł 40.

Pensye udzielane dotąd przez Nas pod tytułem *szczególnych nagród*, a to mianowicie poświęcającym się szczególniey dobrot ogólnemu, okazującym znamienitą wierność, lub ponoszącym straty w chlubnych dla dobra publicznego zamiarach, lub nakoniec podpadającym w niezasłużoną niedolę, a które to pensye osobistemi są tylko i koń-

i kończącemi się ze zgonem pensyowanego, będą i nadal z funduszu osobnego na Budżecie corocznym umieszczonego udzielane, i pod żadnym pozorem funduszu stowarzyszenia Emerytalnego ciężać nie będą. Jlekoć zaś tego uznamy potrzebę zasiagać będziemy względem ich oznaczenia opinii Kommissyi Emerytalnéy.

Artykuł 41.

Postanowienie Nasze témczasowe względem pensyy Emerytalnych i pensyy szczególnych nagród z daty $\frac{4}{18}$ Lipca 1817 w Tomie III. Dziennika Praw umieszczone, przestanie bydź obowiązującym z dniem 1. Stycznia 1824.

Artykuł 42.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw ma bydź umieszczone, Kommissyom Rzą-

dowym w czém do któręý należy polecamy.

Dan w Petersburgu d. $\frac{1}{24}$ Lutego 1824
(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podp.) T. Mostowski.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Generał Brygady
Rada Stanu Dyrektor Generalny
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Generał Brygady
Rada Stanu Dyrektor Generalny
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Rada Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 7. Maia 1824 roku.

w Imieniu Najjaśnieyszego
A L E X A N D R A I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xięta Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważając potrzeby zapobieżenia sporum w Massach konkursowych i likwidacyjnych z czasów Sądownictwa Austriackiego i Pruskiego pozostałych, przeciw zatwierdzonym przez Trybunały planom dystrybucyjnym wnoszonym, ukończenie tychże Mass wstrzymującym; chcąc oraz zachować dla wierzących sprawiedliwy w miarę pierwszeństwa ich podział funduszków Massy, w uzupełnieniu przepisów Dekretu Królewskiego z d. 15. Lipca 1809. Art. 15. 16. 17. 18. na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia

madzenia Rady Stanu; postanowiliśmy i stanowimy.

Artykuł 1.

Gdy wyrok klasyfikacyjny stanie się prawomocnym, Delegowany w myśl Art. 15. Dekretu wspomnianego do dystrybucyi wyznaczony, oznaczy termin do ułożenia planu dystrybucyjnego, Kurator Massy do terminu tego ma wezwać wierzycieli, do stawienia się przez doręczenie wezwania na ręce ich patronów, tych zaś którzy patronów nieustanowili, przez gazety lub pisma publiczne.

Artykuł 2.

W terminie tym:

1. Delegowany ułoży plan do rozdziału gotowizny.
2. Co do innych funduszków Massy wierzyciele iedni po drugich takim samym porządkiem, w jakim w klasyfikacyjnym wyroku umie-

szczonemi zostali, wybierać będą na zaspokoienie swych wierzytelności fundusze Massy, a to każdy z osobna, gdy dla niego oddzielnie, a wspólnie z innemi, gdy dla nich łącznie należytość przyznana została; lub gdy cała klasa wierzycieli do proporcjonalnego podziału funduszków przychodzi.

Artykuł 3.

Wybór przez współwierzycieli dział się będzie większością głosów, która nie podług liczby wierzycieli lecz podług wielkości kapitałów stanowioną bydz ma.

Wybór stawiających współwierzycieli będzie obowiązującym dla niestawiających.

Gdyby żaden z współwierzycieli lub wierzyciel z osobna wybór czynić mający nie stawili się, Kurator Massy dla nich fundusze wybierze.

Artykuł 4.

Jeżeli przy planie dystrybucyjnym zachodzą spory, Delegowany postąpi sobie podług Art. 16. Dekretu Królewskiego i w protokóle swoim oznaczy zarazem dzień, w którym dzieło swoje i spory zachodzące przedstawi przez relacyą Trybunałowi dla wydania w tym względzie decyzji.

Artykuł 5.

Od decyzji plan dystrybucyjny zatwierdzający odwołanie się drogą Appellacyi nie ma miejsca.

Rekurs zaś tylko w następujących przypadkach dopuszczonym będzie:

a.) Gdy wezwanie wierzycieli do dystrybucyi nie nastąpiło stosownie do Art. 1.

b.) Jeżeli w przypuszczeniu wierzycieli do wyboru funduszków przepis art. 2. i 3. nie były zachowane.

Artykuł 6.

Czas do założenia rekursu takowego oznaczamy na dni 30. rachuiąc od daty ogłoszonéj Trybunału decyzji.

Wykonanie postanowienia tego i umieszczenie go w Dzienniku Praw Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéj dnia 20. Kwietnia 1824 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni

Rada Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki*

Zgodno z Oryginałem
Rada Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki*.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 26. Maja 1824 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rosyi, Króla
Polskiego etc. etc.

Xiątce Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

W dopełnieniu Woli Najjaśniejszego Pana Nam obławionéy, z uwagi, iż Władze wolnego miasta Krakowa i iego obwodu nie pobieraiały opłaty detrakcyinéy od majątków do Królestwa Polskiego wyprowa-

dzanych, postanowiliśmy i stano-
 wiemy:

A r t y k u ł 1.

Od wszelkich kapitałów i majątków z Królestwa Polskiego wyprowadzanych, a do mieszkańców wolnego miasta Krakowa lub iego okręgu prawem własności należących, opłata detrakcyina tak za przeszłość iako i na przyszłość, pod warunkiem ścisłej wzajemności ze strony Władz wolnego miasta Krakowa wymagana nie będzie.

A r t y k u ł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyom Rządowym, w czém do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 11 Maja 1824 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu

(podpisano) X. X. *Lubecki.*

Rada Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Rada Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości.

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 15. Czerwca 1824 roku

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Gdy w dopełnieniu Naywyższej Jego Cesarsko Królewskiej Mości woli oznajmionéj Nam w odezwie Ministra Sekretarza Stanu z dnia $\frac{24 \text{ Czerwca}}{9 \text{ Lipca}}$ 1822 roku, ustanowioną została przez uchwałę Naszą z dnia 27. Stycznia roku bie-

żącego Kommissya Centralna Likwidacyina do ostatecznego przeyrzenia pretensyi do Rządu byłego Xięstwa Warszawskiego wystosowanych, o ile one dzisieysze Królestwo Polskie ciążyć powinny; lubo już przez postanowienia Nasze z dnia 8. Lipca i 25. Października 1817 roku, były oznaczone i przedłużone termina do podawania tego rodzaju pretensyi, chcąc atoli tak władze kraiove iako i pojedynczych pretensorów postawić w możności dostarczenia Kommissyi Centralnéy Likwidacyinéy dowodów wszelkich, mogących usprawiedliwiać wierzytelności przeciwko Skarbowi Królestwa Polskiego miane, na przełożenie Ministra Prezydującego w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu oparte na wnioskach Kommissyi Centralnéy Likwidacyinéy, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Kommissye Wojewódzkie tudzież wszelkie inne władze Administracyjne lub Sądowe, któreby na teraz posiadać u siebie mogły likwidacye i dowody wspierające formowane do byłego Rządu Xięstwa Warszawskiego pretensye po dzień 1. Czerwca 1815 roku iakie Biórowi Likwidacyinemu odesłać miały obowiązek, powinny bez wdawania się w szczegółowe rozpoznawanie legalności tychże likwidacyi i dowodów, za spisaniem iedynie specyfikacyi onych, takowe przedstawić niezwłocznie Kommissyi Centralnéy Likwidacyinéy, a najpóźniéj do dnia 1. Stycznia 1825 roku.

Artykuł 2.

Termin dopiero oznaczony, iest prekluzyiny, wszelkie zatém po dniu

1. Stycznia 1825, do Kommissyi Centralney Likwidacyney podać się mogące pretensye z dowodami, przyjęte nie będą i na zawsze upadaia.

Artykuł 3.

W myśl artykułu 2. dekretu Króla Jmci Saskiego Xięcia Warszawskiego z dnia 29. Grudnia 1811 roku, Członkowie władz w artykule 1. wymienionych, odpowiedzialni będą z majątków swych, gdyby skutkiem dopuszczonej zwłoki w przesłaniu dowodów posiadanych, pretensorowie prywatni w prawach onym służących upadli.

Artykuł 4.

Dla osób pojedynczych, któreby rozumiały mieć pretensye do byłego Rządu Xięstwa Warszawskiego, a mianowicie takie, iakie z Konwencyów Likwidacyinych z Prussami i Austryą

w latach 1819, i 1821 zawartych na ciężar Rządu Królestwa Polskiego przypadły, czy to te które dotąd żadney władzy kraiowey nie były podane lub podane a w legalne dowody nieopatrzone, bądź w reszcie podane i udowodnione, a których dowody przez właścicieli onych późniéj na powrot odebrane zostały, taki sam termin prekluzyny, to iest na dzień 1. Stycznia 1825 oznacza się, dla podania, zlegalizowania, lub udowodnienia swych wierzytelności wprost przed Kommissyą Centralną Likwidacyiną w Warszawie urzędującą. Skutki dla uchybiających powyższemu terminowi, są te same iakie w artykule 2. przepisane zostały.

Artykuł 5.

Aby zaś wierzyciele byłego Xięstwa Warszawskiego uniknęli strat,

jakie onych z upływem terminu prekluzyjnego nieochybnie oczekują, tacy zwłaszcza, którzy w skutek dawniejszych rozporządzeń Rządu, dowody swych pretensyi u rozmaitych władz poskładali, winni się przekonać u tychże władz: iż papiery przez nich podane w zupełności do Bióra Likwidacyjnego, lub do Kommissyi Centralnéj Likwidacyjnéj rzeczywiście odesłane zostały. Te wszakże osoby prywatne które dowody na roszczone przez siebie pretensye posiadają, mają już w artykule 4. wskazaną drogę udania się wprost do Kommissyi Centralnéj Likwidacyjnéj.

Wykonanie niniejszego postanowienia wszystkim Kommissyom Rządowym w ogólności, a umieszczenie go w Dzienniku Praw Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości w szczególności polecamy.

Dzia-

Działo się na posiedzeniu Rady Administracyjnéj w Warszawie dnia 25. Miesiąca Maja 1824 roku.

(podpisano) **ZAJĄCZEK.**

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu

(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 5. Lipca 1824 roku.

Tom VIII. do Nru 36,

29

Par la grâce de Dieu

Nous ALEXANDRE I.
Empereur de toutes les Russies,
Roi de Pologne. etc. etc. etc.

Vu l'article 46. de la Charte Constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre décret sur l'anoblissement, en date du $\frac{5}{17}$ Juin 1817.

Où l'avis du Comité du Sénat, à ce désigné, et celui de l'assemblée générale de Notre Conseil d'Etat;

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46. Ustawy Konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu, z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowioney, iako też i zdania ogólnego zgromadzenia Naszey Rady Stanu;

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans ledit Royaume ;

Voulant reconnaître le zèle et le désintéressement, que le Sr. Jacques Jasiński, Docteur en Médecine, à déployés, dans l'exercice de son art, au profit des classes indigentes du peuple;

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de Noblesse, audit Sr. Jacques Jasiński, pour lui et pour ses descendans légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Conférons en outre au Sr. Jacques Jasiński et à ses descendans susmentionnés, les armoiries dites *Złotowąż* savoir:

Na raport Naszego Namiestnika w rzeczonym Królestwie ;

Chcąc uznać gorliwość i bezinteresowność Jmc Pana Jakôba Jasińskiego Doktora Medycyny w praktyce sztuki Lekarskiéy na korzyść ludu ubogiego, okazaną.

Postanowiliśmy udzielić i nadać iakoż ninieyszém Dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż Jmc. Panu Jakôbowi Jasińskiemu, dla niego i jego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całéy ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego Jmc. Panu Jakôbowi Jasińskiemu i wyż rzeczonym potomkom iego, herb *Złotowąż*, to iest:

Sur un écu à lambrequins surmonté d'un croissant, d'une étoile sexangulaire en or, et d'une couronne d'or à cinq fleurons, ornée d'un triple panache blanc, en champ d'azur, entre deux serpens à écaille dorée, dont les têtes se relèvent vers la partie supérieure, un sabre placé perpendiculairement dans la même direction.

En conférant les présentes lettres de Noblesse et d'armoiries au Sr. Jacques Jasiński, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier Nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres Nobles de Notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés ou publics, à perpétuité.

En foi de quoi, Nous signons les présentes, et y faisons apposer le sceau des armes de Notre Royaume de Pologne.

Na tarczy o naramnikach, nad którą pół księżyca z gwiazdą sześciokątną złotą i koroną również złotą o pięciu liściach, trzema białymi strusiami piórami ozdobną w polu błękitném pomiędzy dwoma węzami złotą łuską pokrytą, których głowy wznoszą się ku wierzchniej części tarczy, pałasz końcem ostrym do góry obrócony.

Udzielając niniejsze Dyploma Szlachectwa i herbu Jm. Panu Jakóbowi Jasińskiemu, upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostej linii do zaszczycania się szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większej wagi niniejsze Dyploma własnoręcznie podpisując, roz-

Donné à Varsovie le $\frac{\text{deuxième}}{\text{quatorzième}}$ jour
du mois de Janvier de l'an mil huit-
cent vingt-trois.

(signé) ALEXANDRE

par l'Empereur et Roi

Le Ministre Secrétaire d'Etat
en remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat
Directeur général

(signé) Comte Etienne *Grabowski*:

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi.

(podpisano) *T. Mostowski*,

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. Hoffmann,

kazniemy pieczęć herbową Naszego
Królestwa Polskiego na niem przy-
łożyć.

Dan w Warszawie dnia $\frac{\text{drugiego}}{\text{czternastego}}$
Miesiąca Stycznia, tysiąc ośmset dwu-
dziestego trzeciego roku.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady

(podpisano) *Kossacki*.

Dzień ogłoszenia dnia 13. Lipca 1824 roku.

Par la grâce de Dieu

Nous ALEXANDRE I.
Empereur de toutes les Russies,
Roi de Pologne. etc. etc. etc.

Vu l'Art. 46. de la Charte Constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre décret sur l'anoblissement, en date du $\frac{5}{17}$ Juin 1817.

Où l'avis du Comité du Sénat, à ce désigné;

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans ledit Royaume;

z Bożęj Łaski

My ALEXANDER I.
Cesarz Wszech Rosseyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na Artykuł 46. Ustawy Konstytucyney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 817. po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowionęj.

Na rapport Naszego Namiestnika w rzeczonym Królestwie:

Voulant reconnaître le zèle constamment déployé, dans un service public de vingt cinq ans, par le Sr. Jean Gründlich, Maître de Poste à Lublin;

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de noblesse, audit Sr. Jean Gründlich, pour lui et pour ses descendans légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Conférons en outre au Sieur Jean Gründlich et à ses descendans susmentionnés, les armoiries dites Nagroda, savoir:

Sur un écu mi-parti surmonté d'un heaume orné d'une couronne d'or à

Chcąc uznać gorliwość ciągle w dwudziesto pięcio letniéy służbie publiczney okazywaną, przez Jana Gründlicha Poczmistrza w Lublinie.

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym Dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaiemy temuz JP. Janowi Gründlich, dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całej ich obszernosci i zupełności.

Udzielamy prócz tego JP. Janowi Gründlich i wyż rzeczonym potomkom iego herb Nagroda, to iest:

Na tarczy na wpół przedzielonéy nad którąz nayduie się hełm z koroną złotą o pięciu liściach w wierz-

cinq fleurons, dans la partie supérieure, en champ d'azur, un soc à droite, et une faucille à gauche; dans la partie inférieure, en champ de gueules, un glaive croisé par un casque, et au dessus d'une colombe tenant en son bec une branche de laurier.

En conférant les présentes lettres de Noblesse et d'armoiries au Sieur Jean Gründlich, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier Nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres Nobles de notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés et publics, à perpétuité.

En foi de quoi, Nous signons les présentes, et y faisons apposer le sceau des armes de Notre Royaume de Pologne.

ehniéy części w błękitném polu, le-
miesz po prawéy, sierp po lewéy stro-
nie, w części dolnéy w czerwóném po-
lu szyszak z mieczém na krzyż u spodu
położonym, a pod temi gołęb gałązkę
zieloną lauru w dziobie trzymający.

Udzielając ninieysze Dyploma Szla-
chectwa i herbu JP. Janowi Gründlich,
upoważniamy go wzaz z potomstwem
iego prawém i w prostéy linii do za-
szczycania się szlachectwem i używa-
nia pomienionego herbu tak iak inni
Szlachta Naszego Królestwa Polskiego
we wszelkich czynnościach prywa-
tnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większéy wagi ninieysze Dy-
ploma własnoręcznie podpisując, roz-
kazujemy pieczęć herbową Naszego
Królestwa Polskiego na niém przy-
łożyć.

Donné a St. Petersbourg le ^{huitième}/_{vingtième}
jour de Mars mil huit-cent vingt-trois.

(signé) ALEXANDRE

par l'Empereur et Roi.

Le Ministre Secrétaire d'Etat.

En remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat,
Directeur général.

(signé) Comte Etienne Grabowski

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji.
(podpisano) T. Mostowski.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. Hoffmann.

Dań w Petersburgu dnia ⁸/₂₀ Marca
tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego
roku.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Dzień ogłoszenia dnia 13. Lipca 1824 roku.

Par la grâce de Dieu

N o u s A L E X A N D R E I.

Empereur de toutes les Russies,

Roi de Pologne etc. etc. etc.

V à l'article 46. de la Charte Constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre décret sur l'ano-blissement, en date du ⁵/₁₇ Juin 1817;

Ouï l'avis du Comité du Sénat, à ce désigné;

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans le Royaume de Pologne;

z Bożey Łaski

M y A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszzech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46. Ustawy Konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu, z dnia ⁵/₁₇ Czerwca 1817.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowioney;

Na raport Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiem;

Chcąc wynagrodzić znakomite zasługi, talenta, oraz ciągłą gorliwość

. Voulant récompenser les services distingués, les talens, et le zèle soutenu, déployé par le Sieur Antoine Rzempełuski, Greffier au Tribunal Suprême dudit Royaume, dans l'exercice de ses fonctions;

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de Noblesse, audit Sieur Antoine Rzempełuski, pour lui et pour ses descendants légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Conférons en outre au Sieur Antoine Rzempełuski et à ses descendants susmentionnés, les armoiries dites *Prawomir*, savoir:

Sur un écu en champ d'azur, une balance, audessous de laquelle un glai-

par J Pana Antoniego Rzempełuskiego Pisarza Sądu Naywyższyć Instancyi rzeczzonego Królestwa, w pełnieniu powierzonych mu obowiązków okazaną,

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszém dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż JPanu Antoniemu Rzempełuskiemu, dla niego i iego potomków prawych i w prostey linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych, w całey ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Antoniemu Rzempełuskiemu i wyż rzeczonym potomkom iego, herb *Prawomir*, to iest:

Na tarczy w polu błękitném szala, pod nią miecz i pióro na krzyż

ve placé de droite à gauche, et croisé en dessous par une plume dirigée en sens contraire.

Au dessus de l'écu, une couronne d'or à cinq fleurons, surmontée d'un aigle blanc, tourné du côté gauche, à ailes levées, visible en sa partie supérieure, et tenant en son bec une branche d'olive à trois feuilles.

En conférant les présentes lettres de Noblesse et d'armoiries au Sieur Antoine Rzempołuski, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier Nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres Nobles de Notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés et publics, à perpétuité.

En foi de quoi, Nous signons les présentes, et y fessons apposer le sceau des armes de Notre Royaume de Pologne.

złożone, tak iż pierwszy leży z prawej strony na lewą, drugie zaś na spodzie z lewej na prawą,

Tarcza ozdobiona koroną złotą o pięciu liściach, nad którą orzeł biały do skrzydeł widoczny ku lewej stronie obrócony, z skrzydłami do góry podniesionymi i trzymający w dziobie różczkę oliwną o trzech listkach.

Udzielając niniejsze dyploma Szlachectwa i herbu JPanu Antoniemu Rzempołuskiemu, upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostey linii, do zaszczycania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większej wagi niniejsze dyploma własnoręcznie podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową Naszego

Donné à Saint Petersbourg, le
dix-septième
vingt-neuvième jour du mois d'Avril de
 l'an mil huit-cent vingt-trois.

(signé) ALEXANDRE

par l'Empereur et Roi.

Le Ministre Secrétaire d'Etat.
 en remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat,
 Directeur général.

(signé) Comte Etienne Grabowski.

Minister Sprawiedliwości

(podpisano) *M. Badeni.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffmann.

Królestwa Polskiego na niém przyto-
 żyć.

Dan w Petersburgu, dnia
siedmnastego
dwudziestego dziewiątego Miesiąca Kwietnia, ty-
 siąc ośmset dwudziestego trzeciego
 roku.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Dzień ogłoszenia dnia 13. Lipca 1824 roku.

Par la grâce de Dieu

Nous ALEXANDRE I.

Empereur de toutes les Russies,

Roi de Pologne etc. etc. etc.

Vu à l'art. 46. de la Charte Constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre décret sur l'ano-blissement, en date du 17e Juin 1817;

Où l'avis du Comité du Sénat, à ce désigné;

z Bożę Łaski

M'y ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na art. 46. Ustawy Konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu z dnia 17e Czerwca 1817.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowioney;

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans le Royaume de Pologne;

Voulant reconnaître le zèle déployé par le Sr. Joseph Mathias Leśkiewicz, Conseiller de la Municipalité de Notre Capitale de Varsovie, pendant un service public de seize ans;

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de Noblesse, audit Sr. Joseph Mathias Leśkiewicz, pour lui et pour ses descendants légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Conférons en outre au Sr. Joseph Mathias Leśkiewicz et à ses descendants susmentionnés, les armoiries dites Leskiewicz, savoir:

Na raport Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiem;

Chcąc uznać gorliwość położoną przez JP. Józefa Macieia Leśkiewicza Radnego Urzędu Muncypalnego Naszego Miasta Stołecznego Warszawy w ciągu szesnastoletniéj służby publicznej okazaną;

Postanowiliśmy udzielić i nadać iakoż niniejszym Dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż JP. Józefowi Macieiowi Leśkiewiczowi dla niego i jego potomków prawych i w prostéj linii tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téj godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JP. Józefowi Macieiowi Leśkiewiczowi i wyznaczonemu potomkowi jego herb Leśkiewicz, to jest:

Sur un écu portant une couronne d'or à cinq fleurons, ornée au milieu d'une étoile également en or, et surmontée d'un triple panache blanc, en champ d'azur, un livre ouvert placé obliquement de gauche à droite, croisé en dessous et en sens contraire par une plume.

En conférant les présentes lettres de Noblesse et d'armoiries au Sr. Joseph Mathias Leśkiewicz, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier Nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres Nobles de Notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés ou publics, à perpétuité.

En foi de quoi, Nous signons les présentes, et y faisons apposer le sceau des armes de Notre Royaume de Pologne.

Na tarczy w błękitnem polu księga ukośnie od lewéy strony na prawą rozłożona z piórem na krzyż w przeciwnym kierunku u spodu położonym; nad tarczą korona złota o pięciu liściach ozdobiona we środku również złotą gwiazdą i potrójnem białem strusim piórem.

Udzielając niniejszy Dyplomaty Szlachectwa i herbu JP. Józefowi Maciejowi Leśkiewiczowi upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostéy linii do zaszczytowania się szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większégó wagi niniejszy dyplomaty własnoręcznie podpisując rozkazujemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na nim przyłożyć.

Donné à St. Petersbourg, le
vingt neuvième jour de Mai
dixième jour de Juin de l'an mil huit-cent
 vingt-trois.

(signé) ALEXANDRE

par l'Empereur et Roi.

Le Ministre Secrétaire d'Etat
 en remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat,
 Directeur Général.

(signé) Comte Etienne Grabowski.

Minister Spraw Wewnę-
 trznych i Policyi
 (podpisano) T. Mostowski.

Zgodno z Wypisem
 Minister Sprawiedliwości
 M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
 Szef Bióra
 K. H o f f m a n n.

Dan w Petersburgu dnia
dwudziestego dziewiątego Maia
dziesiątego Czerwca tysiąc ośmset dwu-
 dziesiątego trzeciego roku.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
 (podpisano) Kossecki

Dzień ogłoszenia dnia 13. Lipca 1824 roku.

Par la grâce de Dieu

Nous ALEXANDRE I.

Empereur de toutes les Russies,

Roi de Pologne etc. etc. etc.

Vu l'article 46. de la Charte Constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre décret sur l'anoblissement, en date du 17e Juin 1817;

Où l'avis du Comité du Sénat, à ce désigné;

z Dozety Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46. Ustawy Konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu z dnia 17e Czerwca 1817;

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowioney;

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans le Royaume de Pologne;

Voulant reconnaître le zèle déployé par le Sieur Jean Duszyński, Commissaire de Police du quatrième arrondissement de Notre Capitale de Varsovie, pendant un service public de douze ans;

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de Noblesse, audit Sieur Jean Duszyński, pour lui et pour ses descendans légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Conférons en outre au Sieur Jean Duszyński et à ses descendans susmentionnés, les armoiries dites *Duszek Duszyński*, savoir:

Na rapport Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiem;

Chcąc uznać gorliwość przez JPaną Jana Duszyńskiego Kommissarza Policyi Cyркуlu czwartego Naszego Miasta Stołecznego Warszawy, w ciągu dwunasto-letniéj służby okazaną;

Postanowiliśmy udzielić i nadać iakoż ninieyszém Dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaiemy temuż JPanu Janowi Duszyńskiemu, dla niego i iego potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téj godności przywiązanych, w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Janowi Duszyńskiemu i wyż rzeczoným potomkom iego, herb *Duszek Duszyński*, to iest:

Na tarczy w polu czerwonym, ie-

Sur un écu en champ de gueules, une licorne blanche paraissant être en course de droite à gauche, et portant sur sa tête une colombe également blanche. Au dessus de l'écu, un heaume orné d'une couronne d'or à cinq fleurons, surmontée d'une licorne, dont la moitié antérieure est visible, et porte de même une colombe blanche sur sa tête.

En conférant les présentes lettres de Noblesse et d'armoiries au Sieur Jean Duszyński, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier Nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres Nobles de Notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés ou publics, à perpétuité.

En foi de quoi, Nous signons les présentes, et y faisons apposer le sceau des armes de Notre Royaume de Pologne.

dnorożec biały iakby w biegu, z prawej na lewą stronę, zaś na głowie jego gołąb siwy. Nad tarczą hełm ozdobiony koroną złotą o pięciu liściach, i połową przednią takiegoż jednorożca na którego głowie również gołąb siwy.

Udzielając niniejsze Dyploma Szlachectwa i herbu JPanu Janowi Duszyńskiemu, upoważniamy go wraz z potomstwem jego prawem i w prostej linii do zaszczycania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych, wiecznemi czasy.

Dla większej wagi niniejsze Dyploma własnoręcznie podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową Królestwa Naszego Polskiego na niem przyłożyć.

Donné à St. Pétersbourg le
vingt neuvième jour ^{du mois de Mai} _{dixième} ^{du mois de Juin} de l'an mil
 huit-cent vingt-trois.

(signé) ALEXANDRE

par l'Empereur et Roi.

Le Ministre Secrétaire d'Etat.
 en remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat,
 Directeur Général.

(signé) Comte Etienne Grabowski.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
 (podpisano) T. Mostowski.

Zgodno z Wypisem
 Minister Sprawiedliwości
 M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
 Szef Bióra
 K. Hoffman n.

Dan w Petersburgu, dnia
dwudziestego dziewiątego Miesiąca Maia
dziesiątego Miesiąca Czerwca ^{tysiąc ośmset}
 dwudziestego trzeciego roku.

Zgodno z Oryginałem
 Radca Sekretarz Stanu General Brygady
 (podpisano) Kossecki.

Dzień ogłoszenia dnia 13. Lipca 1824 roku.

Par la grâce de Dieu

Nous ALEXANDRE I

Empereur de toutes les Russies,

Roi de Pologne etc. etc. etc.

Vu l'article 46. de la Charte Constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre décret sur l'anoblissement, en date du 5^r Juin 1817.

Où l'avis du Comité du Sénat, à ce désigné;

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans le Royaume de Pologne;

z Bożéy Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46. Ustawy Konstytucyinéy Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu z dnia 5^{ty} Czerwca 1817.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy;

Na raport Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiém;

Voulant reconnoître le zèle que le Sieur Philippe Nérée Kochanowicz, Bourgmestre de la Ville de Kamieńczyk, à déployé dans l'exercice de ses fonctions;

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de Noblesse, audit Sieur Philippe Nérée Kochanowicz, pour lui et pour ses descendants légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Conférons en outre au Sieur Philippe Nérée Kochanowicz et à ses descendants susmentionnés, les armoiries dites *Służbotwor*, savoir:

Sur un écu à l'ambrequins d'or et entouré de quatorze clous semblables,

Chcąc uznać gorliwość JPana Filipa Nereusza Kochanowicza Burmistrza miasta Kamieńczyka w pełnieniu powierzonych mu obowiązków okazaną;

Postanowiliśmy udzielić i nadać iakoż ninieyszém dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadajemy temuż JPanu Filipowi Nereuszowi Kochanowiczowi dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii tytuł i prawa Szlachcica Polskiego;

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całéy ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego JPanu Filipowi Nereuszowi Kochanowiczowi i wyż rzeczonym potomkom iego herb *Służbotwor*, to iest:

Na tarczy o złotych naramnikach, czternastu podobnemiż gwoździakami nabiianéy, w polu czerwoném, księga

en champ de gueules, un livre ouvert, au dessous duquel une épée placée de gauche à droite, croisée en sens contraire et en dessus par une clef, et à leur point de contact, une branche de vigne à trois feuilles et deux grappes, dont celle placée à gauche penche vers l'épée, et l'autre vers la clef.

L'écu surmonté d'une couronne d'or à cinq fleurons, ornée d'un triple panache blanc.

En conférant les présentes lettres de Noblesse et d'armoiries au Sieur Philippe Nérée Kochanowicz, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier Nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres Nobles de Notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés et publics, à perpétuité.

otwarta, poniżej szpada z lewéj strony na prawą, na szpadzie zaś klucz z prawéj na lewą położone, w przecięciu szpady i klucza gałązka winna o trzech liściach i dwóch gronach z których iedno ku szpadzie drugie ku kluczowi spuszczone.

Nad tarczą korona złota o pięciu liściach z potrójnym białym strusim piórem.

Udzielając ninieysze dyploma szlachectwa i herbu JPann Filipowi Ne-reuszowi Kochanowiczowi upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostéj linii do zaszczycania się szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznymi czasy.

Dla większég wagi ninieysze dyploma własnoręcznie podpisuiąc rozkazu-

En foi de quoi, Nous signons les présentes, et y fessons apposer le sceau des armes de Notre Royaume de Pologne.

Donné à Saint Petersbourg, le ^{douzième} ~~vingt-quatrième~~ jour du mois de Juin de l'an mil huit-cent vingt-trois.

(signé) ALEXANDRE

Par l'Empereur et Roi.

Le Ministre Secrétaire d'Etat.
en remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat,
Directeur Général.

(signé) Comte Etienne Grabowski.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podpisano) T. Mostowski.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. Hoffmann.

iemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niem przyłożyć.

Dan w Petersburgu dnia ^{dwunastego} ~~dwudziestego~~ ^{czwartego} miesiąca Czerwca tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego roku.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Dzień ogłoszenia dnia 13. Lipca 1824 roku.

Par la grâce de Dieu

Nous ALEXANDRE I.

Empereur de toutes les Russies,

Roi de Pologne etc. etc. etc.

Vu l'article 46 de la Charte Constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre décret sur l'anoblissement, en date du 17e Juin 1817.

z Bożej Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rosseyi Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46. Ustawy Konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu z dnia 17e Czerwca 1817.

Oui l'avis du Comité du Sénat, à ce désigné;

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans le Royaume de Pologne;

Voulant reconnaître les services rendus au pays par le Sieur Joseph Celiński, Professeur à Notre Université Royale de Varsovie;

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de Noblesse, audit Sieur Joseph Celiński, pour lui et pour ses descendans légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Conférons en outre au Sieur Joseph Celiński et à ses descendans sus-

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiem.

Chcąc uznać zasługi położone dla kraju przez JPana Józefa Celińskiego Professora Naszego Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu.

Postanowiliśmy udzielić i nadać iakoż niniejszém dyplomatem szlachectwa istotnie udzielamy i nadaiemy temuż JPanu Józefowi Celińskiemu dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Józefowi Celińskiemu i wyż rzeczonym

mentionnés, les armoiries dites *Skrytomir*, savoir:

Sur un écu à lambrequins d'or, orné d'un heaume, et d'une couronne à cinq fleurons surmontée d'une étoile à cinq rayons, en champ d'azur, un Sphinx à tête de femme, au dessus duquel s'élève une étoile également à cinq rayons.

En conférant les présentes lettres de Noblesse et d'armoiries au Sieur Joseph Celiński, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier Nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres Nobles de Notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés ou publics, à perpétuité.

En foi de quoi, Nous signons les présentes, et y faisons apposer le sceau des armes de Notre Royaume de Pologne.

potomkom iego herb *Skrytomir*, to iest:

Na tarczy o złotych naramnikach w polu błękitném Sfinx z głową ko biącą nad którym wznosi się gwiazda pięciokątna — Nad tarczą hełm z koroną o pięciu liściach, nad koroną zaś gwiazda podobnie pięciokątna.

Udzielając ninieysze dyploma Szlachetwa i herbu JPanu Józefowi Celińskiemu upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostéj linii do zaszczytowania się szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większégó wagi ninieysze dyploma podpisując rozkazujemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niem przyłożyć.

Donné à Saint Pétersbourg, le
seizième
vingt-huitième jour du mois de Juillet de
 l'an mil huit-cent vingt-trois.

(signé) ALEXANDRE

par l'Empereur et Roi.

Le Ministre Secrétaire d'Etat.
 en remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat,
 Directeur général.

(signé) Comte Etienne Grabowski.

Minister Wyznań Religiynych
 i Oświecenia Publicznego
 (podpisano) Stanisław Grabowski.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
 Szef Bióra
 K. H o f f m a n n.

Dan w P e t e r s b u r g u dnia
szesnastego
dwudziestego osmego miesiąca Lipca tysiąc
 ośmset dwudziestego trzeciego roku.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
 (podpisano) Kossecki.

Dzień ogłoszenia dnia 13. Lipca 1824 roku.

Par la grâce de Dieu

Nous ALEXANDRE I

Empereur de toutes les Russies,

Roi de Pologne etc. etc. etc.

Vu l'article 46 de la Charte Constitutionnelle de Notre Royaume de Pologne, ainsi que Notre décret sur l'anoblissement, en date du 27 Juin 1817;

z Bożéy Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rosyi Król Polski

etc. etc. etc.

Zapątrzywszy się na artykuł 46. Ustawy Konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu z dnia 17 Czerwca 1817;

Oui l'avis du Comité du Sénat,
à ce désigné;

Sur le rapport de Notre Lieutenant dans le Royaume de Pologne;

Voulant reconnoître les services rendus au pays par le Sieur Jean Népomucène Siewieluński, Recteur de l'Ecole normale de Łowicz;

Nous avons résolu d'accorder et octroyer, et accordons et octroyons en effet, par les présentes lettres de Noblesse, audit Sieur Jean Népomucène Siewieluński, pour lui et pour ses descendans légitimes et en ligne directe, le titre et les droits de Noble Polonais.

Voulons qu'il jouisse désormais des prérogatives attachées à cette qualité, dans toute leur étendue et plénitude.

Conférons en outre au Sieur Jean Népomucène Siewieluński et à ses des-

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiem;

Chcąc uznać zasługi dla kraju położone przez JPana Jana Nepomucena Siewieluńskiego Rektora Instytutu Nauczycieli Elementarnych w Łowiczu;

Postanowiliśmy udzielić i nadać akoż ninieyszém dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaiemy temuż JPanu Janowi Nepomucenowi Siewieluńskiemu dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii tytuł i prawa Szlachcica Polskiego;

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całéy ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego JPanu Janowi Nepomucenowi Siewieluńskiemu

cendans susmentionnés, les armoiries dites *Sielunia*, savoir:

Sur un écu surmonté d'une couronne d'or à cinq fleurons, ornée d'un triple panache blanc, en champ d'azur, un cep de vigne, s'élevant, autour d'une perche, vers la partie supérieure de l'écu.

En conférant les présentes lettres de Noblesse et d'armoiries au Sieur Jean Népomucène Siewieluński, Nous l'autorisons, lui et ses descendans légitimes et en ligne directe, à se qualifier Nobles, et à se servir desdites armoiries, à l'égal des autres Nobles de Notre Royaume de Pologne, dans tous actes privés et publics, à perpétuité.

En foi de quoi, Nous signons les présentes, et y faisons apposer le sceau des armes de Notre Royaume de Pologne.

i wyż rzečenym potomkom iego herb *Sielunia*, to iest:

Na tarczy ozdobionéj koroną złotą o pięciu liściach i potrójném białém strusiem piórem, w polu błękitném, szcep winny wznoszący się w górę około tyczki.

Udzielając ninieysze dyploma Szlachectwa i herbu JPanu Janowi Nepomucenowi Siewieluńskiemu, upowazniamy go wraz z potomstwem iego prawém i w prostéj linii do zaszczytowania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach przywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większéj wagi ninieysze dyploma własnorecznie podpisuiąc rozkazuiemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niém przyłożyć.

Donné à Saint Petersbourg le
 seizième
 vingt-huitième jour du mois de Juillet de
 l'an mil huit-cent vingt-trois.

(signé) ALEXANDRE

Par l'Empereur et Roi.

Le Ministre Secrétaire d'Etat,
 en remplacement

Le Général de Brigade, Conseiller d'Etat,
 Directeur Général.

(signé) Comte Etienne Grabowski.

Minister Wyznań Religiynych
 i Oświecenia Publicznego
 (podpisano) Stanisław Grabowski.

Zgodno z Wypisem
 Minister Sprawiedliwości
 M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
 Szef Bióra
 K. Hoffmann.

Dan w Petersburgu dnia
 szesnastego
 dwudziestego osmiego miesiąca Lipca tysiąc
 ośmset dwudziestego trzeciego roku.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
 (podpisano) Kossecki.

Dzień ogłoszenia dnia 15. Lipca 1824 roku

W Y K A Z

rzeczy w Tomie VIII. Dziennika Praw zawartych.

1. Postanowienia Królewskie.

a) Polityczne.

Zostawienie przy Xięciu Namiestniku władzy urzędowania przez ciąg pobytu Monarchy w Królestwie Polskiem.
w Warszawie dnia $\frac{1}{13}$ Stycznia 1823 r. 13

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Józefowi Orłowskiemu Rektorowi Szkoły Podwydziałowej w Szczuczynie.
w Petersburgu dnia $\frac{11}{23}$ Kwietnia 1822 r. 51

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Janowi

Strona

Frederykowi Hoffman Professorowi w Królewsko Warszawskim Uniwersytecie.
w Petersburgu dnia $\frac{11}{23}$ Kwietnia 1822 r. 35

Nadanie Szlachectwa i herbu JPanom Teodorowi i Janowi Opitz właścicielom dóbr Grabienie i innych w Województwie Kaliskiem.
w Petersburgu dnia $\frac{11}{23}$ Kwietnia 1822 r. 43

Akt ostateczny rozgraniczenia między Królestwem Polskiem a Prowincjami Pruskimi w dniu $\frac{12}{24}$ Kwietnia 1823 roku
zdziałany 108

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Karolowi Diehl Superintendentowi Generalnemu Kościołów wyznania Ewangelickiego-reformowanego i Członkowi Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego.
w Warszawie dnia $\frac{2}{14}$ Stycznia 1823 r. 196

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Gotfriedowi Freyer Professorowi w Wydziale Lekarskim Królewsko Warszawskiego Uniwersytetu.
w Warszawie dnia $\frac{2}{14}$ Stycznia 1823 r. 204

Nadanie Szlachectwa i herbu JPanu Janowi Wincentemu Bandtkie Dziekanowi i Professorowi Wydziału Prawa Królewsko Warszawskiego Uniwersytetu.
w Warszawie dnia $\frac{2}{14}$ Stycznia 1823 r. 212

Upoważnienie Xięcia Namiestnika Królewskiego do zwołania Seymików i zgro-

madzeń Gminnych oraz mianowania Marszałków.

w Petersburgu dnia $\frac{13}{18}$ Grudnia 1823 r. 245

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Karólowi Głotz Dzierżawcy Dóbr Rządowych Groiec wielki i Lagiewniki

w Carskiem Siele d. $\frac{4}{18}$ Września 1821 r. 349

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Jakóbowi Jasieńskiemu Doktorowi Medycyny.

w Petersburgu dnia $\frac{2}{14}$ Stycznia 1823 r. 433

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Janowi Gründlich Pocztmistrzowi w Lublinie.

w Petersburgu dnia $\frac{8}{20}$ Marca 1823 r. 441

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Antoniemu Rzempoluskiemu Pisarzowi Sądu Najwyższej Instancji.

w Petersburgu dnia $\frac{17}{27}$ Lipca 1823 r. 449

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Józefowi Macieiowi Leskiewiczowi, Radnemu Urzędu Muncypalnego Miasta Stołecznego Warszawy.

w Petersburgu dnia $\frac{29}{10}$ ~~Maja~~ Czerwca 1823 r. 457

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Janowi Duszyńskiemu Kommissarzowi Policji Cyркуlu czwartego Miasta Stołecznego Warszawy.

w Petersburgu dnia $\frac{29}{10}$ ~~Maja~~ Czerwca 1823 r. 465

Nadanie Szlachectwa i herbu JPanu Filipowi Nereuszowi Kochanowiczowi Burmistrzowi Miasta Kamieńczyka.

w Petersburgu dnia $\frac{12}{14}$ Czerwca 1823 r. 473

Nadanie Szlachectwa i herbu JPanu Józefowi Celińskiemu Professorowi Królewsko Warszawskiego Uniwersytetu.

w Petersburgu dnia $\frac{12}{28}$ Lipca 1823 r. 481

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Janowi Nepomucenowi Siewiernowskiemu Rektorowi Instytutu Nauczycieli Elementarnych w Łowiczu.

w Petersburgu dnia $\frac{12}{28}$ Lipca 1823 r. 489

b) Sądowe

Stowarzyszenie Emerytalne Urzędników, Officialistów i Posługaczy Królestwa Polskiego, zapewniające im sposób utrzymania, skoro staną się niezdawnymi do służby publicznej, iako też zastrzegające wsparcie dla pozostałych po nich wdów i sierot.

w Petersburgu dnia $\frac{12}{24}$ Lutego 1824 r. 386

c) Administracyjne.

Stowarzyszenie Emerytalne Urzędników, Officialistów i Posługaczy Królestwa Polskiego, zapewniające im sposób utrzymania, skoro staną się niezdawnymi do służby publicznej, iako też zastrzegające wsparcie dla pozostałych po nich wdów i sierot.

d) Skarbowe:

- Utworzenie Biletów Kassowych.
w Petersburgu dnia $\frac{3}{15}$ Kwietnia 1823 r. 64
- Wynagrodzenie Miastu Łowicz, za Wieś
Żelkowice do Dóbr Łowickich przyłą-
czoną 236
- Stowarzyszenie Emerytalne, Urzędników,
Officyalistów i Posługaczy Królestwa
Polskiego zapewniające im sposób utrzy-
mania, skoro staną się niezdawni do
służby publicznej, iako też zastrze-
gające wsparcie dla pozostałych po nich
wdów i sierot 386

e) Wyznań i Edukacyjne.

- Nadanie Placu i Domu w Warszawie przy
Ulicy Leszno pod Numerem 662 Zgro-
madzeniu Ewangelicko-Reformowanemu.
w Petersburgu dnia $\frac{29}{10}$ Maia
Czerwca 1823 90
- Uzupełnienie przepisów oznaczających pra-
widła względem stawiania i reparacyi
Kościołów.
w Petersburgu dnia $\frac{25}{6}$ Grudnia
Stycznia 1823 320
- Stowarzyszenie Emerytalne Urzędników,
Officyalistów i Posługaczy Królestwa
Polskiego zapewniające im sposób utrzy-
mania, skoro staną się niezdawni

do służby publicznej, iako też zastrze-
gające wsparcie dla pozostałych po nich
wdów i sierot 386

f) Wojskowe

- Zaciąg trzech tysięcy Rekrutów z rzędu
popisowych poczynając od $\frac{1}{13}$ Września
1822 roku.
w Warszawie dnia $\frac{15}{30}$ Sierpnia 1822 r. 15
- Zaciąg dwóch tysięcy ośmset Rekrutów z
rzędu popisowych poczynając od 1. Li-
pca 1823 r.
w Briańsku dnia $\frac{1}{19}$ Września 1823 r. 35
- Stowarzyszenie Emerytalne Officerów i
Urzędników Wojskowych, zapewniają-
ce im sposób utrzymania, skoro sta-
ną się niezdawni do służby, iako też
zastrzegające wsparcie dla pozostałych
po nich wdów i sierot.
w Petersburgu dnia $\frac{12}{24}$ Lutego 1824 r. 357

11. Postanowienia Xięcia Namie- stnika Królewskiego.

a) Polityczne.

b) Sądowe.

Wskazanie prawideł, według których ma-

ia być w sprawach Cywilnych dę-
czane Woyskowym pozwy i exekucye
przeciwko nim popierane.

w Warszawie dnia 7. Stycznia 1823 r. 3

Przedłużenie terminu do appellacyi od
Decyzjów Kommissyjów hypotecznych
Woiewództw Płockiego i Augustowskie-
go w sprawach o fundusze własności pu-
blicznej.

w Warszawie dnia 16 Stycznia 1823 r. 22

Przedłużenie terminu do appellacyi od De-
cyzjów Kommissyi hypotecznej Woie-
wództwa Podlaskiego w sprawach o fun-
dusze własności publicznej.

w Warszawie dnia 24 Czerwca 1823 r. 86

Oznaczenie przedmiotów których przy
zajmowaniu w posiadłościach wiejskich
ruchomości, Komornicy w drodze Exe-
kucyi sądowej zajmować nie mogą.

w Warszawie dnia 8. Lipca 1823 roku 93

Przepisy wskazujące formę w iakię nie-
ruchomości wiejskie i mieyskie zajęte,
oraz wydzierżawione być mogą, nie-
mnię w iakię dzierżawa z tychże nie-
ruchomości ma być zapowiadana i ze-
brane ztąd fundusze pomiędzy wierzy-
cieli dzielone.

w Warszawie dnia 2. Września 1823 r. 148

Dalsze przedłużenie terminu do appellacyi
od Decyzjów Kommissyi hipotecznej
Woiewództwa Podlaskiego, w sprawach
o fundusze własności publicznej.

w Warszawie dnia 25 Listopada 1823 r. 233

Przeniesienie iednego Wydziału Trybunału
Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa
Augustowskiego z Miasta Łomży do Su-
wałk.

w Warszawie dnia 30 Grudnia 1823 r. 259

Przepisy wskazujące w iaki sposób mają
być dzielone między wierzycieli fun-
dusze Mass konkursowych i likwidacyi-
nych, niemnię kiedy służy prawo za-
łożenia Rekursu od Decyzjów potwier-
dzających Dystrybucye w tychże Mas-
sach.

w Warszawie dnia 20 Kwietnia 1824 r. 418

c) Administracyjne.

Oznaczenie, którzy z żydów mogą mie-
szkać na wsi w odległości trzech mil od
granic Prus i Austrii.

w Warszawie dnia 31 Stycznia 1823 r. 26

Dozwolenie żydom osiadania na gruntach
w Dobrach Rządowych i Duchownych.

w Warszawie dnia 4. Lutego 1823 r. 51

Wskazanie nowych przepisów, według
których mają być transportowani, i w
czasie transportu żywieni zbrodniarze,
zbiegi i włóczęgi.

w Warszawie dnia 27. Maia 1823 r. 76

Przepisy wskazujące obowiązki i prawa
dla służących mieyskich i stręczących
do służby, dla czeladzi wieyskiej i dla
wyróbników.

w Warszawie dnia 24 Grudnia 1823 r. 250

d) Skarbowe

- Oznaczenie, którzy z żydów mogą mieszkać na wsi w odległości trzech mil od granicy Prus i Austrii
w Warszawie dnia 31 Stycznia 1823 r. 26
- Zamknięcie wszystkich Gorzelń w obrębie Miasta Stołecznego Warszawy i Pragi istniejących.
w Warszawie dnia 13 Lutego 1823 r. 39
- Oznaczenie mieszkań dla straży celnej granicznej i wynagrodzenie dla właścicieli tychże mieszkań.
w Warszawie dnia 4. Marca 1823 r. 47
- Dozwolenie żydom osiadania na gruntach w Dobrach Rządowych i Duchownych.
w Warszawie dnia 4. Lutego 1823 r. 51
- Uwolnienie włościan od używania papieru stęplowego w korespondencych dotyczących się doznałego pożaru i oznaczenie jakie inne przedmioty tego rodzaju ulegają opłacie stępla.
w Warszawie dnia 25 Marca 1823 roku 60
- Oznaczenie stosunków między Kupcami i Kramarzami, zobowiązanie ostatnich do utrzymywania ksiązek Konnotacyjnych, niemniej wskazanie skutków z nieutrzymywania przez handlujących ksiązek wynikających.
w Warszawie dnia 22 Lipca 1823 r. 100
- Prawidła do obliczenia pretensyi, jakie dożywnotni uprzywilejowani Dóbr Rządo-

- wych posiadacze w Województwach Po-Gallicyjskich z powodu nadzwyczajnych w czasach wojennych ponoszonych ciężarów, do Rządu jako właścicieli formułą.
w Warszawie dnia 29 Grudnia 1824 r. 55 r
- Zasady, według jakich mają być obrachowane i wynagrodzone pretensye uprzywilejowanych posiadaczy Dóbr Rządowych w Województwach po-Gallicyjskich.
w Warszawie dnia 24. Grudnia 1823 r. 339
- Oznaczenie kar na przemycających trunki krajowe do Miast, w których jest, lub będzie dochód z sprzedaży onych przez Administracyą Rządową na wyłączną rzecz Skarbu publicznego, pobieranym.
w Warszawie dnia 10. Lutego 1824 r. 343
- Zniesienie opłaty detrakcyiney od kapitałów i majątków z Królestwa Polskiego wyprowadzanych a do mieszkańców Miasta Krakowa lub jego obrębu należących.
w Warszawie dnia 21. Maja 1824 roku 423
- Wskazanie ostatecznego terminu do dnia 1 Stycznia 1825 r. celem zalikwidowania pretensyi do byłego Rządu Xięstwa Warszawskiego.
w Warszawie dnia 25 Maja 1824 roku 426
- e) Wyznań i Edukacyine.
- Oznaczenie terminu do dnia 1. Czerwca 1825 r do ukończenia zamiany dziesięcin
w Warszawie d. 30. Września 1823 r. 220

Przepisanie czasu, w którym wszelkie Jarmarki w Niedzielę lub Święta uroczyste przypadające zaczynać się, a targi na żywność trwać maia, oraz wskazanie kar na uchybiających temu.

w Warszawie dnia 4. Listopada 1823 r. 226

f). *Woyskowe.*

Wskazanie prawideł, według których w sprawach Cywilnych maia być Woyskowym doręczane pozwy i exekucye przeciwko nim popierane.

w Warszawie dnia 7. Stycznia 1823 r. 3

Wskazanie iak ma być postąpiono ze spisowym unikającym zaciągu, skoro schwytanym zostanie

w Warszawie dnia 16. Stycznia 1823 r. 18

